

๑๑๖

ชุดที่ ๔ ของ ๑๗ ชุด

ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๒

ครั้งที่ ๕

(สมัยสามัญทั่วไป)

วันพุธที่ ๒๐ เดือนกุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๔๕

ศูนย์ตัวเลขและพิมพ์ดีด

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

คณะกรรมการตรวจแล้ว วันที่ ๒๐ เดือน สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

สภารับรองในคราวประชุม ครั้งที่ ๑/..... วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

สารบัญ

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๒

ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญทั่วไป)

วันพุธที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๔๕

ณ ตึกรัฐสภา

	หน้า
ระเบียบวาระที่ ๑ กระทั่งถาม ไม่มี	๑
ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องที่ประธานแจ้งต่อที่ประชุม	๑
๒.๑ รับทราบเรื่องวุฒิสภาได้ลงมติให้ขยายเวลาการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติป่าชุมชน พ.ศ. ออกไปเป็นกรณีพิเศษ ตามมาตรา ๑๗๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	๑
๒.๒ รับทราบเรื่องวุฒิสภาได้รับทราบแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอน การกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๑
๒.๓ รับทราบเรื่องนายกรัฐมนตรีได้รับร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการ การเงินไว้พิจารณาให้คำรับรอง จำนวน ๗ ฉบับ คือ	
๒.๓.๑ ร่างพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. (ศาสตราจารย์วิจิตร ศรีสอ้าน กับคณะ เป็นผู้เสนอ)	๑
๒.๓.๒ ร่างพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน พ.ศ. (นายประกอบ รัตนพันธ์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)	๑
๒.๓.๓ ร่างพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. (นายเจริญ คันธวงศ์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)	๑
๒.๓.๔ ร่างพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. (นายประกอบ รัตนพันธ์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)	๒
๒.๓.๕ ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งสถาบันเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา พ.ศ. (นายสนั่น สุภากุล กับคณะ เป็นผู้เสนอ)	๒
๒.๓.๖ ร่างพระราชบัญญัติบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. (นายชัย ชิดชอบ และนายศักดิ์สยาม ชิดชอบ เป็นผู้เสนอ)	๒

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๕/๒๕๔๕ (ส.ทั่วไป)

หน้า

ระเบียบวาระที่ ๓ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี

๒

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว

๒

๔.๑ ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ.

๒

ผู้อภิปราย

- นายเสกสรรค์ แสนภูมิ

๔

- นายวิรัตน์ ตยางคนนท์

๔, ๙

- นายเรวัต สัจฉกุล

๕, ๖

- นายสัมพันธ์ แป้นพัฒนา

๖

- นายวิสาร เตชะธีราวัฒน์

๙, ๑๐

- นายภิญโญ นิโรจน์

๑๐

๔.๒ ร่างพระราชบัญญัติกาสิโนสุรพสามิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

๑๒

ผู้อภิปราย

- นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล

๑๓, ๑๕

- ร้อยเอก สุชาติ เชาววิเศษฐ์

๑๕, ๑๗,

๒๑, ๒๓,

๒๔

- นายเสกสรรค์ แสนภูมิ

๑๕

- นายวิทยา บุรณศิริ

๑๗

- นายเอกภาพ พลซื่อ

๑๘, ๒๑

- นายจักรพันธ์ ยมจินดา

๑๘

- นายวิทยา แก้วภราดัย

๑๘, ๒๓

- ว่าที่พันตรี สุชาติ สุวรรณพรม

๒๐

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๕/๒๕๔๕ (ส.ทั่วไป)

หน้า

- นายอรรถสิทธิ์ (คินคาย) ทวีพยสิทธิ์ ๒๕, ๒๘
- ร้อยโท กุเทพ ไสกระจำง ๒๖

เรื่องด่วน ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดการกู้ยืมเงิน
 ที่เป็นการซื้อกองประชาชน พ.ศ. ๒๕๒๗ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

๓๐

ผู้อภิปราย

- นายวราเทพ รัตนากร ๓๑, ๕๘,
๖๔, ๖๘
- นางสาวกัญญา ศิลปอาชา ๓๒
- นายปิติพงศ์ เต็มเจริญ ๓๔, ๓๖
- นายเสกสรรค์ แสนภูมิ ๓๗
- ร้อยโท กุเทพ ไสกระจำง ๔๐, ๔๔,
๘๒
- นายรุ่งเรือง พิทยศิริ ๔๔
- นายเรวัต สิริกุล ๔๘
- นายบุญจง วงศ์ไตรรัตน์ ๔๙
- นายสมบุญณ์ ไพรวัลย์ ๕๒
- พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย ๕๓
- นายสุรชาติ ชำนาญศิลป์ ๕๖
- นายภิญโญ นิโรจน์ ๖๓
- นายทองดี มนิสสาร ๖๔
- นายนราพัฒน์ แก้วทอง ๖๖
- นายอิทธิพล คุณปลื้ม ๖๖
- นายประเสริฐ บุญเรือง ๖๖

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๕/๒๕๔๕ (ส.ทั่วไป)

หน้า

- นายพงษ์พิช รุ่งเป้า	๖๗
- นายสุววรรณ วงษ์เสถียร	๖๙, ๙๓, ๑๐๑, ๑๐๔, ๑๐๗, ๑๑๑
- นายวิชาติ ปลั่งศรีสกุล	๗๒
- นายสุพัฒน์ ธรรมเพชร	๗๒
- นายศักดิ์สยาม ชิดชอบ	๘๐
- นายวิทยา บุรณศิริ	๘๔
- นายชัยวุฒิ ธนาคมานุสรณ์	๘๗
- นายจักรพันธ์ ยมจินดา	๘๘
- นายสมบุญณ์ อุทัยเวียนกุล	๘๙
- นายลิขิต ธีรเวคิน	๙๑
- นายระวีง เนตรโพธิ์แก้ว	๙๒
- นายพินิจ จันทรสมนุสรณ์	๙๘
- นายสุชุมพงศ์ โง่นคำ	๙๙
- นายสุรชัย เป้าจรรยา	๑๐๗
- นายทรงชัย วงศ์สวัสดิ์	๑๐๙
- นายอิทธิพล คุณปลื้ม	๑๐๙
- นายนิสิต สิ้นธุไพร	๑๐๙
- นายประชาธิปไตย คำสิงห์นอก	๑๑๐
- นายอำนาจ คลังผา	๑๑๑

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๒
ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญทั่วไป)

วันพุธที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๔๕

ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๔๕ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อได้เมื่อเลิกประชุม ๔๕๔ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิกครับ ขณะนี้ที่ประชุมพร้อมแล้ว
ผมเปิดการประชุมนะครับ เป็นการเปิดประชุม ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๒๐
กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕

ระเบียบวาระที่ ๑ กระหู่ถาม ไม่มีนะครับ

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

๒.๑ รับทราบเรื่องวุฒิสภาได้ลงมติให้ขยายเวลาการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติป่าชุมชน พ.ศ. ออกไปเป็นกรณีพิเศษ ตามมาตรา ๑๗๔
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

๒.๒ รับทราบเรื่องวุฒิสภาได้รับทราบแผนปฏิบัติการกำหนด
ขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรการปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๓ รับทราบเรื่องนายกรัฐมนตรีได้รับร่างพระราชบัญญัติ
เกี่ยวกับการเงินไว้พิจารณาให้คำรับรอง จำนวน ๗ ฉบับ คือ

๒.๓.๑ ร่างพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ.
(ศาสตราจารย์วิจิตร ศรีสอ้าน กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

๒.๓.๒ ร่างพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน พ.ศ.
(นายประกอบ รัตนพันธ์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

๒.๓.๓ ร่างพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ.
(นายเจริญ คันธวงศ์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

สผ ๕/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

พัชรี ๑/๒

๒.๓.๔ ร่างพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ.

(นายประกอบ รัตนพันธ์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

๒.๓.๕ ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งสถาบันเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

พ.ศ. (นายสนั่น สุราษฎร์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

๒.๓.๖ ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.

(นายสนั่น สุราษฎร์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

๒.๓.๗ ร่างพระราชบัญญัติบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ.

(นายชัย ชิดชอบ และนายศักดิ์สยาม ชิดชอบ เป็นผู้เสนอ)

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ระเบียบวาระต่อไปครับ

ระเบียบวาระที่ ๓ รับรองรายงานการประชุม ไม่มีนะครับ

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว

๔.๑ คือร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนามือแรงงาน พ.ศ. ...

ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว (ค้างมาจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญทั่วไป) เมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕)

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คณะกรรมการพร้อมแล้วณเดี๋ยวนี้
เป็นการพิจารณาвање ๒ จะพิจารณาตั้งแต่ข้อร่าง คำปรารภ แล้วเรียงตามลำดับ
มาตราและให้สมาชิกอภิปรายได้เฉพาะถ้อยคำ หรือข้อความที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม
หรือที่มีการสงวนคำแปรญัตติ หรือที่มีการสงวนความเห็นไว้ ทั้งนี้ เว้นแต่ที่ประชุม
จะลงมติเป็นอย่างอื่นครับ ขอเชิญประธานคณะกรรมการแถลงนะครับ
มีอะไรแถลงไหมครับ ถ้าไม่มีก็เชิญเลขาธิการเลยนะครับ

นางศิริลักษณ์ บันบัวรุ่งกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ
ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ และ
มาตรา ๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕ มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นนะครับ
ต่อเลยครับ

นางศิริลักษณ์ บันบัวรุ่งกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

มาตรา ๖ มาตรา ๗ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๑ การดำเนินการฝึกอบรมฝีมือแรงงาน
ไม่มีการแก้ไข ส่วนที่ ๑ การฝึกเตรียมเข้าทำงาน ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๘ มาตรา ๙
มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖
มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๙ ไม่มีการแก้ไข ส่วนที่ ๒ การฝึกยกระดับฝีมือ
แรงงานและการฝึกเปลี่ยนสาขาอาชีพ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๐ มีการแก้ไข

สผ ๕/๒๕๔๕ (ส. ทั่วไป)

พระราชวรณ ๒/๑

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญเลยครับ คุณเสกสรรค์ครับ

นายเสกสรรค์ แสนภูมิ (สุรินทร์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
 กระผม เสกสรรค์ แสนภูมิ ผู้แทนราษฎรเขตเลือกตั้งที่ ๘ จังหวัดสุรินทร์ พรรคไทยรักไทย
 ด้วยความเคารพต่อท่านกรรมาธิการนะครับ ในส่วนที่ ๒ มาตรา ๒๐ ใคร่ขออนุญาตเรียน
 ตามท่านประธานผ่านไปถึงท่านประธานกรรมาธิการได้โปรดชี้แจงข้อความที่เพิ่มเข้ามา
 นะครับ ขออนุญาตอ่านนะครับ ที่มีมือแรงงานและการฝึกเปลี่ยนสาขาอาชีพจัดส่งหลักสูตร
รายละเอียดที่เกี่ยวข้อง อยากจะขอทราบเรียนว่าในส่วนที่เพิ่มเข้ามานี้และส่วนที่ยังคงไว้
 ตามร่างเดิมนั้น ความหมายผิดแผกแตกต่างกันมากน้อยอย่างไร อยากให้ท่านกรรมาธิการ
 ได้ชี้แจงในส่วนที่มีการแก้ไขในมาตรา ๒๐ นะครับ ขอกราบขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีอยู่วรรคเดียวครับ ข้อความเดียวว่า
 รายละเอียดที่เกี่ยวข้อง เชิญครับกรรมาธิการครับ

นายวิรัตน์ ตยยางคนนท์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
 กระผม ส.ส. วิรัตน์ ตยยางคนนท์ รองประธานคณะกรรมาธิการครับ ในมาตรา ๒๐ ที่เพิ่มเติม
 ขึ้นมาก็คือ รายละเอียดที่เกี่ยวข้อง นั้นที่ต่างจากเดิมว่ามาตรา ๒๐ นั้นไม่มีรายละเอียดก็คือ
 ในกาที่จะฝึกนั้นควรจะมีรายละเอียดเพิ่มเติม รายละเอียดเกี่ยวกับหลักสูตรนั้นก็คือ วัน
 เวลา ที่จะใช้การฝึก ค่าใช้จ่าย แล้วก็หลักสูตรต่าง ๆ ประกอบการพิจารณาคำรับ ก็กราบเรียน
 ท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าไม่มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นนะครับ
 เชิญเลขาธิการต่อเลยครับ

นางศิริลักษณ์ บั้นบัวรุ่งกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๒๑
 ไม่มีการแก้ไข หมวด ๒ มาตราฐานฝีมือแรงงาน ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓
 มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๓ กองทุนพัฒนาฝีมือแรงงาน
 ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๐ มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอื่น เชิญเลขาธิการ
 ต่อเลยครับ

สผ ๕/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

พระราชวรณ ๒/๒

นางศิริลักษณ์ บันบัวรุ่งกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๓๑
มีการแก้ไข มาตรา ๓๑/๑ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีใครสงสัยต่อเลยครับ

นางศิริลักษณ์ บันบัวรุ่งกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : หมวด ๔
สิทธิและประโยชน์ของผู้ดำเนินการฝึก ไม่มีมีการแก้ไข มาตรา ๓๒ ไม่มีมีการแก้ไข มาตรา ๓๓
มีการแก้ไข มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ ไม่มีมีการแก้ไข หมวด ๕ คณะกรรมการ
ส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน ไม่มีมีการแก้ไข มาตรา ๓๗ มีการแก้ไข มาตรา ๓๗/๑
คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๓๘

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดียวครับ ท่านเลขาธิการครับ คุณเรวัตครับ
มาตราไหนครับ

นายเรวัต สิรินุกูล (กาญจนบุรี) : มาตรา ๓๗/๑ ครับท่านประธานครับ
ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายเรวัต สิรินุกูล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัด
กาญจนบุรี พรรคประชาธิปัตย์ มาตรา ๓๗/๑ ท่านประธานครับ ความจริงแล้วก็ได้ตัด
มาตรา ๔๐ ออก แล้วเอามาไว้ต่อท้ายมาตรา ๓๗ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้
ผมก็สงสัยว่าถ้าสมมุติว่า คงไว้ตามสภาพเดิมโดยที่ไม่เปลี่ยนแปลงมาไว้ต่อท้ายมาตรา ๓๗
นี้ครับ จะทำให้กฎหมายนี้ไม่สมบูรณ์หรืออย่างไร และที่เป็นอยู่อย่างนี้แล้วถ้าไม่แก้ไข
ไม่มีผลบังคับใช้กฎหมายนี้หรืออย่างไรครับท่านประธานครับ ขอเรียนถามนะครับ

สผ ๕/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

กรรวิ ๓/๑

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญเลยครับ กรรมาธิการครับ

นายสัมพันธ์ เป้นพัฒนา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม สัมพันธ์ เป้นพัฒนา กรรมาธิการ ขออนุญาตกราบเรียนถึงปัญหาที่ทางกรรมาธิการได้เรียบเรียงตัวมาตราใหม่ไม่ได้มีอะไรผิดปกติไปเลยนะครับ คือถ้าตามมาตราเดิมก็ไม่ได้ทำให้กฎหมายนี้เสียไปหรืออย่างไร เพียงแต่มีผู้ทักท้วงในที่ประชุมกรรมาธิการว่า เมื่อมีคณะกรรมการแล้วควรจะเรียงลำดับอำนาจหน้าที่ขึ้นมาเสียก่อน แล้วก็มีการดำรงตำแหน่งเพื่อให้ไปตามกระบวนการของมันที่ถูกต้องเท่านั้นเอง เช่นเดียวกับพระราชบัญญัติฉบับอื่น ๆ ซึ่งเมื่อมีตัวคณะกรรมการก็มีอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ แทนที่จะไปใส่ในมาตรา ๔๐ ก็ยกกลับมาที่แค่นั้นเองครับ ไม่ได้มีอะไรผิดแปลกแตกต่างนะครับ ขอประทานกราบเรียนครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเรวัตครับ

นายเรวัต สิริกุล (กาญจนบุรี) : ท่านประธานครับ ถ้าเช่นนั้นก็ตามต่อไปว่ากฎหมายนี้ครับท่านประธานครับ ก่อนที่จะเข้าสภานี้ครับ เขาก็ต้องผ่านกฤษฎีกาดูแลมาแล้วใช่ไหมครับ ไม่ทราบที่ท่านกฤษฎีกาอยู่ใหม่ครับ ว่าทำไมตรงนี้เสนอเข้ามาอย่างนี้ไม่ดูเสียก่อนว่าเรียงให้ถูกต้องว่ากรรมการต่าง ๆ ต้องมีองค์ประกอบมีอำนาจหน้าที่ แล้วก็มาถึงซึ่งการสิ้นสุดของกรรมการ ไม่ดูแลเรื่องนี้หรือครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมขออนุญาตนะครับ ตรงนี้ผมขออนุญาตตอบเองเลยนะครับ เพราะเป็นการทำงานในสภาด้วย คือกฤษฎีกาหรือจะกฤษฎีกาเกินอะไรก็แล้วแต่นะครับ เมื่อเข้ามาถึงสภาแล้วนั้นะครับ คณะกรรมาธิการเรานี้จะกลั่นกรองนะครับ จะไปถือว่าจากไหนมาถูกแล้วหรือไม่ดูไม่อะไรนี่ เป็นหน้าที่ของสภาเราเมื่อมีกรรมาธิการคอยดูแล ผมว่าตรงนั้นอย่าไปเอาคำตอบเลยครับ เท่ากับเป็นการตำหนิหรือเป็นการชมก็ไม่รู้ครับ เอาจริงงานเราทำกันอย่างไรดีกว่า ประชาชนที่ฟังการถ่ายทอดจะได้เข้าใจครับ ขอขอบคุณคุณเรวัตครับที่พูดเรื่องนี้ครับ

นายเรวัต สิริกุล (กาญจนบุรี) : ผมต้องถือโอกาสนี้ขอบคุณท่านประธานที่ทำให้ผมเข้าใจครับ ขอขอบคุณท่านประธานครับ

สม ๕/๒๕๔๕ (ส.ทั่วไป)

กรรวิ ๓/๒

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ประชาชนก็จะเข้าใจด้วยครับ ต่อเลยครับ
เลขาธิการครับ

นางศิริลักษณ์ บันบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๓๘
มีการแก้ไข มาตรา ๓๘/๑ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๓๙ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๔๐ คณะกรรมาธิการตัดออก มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขออนุญาตท่านเลขาธิการครับ ถ้ามีการ
เพิ่มเติมหรือตัดออกเว้นระยะสักนิดหนึ่งนะครับ ผมจะได้ดูทันครับ ถ้าไม่มีการแก้ไขก็วาง
เลยนะครับ เทียบเลยครับ ต่อเลยครับ

นางศิริลักษณ์ บันบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๔๑
มาตรา ๔๒ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๖ นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ ไม่มีการ
แก้ไข มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๕ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๗ การเพิกถอน
การเป็นผู้ดำเนินการฝึก การพักใช้และการเพิกถอนใบอนุญาต ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๘ การอุทธรณ์ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๔๘ มาตรา ๔๙ มาตรา ๕๐ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๙ บทกำหนดโทษ ไม่มี
การแก้ไข มาตรา ๕๑ ไม่มีการแก้ไข บทเฉพาะกาล ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๒
มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๔ ไม่มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นการจบการพิจารณาวาระที่ ๒ นะครับ
ก็ขอให้สมาชิกพิจารณาสรุปทั้งร่างอีกทีหนึ่งนะครับ ว่ามีถ้อยคำใดที่จะแก้ไขเฉพาะ
ถ้อยคำนั้นนะครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าไม่มีนะครับ จะเป็นการพิจารณา
วาระที่ ๓ นะครับ ซึ่งผมจะถามที่ประชุมนะครับว่าเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบให้ประกาศ
ใช้เป็นกฎหมายเพื่อจะส่งไปให้วุฒิสภาพิจารณาต่อไปครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อน
ลงมติ)

สผ ๕/๒๕๔๕ (ส. ทวีป)

กรวิ ๓/๓

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิกครับ ต่อไปนี้เป็นการพิจารณา
วาระที่ ๓ นะครับ เชิญคุณนิสารครับ

- ๔/๑

สผ ๕/๒๕๔๕ (ส.ทั่วไป)

กมลมาศ ๔/๑

นายวิสาร เตชะธีราวัฒน์ (เชียงใหม่) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพครับ ผม วิสาร เตชะธีราวัฒน์ พรรคไทยรักไทยจากจังหวัดเชียงใหม่ ผมต้องขออภัย
ท่านประธานนะครับ พยายามยกมือ ผมไม่มีประเด็นอะไร เพียงแต่อยากจะทำปรึกษาหารือ
แก้ไขถ้อยความในมาตรา ๓๑/๑ ความต้องการที่ผมไม่ขัดข้องในเนื้อหาทั้งหมดนะครับ
แต่ผมมาสะดุดใจตรงสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตรวจรับรองแล้วเสนอต่อคณะรัฐมนตรี
เพื่อทราบงบดุลทั้งหมด แล้วให้คณะรัฐมนตรีเสนอต่อนายกรัฐมนตรีอีกทีหนึ่งนี่ ผมเข้าใจว่า
ตัวนี้เราไม่จำเป็นต้องบัญญัติก็ได้กระมังครับ เพราะว่าจริง ๆ แล้วงบดุลทั้งหมดมันต้องเสนอ
ต่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินอยู่แล้วนะครับ คือผมเข้าใจความต้องการของทาง
กรมการศึกษานะครับว่าต้องการให้มีการตรวจสอบเงินกองทุนทั้งหมด แต่ว่าผมกำลังพลิก
อ่านดูในกฎหมายรัฐธรรมนูญนะครับ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินซึ่งเป็นองค์กฤษฎะ
คงไม่ถึงขนาดนั้นนะครับ ผมขออนุญาตปรึกษาทางท่านกรมการศึกษานะครับ เนื้อความนี้
ผมไม่ติดใจนะครับ เพราะความต้องการของทางกรมการศึกษาคงเป็นแบบนั้น แต่ว่ามันเหมือนกับ
กับว่างบประมาณทั้งหมด คณะกรรมการต้องเสนองบดุลรายงานต่อกองทุนปีที่ล่วงมาแล้ว
ซึ่งสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบรับรองแล้วเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบงบดุล
และรายงานรับ-จ่ายดังกล่าวให้รัฐมนตรีเสนอต่อนายกรัฐมนตรี ซึ่งฟังดูมันค่อนข้างไม่จำเป็น
นะครับ ผมขออนุญาตทางกรมการศึกษาก็ได้กรุณาทบทวนนิดหนึ่งนะครับ ขอขอบคุณครับ
ท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคณะกรรมการครับ เป็นการทบทวน
นะครับ เชิญครับ

นายวิรัตน์ ตยางคนนท์ (กรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ส.ส.
วิรัตน์ ตยางคนนท์ ครับ ขอขอบคุณสมาชิกที่ได้แสดงความคิดเห็นครับ เป็นไปตามที่ท่าน
ได้กล่าวมาก็คือ เป็นขั้นตอนที่ต้องทำตามขั้นตอนต่าง ๆ ที่ปฏิบัติ แต่สิ่งที่คณะกรรมการ
นำมาเสนอเพิ่มเติมนั้นก็คือวรรคต่อมา คือต้องการให้คณะรัฐมนตรีนั้นนำเสนอต่อสภา
เพื่อทราบ ก็ทำให้สภาได้รับทราบไปด้วยเพื่อจะเป็นประโยชน์แก่สมาชิกทุก ๆ ท่านครับ
ขอบคุณครับ

สผ ๕/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

กมลมาศ ๔/๒

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณวิสารครับ

นายวิสาร เตชะธีราวัฒน์ (เชียงใหม่) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม วิสาร เตชะธีราวัฒน์ ขออนุญาตนิดเดียวว่า จริง ๆ แล้วผมไม่ขัดข้องนะครับ แต่ว่าความเป็นจริงแล้วสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตามกฎหมายรัฐธรรมนูญเขาต้องเสนอผ่านเราอยู่แล้วครับ เพราะฉะนั้นไม่จำเป็นต้องไประบุไว้ในนี้ครับ ที่เข้าชื่อนี้คือหมายถึงว่าเสนอคณะรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรีเสนอต่อนายก ท่านนายกรัฐมนตรีก็คือ ครม. อยู่แล้วนะครับ และนำเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสมาชิกเพื่อทราบ ในกฎหมายรัฐธรรมนูญในหมวดว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดินก็ต้องเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรเราอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นผมว่าไม่มีความจำเป็นที่จะต้องเขียนให้ฟุ่มเฟือยขนาดนี้ครับ ก็สุดแล้วแต่กรรมาธิการนะครับ ผมไม่ขัดข้องครับ ขอพบพระคุณครับท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ต่อไปเป็นการพิจารณาวาระที่ ๓ นะครับ ผมจะขอมติที่ประชุมนะครับ ถ้าท่านผู้ใดเห็นชอบในร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมการได้นำเสนอนี้ะครับ ก็กดคำว่า เห็นด้วย นะครับ ถ้าท่านผู้ใดไม่เห็นชอบ ก็กดคำว่า ไม่เห็นด้วย ครับ เชิญลงคะแนนได้ครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายภิญโญ นิโรจน์ (นครสวรรค์) : กราบเรียนท่านประธานครับ ผม นายภิญโญ นิโรจน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครสวรรค์ ใช้สิทธิ เห็นด้วยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทำไม่ครับ ให้กดสิครับ

นายภิญโญ นิโรจน์ (นครสวรรค์) : ผมไม่ได้เอาบัตรมาครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ได้เอาบัตรมา มีบัตรสำรองนะครับเชิญไปขอบัตรสำรองครับ ต่อไปจะเป็นปัญหาะครับ ปิดการลงคะแนนครับ ขอเชิญเจ้าหน้าที่วงคะแนนได้ครับ สมาชิกที่ล้มบัตรหรือว่าบัตรหล่นหายยังไม่ออกใหม่ ขอเชิญรับบัตรสำรองได้ะครับ ผลการลงมติของสภาผู้แทนราษฎรนะครับ เห็นชอบ ๒๕๒ เสียง ไม่เห็นชอบ ไม่มี ไม่ลงคะแนน ๗ เสียง ก็เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติเห็นชอบในวาระที่ ๓

สผ ๕/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

กมดมาศ ๔/๓

เพื่อประกาศใช้เป็นกฎหมายนำเสนอดูดีสภาพิจารณาต่อไปครับ เป็นการจบการพิจารณาอ้างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับแรงงานนั้นะครับ ขอขอบคุณคณะกรรมการครับ

- ๕/๑

สผ ๕/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

เบญจวรรณ ๕/๑

ต่อไปนะครับ เป็นเรื่องที่คุณกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้วนะครับ

๔.๒ ร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่...) พ.ศ.

ซึ่งคุณกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอความกรุณาสมาชิกได้ปิดโทรศัพท์
ในห้องประชุมด้วยนะครับ คณะกรรมการพร้อมแล้วนะครับ ขอเชิญกรรมการ
มีอะไรจะแถลงไหมครับ เชิญครับ ถ้าไม่มี ก็เชิญเลขาธิการดำเนินการพิจารณา
วาระที่ ๒ ครับ เป็นการพิจารณาเรียงลำดับมาตราครับ เชิญเลยครับ

นางศิริลักษณ์ บั้นบัวรุ่งกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

ร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ
ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ มาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓
แก้ไขมาตรา ๑๐ มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอื่น เชิญต่อเลยครับ

นางศิริลักษณ์ บั้นบัวรุ่งกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๔
แก้ไขมาตรา ๑๓ มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีครับ นายแพทย์วิชัยครับ

นายวิชัย ชัยจิตตวนิชกุล (อุดรธานี) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพครับ กระผม วิชัย ชัยจิตตวนิชกุล ชาติพัฒนาจากอุดรธานี กระผมกราบเรียนถาม
ท่านประธานคณะกรรมการแล้วกันนะครับ เนื่องจากว่ามีด้วยคำที่มีการแก้ไขตั้งแต่
มาตรา ๓ ล่วงมาถึงมาตรา ๔ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระผมคิดว่าขณะนี้สิ่งเรื่องราวที่เกิดขึ้น
ในบ้านเรา คือเรื่อง ปตท. กับไทยออยล์ และขณะเดียวกันคือมีการใช้คลังสินค้าทัณฑ์บน
ถึงแม้กรณีนี้จะไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าวก็จริง เป็นเรื่องที่จัดให้มีการเสียภาษี
สรรพสามิตในเรื่องเกี่ยวกับเรือ่นะครับ เพิ่มเติมจากรถยนต์ขึ้นมา แต่อยากให้ท่านประธาน
ได้กรุณาได้อธิบายให้พวกเราได้ฟังหน่อยได้ไหมครับ ที่ท่านมีการเพิ่มเติมมาตรา ๑๓
เรื่องการฝ่าฝืนตามมาตรา ๑๙ (๖) ในความรับผิดชอบ และต้องเสียภาษีตามมาตรา ๑๐
นี่นะครับ เรื่องคลังสินค้าทัณฑ์บนนั้นนะครับท่านครับ เป็นมาอย่างไร แล้วกระผมต้องเรียนว่า
กระผมเองไม่ใช่พนักงานขายแล้วก็ไม่ใช่นักบัญชีนะครับ พื้นฐานไม่มีในเรื่องดังกล่าว

สม ๕/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

เบญจวรรณ ๕/๓

แต่อยากเรียนว่าผมคิดว่าผู้แทนราษฎรส่วนใหญ่ก็ยังไม่เข้าใจทั้งหมด แล้วเรื่องที่กำลัง
เกิดเป็นปัญหาที่ท่านกำลังเป็นประธานสอบอยู่นี้ เรื่องน้ำมันนี่นะครับ ถึงแม้จะไป
พาดพิงถึงเรื่องดังกล่าวไม่มากนัก แต่ว่าขอให้ท่านได้อธิบายว่าตกลงว่าคลังสินค้า
ทั้งหมดนั้นแล้วมันเกี่ยวข้องกับเรื่องนี้อย่างไร อะไรอย่างไรในมาตรา ๔ ที่แก้ไขด้วยครับ
ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านนายแพทย์วิชัยครับ ท่านนายแพทย์วิชัย
ก็เป็นคนบอกเองนะครับว่ามันไม่เกี่ยวกับเรื่องนี้นะครับ แต่มันเป็นความอยากทราบ
ผมคิดว่าผมคงอนุญาตไม่ได้นะครับ เมื่อมันไม่เกี่ยวมันก็คงจะไม่ใช่เรื่องที่เรากำลังพิจารณา
กันอยู่ บังเอิญมาตรา ๕ มีการแก้ไขนะครับ ท่านสงสัยอย่างไรก็ให้ท่านกรรมาธิการอธิบาย
เฉพาะที่มีการแก้ไขนี้ครับ

สผ ๕/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

ัดมนี้ ๖/๑

นายวิชัย ชัยจิตตวิมลกุล (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพครับ
วิชัย ชัยจิตตวิมลกุล ขาดิพัฒนาจากอุดรธานี เผอญมาตรา ๔ ซึ่งแก้ไขมาตรา ๑๓
มีการเพิ่มถ้อยคำเข้าไป ผมขอให้ท่านประธานคณะกรรมการได้ว่าทำไม่ต้องเพิ่ม
ถ้อยคำนี้ และจำเป็นอย่างไร ขอคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญเลยครับ

ร้อยเอก สุชาติ เชาววิศิษฐ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ขอตอบคำถามของท่านสมาชิก
ผู้ทรงเกียรติอย่างนั้นครับ การที่ต้องเพิ่มคำนั้นเข้าไปเพื่อต้องการให้สอดคล้องกับ
มาตราถัดไปครับ สำหรับคลังสินค้าทัณฑ์บนนั้นขอกราบเรียนว่าเป็นการให้
ความสะดวก และอำนวยความสะดวกแก่ผู้ประกอบการทุกอย่างที่ไม่จำเป็นต้อง
เสียภาษีก่อนเวลา พูด่าง ๆ นะครับ เพราะฉะนั้นถ้าได้รับอนุมัติจากอธิบดีไม่ว่า
กรมศุลกากรหรือกรมสรรพสามิตให้นำสินค้านั้นไปฝากไว้ที่คลังสินค้าทัณฑ์บนได้
ก็ยังไม่ต้องเสียภาษีจนกว่าจะนำสินค้านั้นออกไปจำหน่ายถึงต้องเสียครับ อันนี้เป็น
มาตรการให้ความสะดวกแก่ผู้ประกอบการในเรื่องเกี่ยวกับภาษีอากรจะได้ไม่ต้องเสีย
ก่อนเวลาที่จำเป็นครับ ขอคุณมากครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อเลยครับ เลขานุการครับ

นางศิริลักษณ์ บันบัวรุ่งกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๕
นายเสกสรรค์ แสนภูมิ (สุรินทร์) : ท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๕ นะครับ เชิญเลยครับ

นายเสกสรรค์ แสนภูมิ (สุรินทร์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
กระผม เสกสรรค์ แสนภูมิ ผู้แทนราษฎรเขตเลือกตั้งที่ ๔ จังหวัดสุรินทร์
พรรคไทยรักไทย ขออนุญาตท่านประธานกราบเรียนไปถึงคณะกรรมการวิสามัญ
กระผมเองจริง ๆ แล้วนะครับได้ศึกษาดูกฎหมายการแก้ไขในมาตรา ๕ (๖) ขออนุญาต
ท่านประธานนิดหนึ่งนะครับ ขอนำเรียนที่มีการแก้ไข (๖) เป็นการนำสินค้าออกไปจาก
โรง^{ขึ้น}อุตสาหกรรมหรือคลังสินค้าทัณฑ์บนเพื่อทดสอบประสิทธิภาพในระหว่างขั้นตอน
การผลิตหรือขั้นตอนการจำหน่าย ทั้งนี้ตามประเภทสินค้า หลักเกณฑ์ วิธีการ

สผ ๕/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

วันนี่ ๖/๒

เงื่อนไข และระยะเวลาที่อธิบดีกำหนด ความจริงกฎหมายฉบับนี้เป็นกรให้อำนาจแก่อธิบดีมากพอสมควรครับ แต่ในส่วนที่กระผมมีความสงสัยและอยากจะทราบเรียนท่านประธานไปถึงกรมการก็คือว่า ในประเด็นสุดท้ายนะครับ แต่ระยะเวลาทดสอบประสิทธิภาพของสินค้าในขั้นตอนการจำหน่ายต้องกำหนดไม่เกินสามสิบวัน และในกรณีมีเหตุจำเป็นอธิบดีจะขยายเวลาให้ก็ได้ แต่รวมกันแล้วต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน ท่านประธานครับด้วยความเคารพ กระผมเองความจริงก็อยากจะทราบออกตัวนิดหนึ่งว่าไม่มีความรู้ในเรื่องเกี่ยวกับยานพาหนะทางน้ำนะครับ แต่ว่าได้ไปศึกษาและสอบถามผู้รู้ดูนะครับ ซึ่งกฎหมายฉบับนี้ออกไปอย่างนี้เองมันก็มีทั้งส่วนดีครับ ส่วนดีคือให้โอกาสผู้ผลิตสินค้าครับท่านประธาน แต่ส่วนเสียก็มีครับ ส่วนเสียนี้ะครับคนที่ไม่เห็นด้วยจะมองว่ารัฐบาลนี้หรือสภานี้เอื้อประโยชน์ให้กับผู้ผลิตสินค้ามากเกินไปหรือไม่ กระผมขอยกตัวอย่างเช่น การผลิตเรือสักลำหนึ่ง ท่านประธานครับ เสร็จแล้วนี่ะครับในขณะที่เรือจำหน่ายไม่ได้นี่ก็เป็นช่วงที่อยู่ในเวลาการขอขยาย ๑๕๐ วัน คือ ๖ เดือน ช่วงนี้จะเป็นการร่ำรวยสำหรับเจ้าของอยู่ อย่างนี้เป็นไปได้ไหมครับ ความหมายที่กระผมอยากจะขอทราบเรียนว่า ผู้ประสานงานวิปนะครับของรัฐบาลนั้นก็มีความห่วงใยในตรงนี้ ผมเห็นว่าวิปเองก็ทำหน้าที่ดีนะครับโดยปกติแล้วเราให้เกียรติกรมการเพราะว่าไปจากทุกพรรค อันนี้จริง ๆ ผมก็ให้เกียรติแล้วเคารพทุกท่าน แต่ว่าเรามาพิจารณาร่วมกันโดยความคิดของกระผมอยากจะทราบเรียนท่านประธานไปถึงท่านกรมการว่ามันจะขยายมากไปหรือเปล่าครับ จากเดิม ๓๐ วัน แล้วโดดไป ๖ เดือน อย่างความรู้สึกธรรมดา ๆ กระผมคิดว่ามันควรจะไปอีกสัก ๒ เดือนคือ ๖๐ วันอย่างนั้นะครับ กระผมใคร่ขออนุญาตท่านประธานไปถึงท่านกรมการถ้าเราสามารถไปในทิศทางเดียวกันได้ โดยความประสงค์ของกระผม นั้นเห็นว่าถ้าเราปล่อยเวลาว่างไป เราก็เสียโอกาสที่จะได้รับภาษีสรรพสามิตซึ่งเป็นภาษีที่รัฐจะได้ประโยชน์ กระผมไม่มีผลประโยชน์อื่นใด จึงขออนุญาตให้กรมการได้แก่จาก ๑๕๐ วันนี่มากเกินไป ยาวนานเกินไป ลงมาเป็น ๖๐ วัน ไม่ทราบว่าจะสามารถแก้ไขได้หรือไม่ กราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคณะกรรมการมาธิการครับ

ร้อยเอก สุขชาติ เขาวีวศิษฐ์ (ประธานคณะกรรมการมาธิการ) : กราบเรียน ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติครับ เรื่อง ๑๔๐ วันเนี้นะครับจะเห็นว่า ร่างเดิมกรมสรรพสามิตเสนอไว้เพียง ๓๐ วัน แต่ในชั้นกรรมาธิการได้เชิญผู้ประกอบการ มาให้ความเห็นแสดงความคิดเห็นและมาปรึกษาหารือกันด้วยนะครับ ซึ่งสรุปแล้วก็เห็นว่า ตอนนั้นว่า โอ.เค. ก็ผ่อนไปถึง ๑๔๐ วัน เหตุผลขณะนั้นมื่ออย่างนั้นะครับว่า สมัยนี้ถ้าสร้าง เรือลำหนึ่งหลายสิบล้านบาทอาจจะเป็นร้อยล้านบาท ซึ่งอาจจะเป็เรือที่ออกทะเลใหญ่ ด้วยนะครับ ในขณะที่นั้นจึงพิจารณาเห็นว่าอย่างสมมุติว่าถ้าเอาเรือออกไปจากกรุงเทพ เป็นต้น ต้องทดสอบแล่นไปถึงออสเตรเลียหรืออะไรอย่างนี้ ถ้าไปตายกลางทะเลลาก กลับมาอาจจะเกิน ๖๐ วัน เพราะฉะนั้นในขณะนั้นกรรมาธิการจึงมีความกรุณาเห็นว่า โอ.เค. ๑๔๐ วันก็ ๑๔๐ วันให้จบ แต่วันนี้ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติเสนอขอให้เหลือ ๖๐ วัน กรมสรรพสามิตก็ไม่ขัดข้องครับ รับได้ครับ ยินดีครับ ขอบพระคุณมากครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณวิทยาครับ

นายวิทยา บุรณศิริ (พระนครศรีอยุธยา) : กราบเรียนท่านประธานสภา ที่เคารพ ท่านคณะกรรมการมาธิการ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติครับ ในเมื่อท่านประธาน คณะกรรมาธิการท่านรับที่จะแก้ไขนะครับ กระผมก็จะไม่ติดใจ เพราะว่าเป็นประโยชน์กับ ทางประชาชนแล้วก็ทางประเทศชาติ แต่ว่าเราคงจะตั้งประเด็นคงจะเป็นเรื่องเรืออย่างเดียว ก็ไม่ได้เนี้นะครับ เพราะว่าการออกกฎหมายตัวนี้มันใช้ได้ คงจะเป็นรถยนต์ก็ได้ จักรยานยนต์ก็ได้ คงไม่ได้เอื้อประโยชน์เฉพาะเรื่องเรืออย่างเดียวกราบเรียนท่านประธานคณะกรรมการด้วย นะครับ ในเมื่อเรามีความเป็นห่วง เพราะว่ารัฐบาลเองก็ไม่อยากที่จะทำอะไรให้เอื้อประโยชน์ กับพ่อค้ามาก กระผมคิดว่าเป็นเรื่องดีครับ ขอขอบคุณครับท่านประธานคณะกรรมการ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมให้ข้อสังเกตนะครับ ถ้าท่านผู้ใดเห็นด้วย กับกรรมาธิการก็ไม่ต้องแสดงนะครับ ออญเฉย ๆ ก็รู้ว่าเห็นด้วย เขาเฉพาะคนที่มีความเห็นที่ แตกต่างออกไปที่ท่านประธานถามว่ามีท่านผู้ใดเห็นเป็นอื่นใหม่ครับ เชิญคุณเอกภาพครับ แล้วต่อไปคุณจักรพันธ์ครับ

สพ ๕/๒๕๔๕ (ส.ทั่วไป)

วสรินทรี ๗/๒

นายเอกภาพ พลซื่อ (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานที่เคารพ ผม เอกภาพ พลซื่อ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดร้อยเอ็ด พรรคไทยรักไทย สิ่งที่ผมพูดเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย จะสอบถามความกระจ่างก่อนยกมือให้ผ่านกฎหมายฉบับนี้ นะครับ เพราะว่าผมเข้าใจว่า สินค้าที่จะไปจำหน่ายให้กับลูกค้า นะครับ ต้องผ่านการทดสอบเรียบร้อยแล้ว ผ่านการทดสอบประสิทธิภาพแล้วถึงจะไปจำหน่ายได้ แต่ในกฎหมายฉบับนี้ไปเขียนว่า ทดสอบ ในกาการผลิตด้วย ในระหว่างจำหน่ายก็ทดสอบประสิทธิภาพด้วย ก็แสดงว่าเราจะให้สินค้าเรือ ที่ยังไม่มีการประสิทธิภาพแล้วไปจำหน่ายเลยอย่างนั้นหรือครับ สอบถามนะครับ และการนับ เวลานั้นนับต่อกันหรือไม่ หรือนับรวมกันทั้งหมด ขึ้นตอนการผลิตขึ้นตอนหนึ่ง ขึ้นตอนผลิต เพื่อทดลองสินค้าขึ้นตอนหนึ่ง แล้วจะมาบวกกับที่ทดลองประสิทธิภาพในระหว่างจำหน่าย ก็เป็นปีหนึ่งพอดีอย่างนั้นหรือเปล่าครับ ขอคำชี้แจงหน่อยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณจักรพันธ์ครับ

นายจักรพันธ์ ยมจินดา (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม จักรพันธ์ ยมจินดา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคไทยรักไทย เมื่อสักครู่นี้ได้ฟัง ท่านประธานคณะกรรมการได้กราบเรียนต่อที่ประชุมแห่งนี้ว่ากรมสรรพสามิตไม่ขัดข้อง ที่จะแก้ไขเป็น ๖๐ วัน ผมคิดว่าคงไม่ใช่ นะครับ ท่านต้องพูดในนามของคณะกรรมการว่าจะแก้ไขเป็น ๖๐ วัน นะครับ คือกรมสรรพสามิตไม่ขัดข้องก็ไม่ขัดข้องอยู่แล้ว จริง ๆ ก็มีประเด็นอภิปราย แต่เมื่อกรรมการขอยืนยันอีกครั้งว่ากรมสรรพสามิตไม่ขัดข้อง ผมก็จะไม่อภิปรายแล้ว ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ยังอยู่ใน ๖๐ วัน อยู่ นะครับ ตอนนี้นี้ครับ คุณวิทยาครับ เดี่ยวต่อไปให้คุณสรชาติกรรมการ

นายวิทยา แก้วภราดัย (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ผม วิทยา แก้วภราดัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครศรีธรรมราช ผมมีข้อเรียนถามไปยังคณะกรรมการประเด็นเดียวครับ ก็คือสินค้าทั้งหมดที่จะนำออกไปทดลองประสิทธิภาพนี้ ในกฎหมายเราไม่ได้กำหนดปริมาณ นะครับ คราวนี้เราให้อำนาจอธิบดีในการไปกำหนดรายละเอียดต่าง ๆ ทั้งหมด ผมเลยตั้งข้อสมมุติผ่านคณะกรรมการ ถ้าผมเกิดเอาสินค้าออกไปทดลองที่ละ ๑๐๐ คัน ใช้เวลา ๖๐ วัน ผมคิดว่าคงไม่ใช่เป็น

สผ ๕/๒๕๔๕ (ส. ท้าไป)

รสรินทร์ ๗/๓

การทดลอง คราวนี้กรรมการได้หารือกันหรือเปล่าครับว่าอำนาจที่เราให้อธิบดี
ไปนี้ท่านจะปล่อยสินค้าออกไปทดลองทีละกี่ตัวครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ บังเอิญมีกรรมการขออภิปราย
ใช่ไหมครับ เทียบเลยครับ

ว่าที่พันตรี สรชาติ สุวรรณพรหม (กรรมาธิการ) : กราบเรียน
 ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม สรชาติ สุวรรณพรหม กรรมาธิการครับ
 ท่านประธานครับ เห็นด้วยในหลักการเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้เรือที่จะต้องมียู่
 มาทดสอบก่อนการเสียภาษี แต่เนื่องด้วยพระราชบัญญัติฉบับนั้นไม่ได้ควบคุม
 เฉพาะเรือ เป็นการควบคุมไปถึงรถยนต์ เครื่องยนต์ มอเตอร์ไซค์ รวมทั้งแอร์ของ
 กรมสรรพสามิตด้วยนะครับ ดังนั้นการแก้ไขจริง ๆ แล้วนั้นเราเคยมีการแก้ไข
 ครั้งหนึ่งในพระราชบัญญัติฉบับนี้ในปี ๒๕๓๔ แล้วไปใช้ในเดือนมกราคม ๒๕๓๕
 ก็คือหมวดรถยนต์ เป็นการแก้ไขโดยเฉพาะให้กับรถยนต์ นั่นก็คือเป็นการเพิ่มหมวด
 รถยนต์พิเศษขึ้นมา ด้วยความเป็นจริงในครั้งนี้นั้นน่าจะเป็นการแก้ไขเพื่อให้
 หมวดเรือพิเศษ ซึ่งโดยความเป็นจริงนั้นอยากจะฝากเป็นข้อสังเกตว่าถ้ามีการแก้ไข
 จริง ๆ ควรจะไปเพิ่มเป็นหมวดเรือเหมือนกับหมวดรถยนต์ซึ่งเคยแก้ไขมาแล้ว
 ในปี ๒๕๓๕ แต่เนื่องจากได้รับหลักการมาในการแก้ไขมาตรา ๕ มาตรา ๑๙ (๖)
 ที่จะแก้ไข ดังนั้นครับไม่มีทางเลือกอื่น ซึ่งกระผมเองต้องขออนุญาตกราบเรียนว่า
 ถ้าจะให้พระราชบัญญัติฉบับนี้นับบังคับใช้เฉพาะเรือจริง ๆ นั้น ต้องระบุประเภทสินค้า
 เป็นสินค้าประเภทเรือเพื่อออกไปจากโรงอุตสาหกรรมหรือคลังทัณฑ์บนสินค้า
 เพื่อประโยชน์ในการทดสอบประสิทธิภาพอย่างอื่น ไม่อย่างนั้นแล้วถ้าเราระบุสินค้า
 ทั่วไปนั้น ก็จะเป็นการเปิดโอกาสให้ท่านอธิบดีนั้นได้ใช้มาตรา ๑๙ (๖) นี้ไปอนุญาต
 ให้หมวดอื่น ๆ สินค้าประเภทอื่น ไม่ว่าจะเป็นเรือ ไม่ว่าจะเป็นรถยนต์ ไม่ว่าจะเป็น
 รถมอเตอร์ไซค์ รวมทั้งสินค้าอย่างอื่นซึ่งอยู่ในการกำกับดูแลของกรมสรรพสามิต
 ๑๓ รายการทั้งหมดนี้ครับ ในโอกาสเดียวกันถ้าเราเปิดโอกาสให้เฉพาะประเภทเรือ
 ก่อน สินค้าประเภทอื่นเมื่อเห็นช่องทางในมาตรา ๑๙ (๖) เกิดขึ้นบีบนี้ก็จะมาขอใช้
 โอกาสเช่นเดียวกันว่าสินค้าเรือทำไมได้ รถยนต์ไม่ได้ แต่รถยนต์ไปใช้ในหมวดอื่น
 คือหมวดรถยนต์ คือว่าด้วยหมวด ๑๒ ทวิ ดังนั้นถ้าจะเป็นมาตรฐานเดียวกันก็น่าจะ
 ให้เรื่อนั้นไปปรากฏในหมวดเรือต่างหาก ซึ่งเป็นการแก้ไขเฉพาะเรือ เป็นสิ่งที่กระผมเอง
 ขออนุญาตเสนอความเห็นเพื่อกราบเรียนกับท่านสมาชิกเพื่อการตัดสินใจในครั้งนี้ครับ

สพ ๕/๒๕๔๕ (ส.ทั่วไป)

นิรนา ๘/๒

กราบขอบคุณท่านประธานครับผม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมาธิการครับ คุณเอกภาพถาม
ยังไม่ได้อตอบ

ร้อยเอก สุชาติ เชาว์วิศิษฐ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติครับ สำหรับคำถามของท่านสมาชิก
ผู้ทรงเกียรติ คุณเอกภาพนั้น ขอเรียนว่า ๖๐ วันนั้นเฉพาะตอนจะซื้อนั้นครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขออนุญาตครับ คือคุณเอกภาพถามว่า
สินค้าที่จะมาสู่แท่นขึ้นนี้ต้องเป็นสินค้าที่สำเร็จรูปแล้วพร้อมที่จะจำหน่าย เพียงแต่
เอามาไว้เพื่อยังไม่ต้องเสียภาษีล่วงหน้า ถามว่าเมื่อเป็นสินค้าที่ยังไม่สมบูรณ์นี้
เอาเข้ามาทำไม ยังต้องมาทดลองอีกเพื่ออะไร คุณเอกภาพถามอย่างนั้นครับ
ท่านกรรมาธิการครับ ถ้าผมจำไม่ผิดนะครับ เชิญเลยครับ

ร้อยเอก สุชาติ เชาว์วิศิษฐ (ประธานคณะกรรมการ) :
คืออย่างนี้ครับ ในระหว่างการผลิตก็คงจะไม่ต้องมีอะไรทดลองกัน เพราะเครื่อง
ยังไม่ได้ใส่เข้าไปในลำเรือนี้ครับ แต่กฎหมายวันนี้ปัญหาเมื่ออยู่อย่างนี้ครับ อย่างสมมุติ
ท่านเห็นเรือลำหนึ่ง ท่านชอบ ท่านจะซื้อเรือลำนั้นนะครับ ออกมาไม่ได้เลย ท่านต้อง
เสียภาษีก่อน ซึ่งไม่เหมือนกับรถยนต์ รถยนต์ท่านบอกเดียวทดลองขับสักรอบหนึ่งก่อน
ได้ แต่เรือไม่ได้ เพราะฉะนั้นเราจึงทำเรื่องอย่างนี้ให้เป็นเรื่องถูกต้องตามกฎหมาย
ซึ่งให้ความสะดวกแก่ผู้ประกอบการธุรกิจและผู้จะซื้อท่านนั้นนะครับ เพราะฉะนั้น
๖๐ วันนั้นที่เดียวครับ

นายเอกภาพ พลซื่อ (ร้อยเอ็ด) : ต่อเนื่องนะครับ ที่จริงแล้ว
ในกฎหมายนี้เรื่องรถยนต์มันมีไว้ครับ พูดไว้เมื่อปี ๒๕๒๗ เขียนไว้ชัดเจนครับ
ที่แก้ไขตามหลักการและเหตุผลเราขอจะให้เรือนี้ครับ แต่ในกฎหมายเขียนว่า
อย่างนี้ ขออนุญาตท่านประธานอ่านนะครับ เป็นการนำสินค้าออกไปจาก
โรงอุตสาหกรรมหรือคลังสินค้าแท่นขึ้นเพื่อทดสอบประสิทธิภาพในระหว่างขั้นตอน
การผลิตหรือขั้นตอนการจำหน่าย ทั้งนี้ตามประเภทสินค้า หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข

สพ ๕/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

นิรนา ๘/๓

และระยะเวลาที่อธิบดีกำหนด ผมสงสัยอย่างนี้ว่า สินค้าที่ยังทำไม่เสร็จจะครับ
ผลิตไม่เสร็จนั้น เอมามาเก็บไว้ในถังทับนหรือ ระยะเวลาที่ให้ไว้ตามร่างกรมการ
ว่า ๑๘๐ วันนั้นนับรวมกันหรือไม่ หรือว่าผลิต ๑๘๐ วัน เพื่อจำหน่ายอีก ๑๘๐ วัน
แล้วก็เป็นปีหนึ่งพอดี ที่ผมถามนะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมฟังท่านกรมการตอบนะครับ
คือท่านตอบว่าอย่างนี้ครับ เสร็จแล้ว ไม่ต้องทดลองแล้ว แต่บังเอิญเป็นปัญหาของ
ผู้ซื้อ ผู้ซื้อไม่มั่นใจว่าเรือลำนี้จะมีคุณภาพอย่างที่คิดหรือเปล่า สมกับเงินใหม่
ขอทดลองดูก่อน ถ้าเป็นรถยนต์ก็ขับรอบ ๒ รอบก็เอาคืนได้ ส่วนเรือนี้บางที่ดัดซบ
ไปไกลหน่อย ท่านเลยให้เวลายาว ถ้าผมฟังอย่างนี้ถูกต้องใหม่ครับ จะได้เข้าใจ
ง่ายขึ้นครับ คุณเอกภาพจิตใจใหม่ครับ ไม่ติดใจนะครับ เป็นการจบวาระที่ ๒ นะครับ
ขออภัย คุณวิทยายกมือ เทิญเลยครับ

สผ ๕/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

ณัฐวัฒน์ ๙/๑

นายวิทยา แก้วภราดัย (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานครับ เมื่อกี้ผมมีข้อเรียนถามผ่านไปทางกรมการโยกย้ายที่แจ้งท่านสักนิดหนึ่งนะครับ คือให้ปล่อยสินค้าไปขึ้นผลิตและกักกันการจำหน่าย เรากำหนดระยะเวลาเพียงว่า ๖๐ วันนี่ ท่านตกลง ๖๐ วัน แต่ที่นี้การปล่อยสินค้าเพื่อการทดลองประสิทธิภาพทั้งหมดนี้กรมการโยกย้ายหรือกับหน่วยงานหรือแปลว่าจะปล่อยไปที่ละเท่าไร ถ้าเล่นปล่อยกันเป็นชุดเป็นล็อต (Lot) ผมว่าบางทีมันไม่ใช่การทดลองจะกลายเป็นการเช่าสำหรับระยะเวลานั้นไปหรือเปล่า ที่นี้อำนาจกรมการโยกย้ายจะกำหนดให้ชัดเจนครับว่าเราจะปล่อยไปทดสอบที่ละกี่คัน หรือทั้งบริษัทส่งไปทดสอบที่ ๒๐๐ คัน ลูกค้านำไปให้หมดอย่างนี้เป็นไปได้หรือเปล่า เพราะกฎหมายไม่ได้เขียนให้อำนาจอธิบดีไปหมด ผมเลยอยากทราบว่ากรมการโยกย้ายหรือประเด็นนี้กันหรือเปล่า

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญนะครับ ท่านกรมการโยกย้าย ท่านใดจะตอบครับ

ร้อยเอก สุชาติ เชาว์วิศิษฐ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ คำถามที่ท่านถามมานั้น คณะกรรมการได้หารือในรายละเอียดแล้วนะครับ สำหรับความกังวลที่ว่าเราจะไปที่ละ ๑๐๐ ลำไปทดสอบ อันนี้เป็นสมมุติฐานที่กระผมเองก็คิดว่าคงไม่เกิด ท่านอธิบดีคงไม่อนุมัติให้คนคนหนึ่งเอาเรือหรือเอารถออกไป ๑๐๐ คันไปทดลองนะครับ อันนี้ อยากจะกราบเรียนท่านอย่างนั้นนะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นการจบการพิจารณาวาระที่ ๒ นะครับต่อไปครับก่อนที่จะถึงวาระที่ ๓ ขอให้สมาชิกพิจารณาคำมีอะไรจะแก้ไขใหม่ครับ เอก โท ตี อะ อ่า อี อี ร ก็ถ้า ไม่มีนะครับ ไม่มี

ต่อไปขอเชิญสมาชิกพิจารณาวาระที่ ๓ ครับ วาระที่ ๓ นี้เป็นวาระที่เราจะต้องให้ความเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบ ถ้าท่านผู้ใดเห็นชอบกับคณะกรรมการกับร่างพระราชบัญญัติที่ขอแก้ไขนี้ก็ให้กดว่า เห็นด้วย นะครับ ถ้าผู้ใดไม่เห็นชอบก็กดคำว่า ไม่เห็นด้วย นะครับ

ศผ ๕/๒๕๔๕ (ส. ทั่วไป)

ณัฐวิวัฒน์ ๙/๒

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญสมาชิกใช้สิทธิในครั้ง อีกครั้งนะครับ

ท่านผู้ใดเห็นชอบก็กดคำว่า เห็นด้วย ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบก็กดคำว่า ไม่เห็นด้วย
เชิญลงมติได้ครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรลงคะแนนและกดปุ่มลงคะแนน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมขอเปิดการลงคะแนนนะครับ ขอเชิญ
เจ้าหน้าที่รวมคะแนนครับ ผลการลงมติในครั้ง เห็นชอบ ๓๑๐ เสียงนะครับ
ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง เป็นอันว่าที่ประชุมนี้มีมติเห็นชอบกับการแก้ไขร่างพระราชบัญญัติ
ภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. นะครับ เป็นการจบการพิจารณาครั้งที่ ๓
แต่เนื่องจากว่ามีข้อสังเกตของคณะกรรมการเพื่อให้สภาพิจารณาว่าเห็นด้วย
กับข้อสังเกตของคณะกรรมการหรือไม่ ถ้าเห็นด้วยทางสภาจะได้ส่งไปยัง
คณะรัฐมนตรีต่อไปตามข้อบังคับ ข้อ ๑๑๑ วรรคสองครับ ขอเชิญเลขาธิการครับ

สผ ๕/๒๕๔๕ (ส.ทั่วไป)

สุทธาทิพย์ ๑๐/๑

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ข้อสังเกต
ของคณะกรรมการ

คณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่หลักการ เหตุผล
ที่ร่างพระราชบัญญัติ ค่าปรารภ เรียงตามลำดับมาตราแล้วเห็นว่าเพื่อให้
ร่างพระราชบัญญัตินี้มีความสมบูรณ์ชัดเจนมากยิ่งขึ้น ควรให้มีการแก้ไขเหตุผลของ
ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเป็นดังนี้

เหตุผล เนื่องจากพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗
ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันได้กำหนดให้แต่เฉพาะรถยนต์ที่อยู่ในสถานแสดงรถยนต์เพื่อขาย
สามารถนำออกไปจากโรงอุตสาหกรรมหรือคลังสินค้าทัณฑ์บน เพื่อประโยชน์ในการ
ทดลองเป็นการชั่วคราวสำหรับการจำหน่ายได้โดยยังไม่ต้องมีความรับผิดชอบภาษี
แต่โดยที่มีสินค้าประเภทอื่นที่จำเป็นต้องนำออกไปจากโรงอุตสาหกรรมหรือคลังสินค้า
ทัณฑ์บน เพื่อทดลองเป็นการชั่วคราวสำหรับการจำหน่ายเช่นเดียวกับรถยนต์แต่ไม่ได้รับ
การยกเว้นดังกล่าว จึงทำให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมจำต้องยื่นแบบรายการภาษีและชำระ
ภาษีก่อนที่จะขายสินค้าได้ อันทำให้สินค้ามีต้นทุนสูงขึ้น ดังนั้นเพื่อให้เกิดความเป็นธรรม
แก่ผู้ประกอบการดังกล่าว สมควรกำหนดให้อธิบดีมีอำนาจกำหนดสินค้าที่
ผู้ประกอบการสามารถนำออกไปจากโรงอุตสาหกรรมหรือคลังสินค้าทัณฑ์บน
เพื่อทดสอบประสิทธิภาพของสินค้าได้ และกำหนดให้ความรับผิดชอบภาษีสำหรับสินค้า
ดังกล่าวเกิดขึ้นพร้อมกับความรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากร
จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อกไปผมจะถามที่ประชุมคณะ
ท่านอรรถสิทธิ์ เชิญเลยครับ

นายอรรถสิทธิ์ (คันคาย) ทวีพิสิทธิ์ (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม อรรถสิทธิ์ (คันคาย) ทวีพิสิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครพนม
พรรคความหวังใหม่ ขอเรียนถามสั้น ๆ นะครับว่า ในข้อสังเกตที่คณะกรรมการได้
มีความเห็นว่า เพื่อให้สมบูรณ์ชัดเจนมากยิ่งขึ้น ควรให้มีการแก้ไขเหตุผลของ

ร่างพระราชบัญญัติ โดยได้มีการตัดคำว่า และไม่สามารถแข่งขันกับตลาดในต่างประเทศ ได้ ตงนั้นผมขออนุญาตทราบเรียนถามท่านประธานผ่านไปยังคณะกรรมการว่า ถ้าคงวลีนี้ไว้ น่าจะมีความสมบูรณ์และชัดเจนมากกว่า เพราะการที่จะคงคำว่า ไม่สามารถแข่งขันกับตลาดในต่างประเทศได้ นั้น ผมเห็นว่าจะประโยชน์มากกว่าในเหตุผลของร่างพระราชบัญญัตินี้ เพราะในร่างเดิมนั้นก็คงจะมีการคิดกันอยู่แล้วว่าจะเขียนละเอียดรอบคอบเอาไว้แล้วนะครับ ว่าสมควรที่จะมีวลีนี้อยู่ในเหตุผล แต่กรรมการกลับมามีมติออกไป อาจจะเป็นเพราะว่ายังไม่มีการส่งออกหรืออย่างไร เพียงแต่ว่าเรามาทดลองเป็นการชั่วคราวเท่านั้นหรืออย่างไร ตรงนี้ก็อยากจะฟังคำอธิบายจากกรรมการด้วย และผมขอเป็นความรู้นิดหนึ่งถึงแม้ว่าจะผ่านไปแล้วยังครับท่านประธานครับว่า คำว่า โรงอุตสาหกรรม กับคำว่า โรงงานอุตสาหกรรม นี้ มีความแตกต่างกันอย่างไร จริง ๆ แล้วควรจะมีการแก้ไขในถ้อยคำ แต่ผมเห็นว่าตรงนั้นก็ไม่ชัดเจน จึงอยากจะฟังจากคณะกรรมการด้วยครับ กราบขอพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมขออนุญาตคุณบรรดลสิทธิ์ด้วยครับ ผมคงอนุญาตทางกรรมการไม่ได้ครับ แม้ท่านจะตอบได้ หรืออยากจะตอบ เพราะว่าเป็นเรื่องที่เคยมาแล้วนะครับ เชิญคุณกฤเทพ ครับ

ร้อยโท กฤเทพ ไสกระจ่าง (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม กฤเทพ ไสกระจ่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ พรรคความหวังใหม่ ท่านประธานครับ กระผมก็มีข้อสงสัยการที่คณะกรรมการได้ตั้งข้อสังเกตมา แต่เมื่อท่านประธานบอกว่าอาจจะไม่ให้ตอบ หรือท่านจะไม่ตอบก็ได้ นี้ ก็คงเป็นเรื่องที่ต้องเคารพ แต่ก็คงตั้งประเด็นถามไว้ เพราะบังเอิญว่าในตัวร่างพระราชบัญญัตินี้ท่านไปให้อำนาจอธิบดีกำหนดประเภทสินค้า และในเหตุผลท่านมาบอกว่า ที่ต้องออก พ.ร.บ. ฉบับนี้ เนื่องจากว่าเท่าที่ผ่านมา มีเฉพาะรถยนต์เท่านั้นเองที่เอาออกไปทดลองก่อนซื้อขาย โดยในช่วงนั้นไม่ต้องเสียภาษี กรณีที่เพิ่งเกิดขึ้นเป็นชาวศรีโครมวันนี้สินค้ามันไม่ใช่เฉพาะรถยนต์ ไม่ใช่เรือ แต่มันอาจจะเป็นน้ำมัน เพราะจริง ๆ แล้วอาจจะไปอยู่ในสินค้า

๒๒๗

สผ ๕/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

สุทธาทิพย์ ๑๐/๓

ทัศนทัศน์ยังไม่ต้องเสียภาษี แต่มีปัญหาในเรื่องว่าเอาออกไปทดลองก่อนแล้วจะกลับมาหรือเปล่า เพราะฉะนั้นมันมีคำถามว่า คำว่า ประเภทสินค้า ตรงนี้มันครอบคลุมไปถึงอะไรบ้าง เพราะว่าเหตุผลใน พ.ร.บ. ฉบับนี้ที่ท่านกล่าวถึงน้ำมันกว้างมาก สินค้าที่อธิบดีจะไปกำหนดเป็นประเภทนี้กว้างมาก ก็เลยอยากจะกราบเรียนถามนะครับ ถ้าจะได้คำตอบว่ามันครอบคลุมไปถึงอย่างไรบ้าง ครอบคลุมถึงสินค้าประเภทน้ำมันด้วยหรือไม่ ตรงนี้กระผมก็อยากจะกราบเรียนถามครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญกรมการครับ

- ๑๑/๑

ร้อยเอก สุชาติ เขาวัววิเศษฐ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติครับ คือใน พ.ร.บ. สรรพสามิต มีสินค้าที่ต้องเก็บภาษีทั้งหมด ๑๓ ประเภทเท่านั้นครับ เพราะฉะนั้นมันจะไม่ครอบคลุมถึงทุกสินค้าอย่างที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติเป็นห่วงนะครับ และนอกจากนั้นแล้ว ต้องขออภัยนะครับ การที่ท่านยกตัวอย่างเรื่องน้ำมันที่กำลังเป็นข่าวอยู่ทุกวันนี้ครับ ถ้ามีเหตุการณ์อย่างนั้นเกิดขึ้นนะครับ สมมุติว่าทุจริตนะครับก็มีกฎหมายที่จะจัดการกับข้าราชการผู้เกี่ยวข้องอยู่แล้วครับ เพราะฉะนั้นอันนี้กระผมขอกราบเรียนว่าท่านไม่ต้องห่วงครับ เพราะสินค้าสรรพสามิตมีเพียง ๑๓ ประเภทเท่านั้นครับ และมันไม่มีมากมายอย่างที่พวกท่านเป็นห่วงกันครับ ขอกราบเรียนอย่างนั้นครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมคิดว่าถึงเวลาที่ท่านจะต้องให้ความเห็นแล้วนะครับ ผมจะขอลงมติในครั้น เชิญคุณอรุณสิทธิ์ เชิญเลยครับ

นายอรุณสิทธิ์ (คืนคาย) ทรัพย์สิทธิ์ (นครพนม) : ท่านประธานครับ ผมมีคำถาม ผม อรุณสิทธิ์ (คืนคาย) ทรัพย์สิทธิ์ พรอความหวังใหม่จากนครพนม คำถามของผมเรื่องที่ไม่ตัดต่อได้ว่า ไม่สามารถแข่งขันกับตลาดในต่างประเทศ ตรงนี้คงตอบได้ครับท่านประธาน ถึงแม้ว่าจะไม่ได้อธิบายที่ผมถามว่าโรงอุตสาหกรรมกับโรงงานต่างกันอย่างไร ไม่ว่ากันครับ จริง ๆ ตรงนี้เป็นความรู้ ผมถาม ไม่ได้แก้ไขนะครับ แต่ว่าอยากจะเป็นความรู้ แต่คำถามผมตรงที่ว่าไม่สามารถแข่งขันกับตลาดในต่างประเทศได้ กรรมการการค้าออกด้วยเหตุใด มันน่าจะสมบูรณ์ชัดเจนมากกว่า ถ้ายังคงอยู่ เท่านั้นเองครับ กรุณาตอบผมหน่อยเถอะครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ในเหตุผล เชิญเลยครับ

ร้อยเอก สุชาติ เขาวัววิเศษฐ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ขอตอบคำถามของท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติอย่างนั้นครับ สำหรับวลีนั้นคณะกรรมการได้พิจารณาอย่างละเอียดถี่ถ้วนครับ เห็นว่าเป็นการให้ศัพท์อย่างฟุ่มเฟือยมากเกินไป เพราะว่าก่อนหน้านั้นนะครับ คำว่า อันทำให้สินค้ามีต้นทุนสูงขึ้น เพียงเท่านั้นท่านกรรมการทุกท่าน

สพ ๕/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

สุภภา ๑๑/๒

เห็นว่าเพียงพอแล้ว ไม่จำเป็นต้องใช้ศัพท์พุ่มเพื่อยอนอย่างนั้นนะครับ ถึงได้มีมติให้ตัดออก สำหรับคำว่า โรงอุตสาหกรรม และ โรงงานอุตสาหกรรม ต่างกันอย่างไร ขอรบกวนเรียนท่านว่าในชั้นกรรมาธิการหลายท่านรวมทั้งผมเองนะครับก็ยังคงว่าทำไมเรียกโรงอุตสาหกรรม ปรากฏว่า พ.ร.บ. สรรพสามิตซึ่งมีอายุหลายสิบปีแล้ว นะครับ แล้ว พ.ร.บ. ที่ตามมาใช้คำนี้ทั้งนั้นครับ เพราะฉะนั้นเพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายในอดีต นอกจากเราจะแก้ทีเดียวหมดเลย ซึ่งก็คงจะใช้เวลามากมายจน เห็นว่าในเมื่อเป็นอย่างนี้ก็ให้เป็นไป แต่เป็นที่เข้าใจว่าคำว่า โรงอุตสาหกรรม ก็คือ โรงงานดี ๆ นี่เองครับ ขอบพระคุณมากครับท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : พอดสมควรแล้วนะครับ ผมปิดอภิปราย นะครับ มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าไม่มี จะขอมตินะครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบ ก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปครับ ขอเชิญท่านสมาชิกลงคะแนน นะครับเกี่ยวกับข้อสังเกตของคณะกรรมการ ถ้าผู้ใดเห็นด้วยก็กดคำว่า เห็นด้วย นะครับ ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วยก็โปรดกดคำว่า ไม่เห็นด้วย นะครับ เชิญลงคะแนนได้ครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมขอปิดการลงคะแนนนะครับ ผลการลงคะแนนนะครับมีเห็นด้วยกับร่างของคณะกรรมการ ๓๐๔ ท่านนะครับ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นนะครับ ไม่ลงคะแนน ๔ ท่านนะครับ เป็นต้นว่าที่ประชุมนี้มีมติเห็นด้วยกับ คณะกรรมการ ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรจะได้ส่งไปทางรัฐบาลต่อไปนะครับ เป็นการจบ การพิจารณาวาระที่ ๔.๒ ครับ ขอขอบคุณคณะกรรมการทุกท่านครับ

ต่อไปเป็นการพิจารณาเรื่องด่วนนะครับ เรื่องด่วนเรื่องแรกก็คือ ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน พ.ศ. ๒๕๒๗ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) เนื่องจากมี ร่างพระราชบัญญัติทำนองเดียวกันอีก ๒ ฉบับ คือ ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน พ.ศ. ๒๕๒๗ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งมี พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ และคุณกัญญา ศิลปอาชา เป็นผู้เสนอ นะครับ อยู่ในระเบียบวาระเรื่องด่วนที่ ๑๑ กับร่างทำนองเดียวกันนะครับ ซึ่งคุณเบ็ดิพงศ์ เต็มเจริญ กับคณะ เป็นผู้เสนอ อยู่ในระเบียบวาระเรื่องด่วนที่ ๑๒ ซึ่งผมเห็นว่าเป็นเรื่อง ทำนองเดียวกัน น่าจะนำมาพิจารณารวมกัน มีผู้ได้เห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าไม่มี ก็ถือว่าที่ประชุมนี้ให้พิจารณา รวมกันทั้ง ๓ ร่างนะครับ คณะรัฐมนตรีพร้อมแล้วเชิญเลยครับ

สผ ๕/๒๕๔๕ (ส. ทั่วไป)

คืนสัณีย์ ๑๒/๑

นายวราเทพ รัตนากร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : กราบเรียน
ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม วราเทพ รัตนากร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง
ได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรีให้เสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนด
การกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน พ.ศ. ๒๕๒๗ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. โดยมีหลักการ
และเหตุผล ดังต่อไปนี้ครับ

หลักการ แก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน
พ.ศ. ๒๕๒๗ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไของค์ประกอบของการกระทำความผิดฐานกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกง
ประชาชน และกำหนดให้การโฆษณาหรือประกาศ หรือการกระทำใด ๆ ให้ประชาชนนำเงิน
เข้ามาร่วมลงทุนในธุรกิจซื้อขายเงินตราต่างประเทศหรือเก็งกำไร เป็นความผิดฐานกู้ยืมเงิน
ที่เป็นการฉ้อโกงประชาชนด้วย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)

(๒) กำหนดการประมาณการอัตราผลตอบแทนที่ตอบแทนจากการให้กู้ยืมเงิน
ในกรณีไม่สามารถคำนวณผลตอบแทนเป็นจำนวนเงินแน่นอนได้ (เพิ่มมาตรา ๖
วรรคสอง)

(๓) กำหนดความรับผิดชอบพนักงานหรือลูกจ้างของนิติบุคคลซึ่งมีพฤติกรรม
เป็นผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานนิติบุคคล ให้ต้องรับโทษในความผิดฐานกู้ยืมเงินที่เป็นการ
ฉ้อโกงประชาชน อย่างเดียวกับกรรมการและผู้จัดการของนิติบุคคล เว้นแต่พิสูจน์ได้ว่าตนมิได้
มีส่วนในการกระทำความผิด (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕)

(๔) เพิ่มโทษในกรณีที่มีการกระทำความผิดซ้ำ (เพิ่มมาตรา ๑๕/๑)

(๕) กำหนดให้เนรเทศคนต่างด้าวซึ่งต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิด
ตามพระราชบัญญัตินี้ (เพิ่มมาตรา ๑๕/๒)

เหตุผล โดยที่ในปัจจุบันได้มีการหลอกลวงประชาชนให้นำเงินเข้ามา
ร่วมลงทุนในธุรกิจซื้อขายเงินตราต่างประเทศหรือเก็งกำไร ซึ่งนอกจากจะทำให้เกิดความ
เสียหายแก่ประชาชนที่ถูกหลอกลวงแล้ว ยังเกิดความเสียหายต่อเศรษฐกิจในวงกว้าง
แต่บทบัญญัติของพระราชกำหนดการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน พ.ศ. ๒๕๒๗

ในปัจจุบันไม่อาจใช้บังคับครอบคลุมแก่การกระทำดังกล่าวได้ จึงสมควรแก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบความผิดฐานกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน และกำหนดให้การโฆษณาหรือประกาศ หรือการกระทำการใด ๆ ให้ประชาชนนำเงินเข้ามาร่วมลงทุนลักษณะดังกล่าวเป็นความผิดฐานกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชนด้วย ประกอบกับสมควรเพิ่มเติมบทบัญญัติในเรื่องการคำนวณผลประโยชน์ตอบแทน ความรับผิดชอบของพนักงานหรือลูกจ้างของนิติบุคคลผู้กระทำความผิด ผู้กระทำความผิดต้องรับโทษหนักขึ้นเมื่อมีการกระทำความผิดซ้ำ และการเนรเทศผู้กระทำความผิดซึ่งเป็นคนต่างด้าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติ ขอบขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญท่านผู้เสนอร่างต่อไปนะครับ
ในทำนองเดียวกัน ท่านวิโรจน์ เปาอินทร์ กับคุณกัญญา เชิญเลยครับ ใครก็ได้ครับ เชิญเลยครับ

นางสาวกัญญา ศิลปอาชา (สุพรรณบุรี) : ท่านประธานสภาที่เคารพ
ดิฉัน กัญญา ศิลปอาชา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคชาติไทย จังหวัดสุพรรณบุรี โดยท่าน พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ และดิฉัน ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน พ.ศ. ๒๕๒๗ ซึ่งมีหลักการและเหตุผลดังนี้

หลักการ แก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกง
ประชาชน พ.ศ. ๒๕๒๗

เหตุผล โดยที่ในปัจจุบันได้มีการหลอกลวงประชาชนให้นำเงินเข้ามา
ร่วมลงทุนในธุรกิจซื้อขายเงินตราต่างประเทศหรือเก็งกำไรจากอัตราแลกเปลี่ยน ซึ่งนอกจาก
จะทำให้เกิดความเสียหายแก่ประชาชนที่ถูกหลอกลวงแล้ว ยังเกิดความเสียหายต่อเศรษฐกิจ
ในวงกว้าง แต่บทบัญญัติของพระราชกำหนดการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน
พ.ศ. ๒๕๒๗ ในปัจจุบันไม่อาจใช้บังคับครอบคลุมแก่การกระทำดังกล่าวได้ จึงสมควร
แก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบความผิดฐานกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน และกำหนด

สผ ๕/๒๕๔๕ (ส. ทั่วไป)

ต้นสมัย ๑๒/๓

ให้การโฆษณาหรือประกาศ หรือการกระทำใด ๆ ให้ประชาชนนำเงินเข้ามาร่วมลงทุนในลักษณะดังกล่าว เป็นความผิดฐานกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชนด้วย ประกอบกับสมควรเพิ่มเติมบทบัญญัติในเรื่องการคำนวณผลประโยชน์ตอบแทน การจ่ายรางวัล ความรับผิดชอบของพนักงานหรือลูกจ้างของนิติบุคคลผู้กระทำความผิด ผู้กระทำความผิดต้องรับผิดชอบต่อหนี้ขึ้นเมื่อมีการกระทำความผิดซ้ำ และการเนรเทศผู้กระทำความผิดซึ่งเป็นคนต่างด้าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ และขอให้นำเสนอให้ที่ประชุมกรรมาธิการสนับสนุนร่างพระราชบัญญัตินี้ ขอขอบคุณค่ะ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ยังมีอีกกว้างครับ ทำนองเดียวกันนะครับ มีคุณปิตินงค์กับคณะ เป็นผู้เสนอ คุณปิตินงค์อยู่แล้ว เชิญเลยครับ

นายปิตินงค์ เต็มเจริญ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม ปิตินงค์ เต็มเจริญ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคไทยรักไทย กระผมพร้อมด้วยคณะ อันประกอบไปด้วย ท่าน ส.ส. วัฒนา แซ่โพเถาะ ส.ส. วิชาญ มั่นชัยนันท์ ในขณะนั้น แล้วยัง ส.ส. สากล ม่วงศิริ ประกอบกับ ส.ส. อนุสรณ์ บันทอง เป็นผู้ร่วมกันพิจารณาเสนอร่างกฎหมายฉบับนี้ โดยเจตนาเพราะเนื่องจากว่า เราเล็งเห็นว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจในปัจจุบัน ท่านประธานที่เคารพครับ ร่างพระราชบัญญัติที่กระผมและคณะได้นำเสนอสู่สภานั้น หากท่านประธานได้อ่านในหลักการและในเหตุผลนั้น ก็อาจจะดูเหมือนว่าทางพวกเราคณะผู้ร่างคงไม่ได้มีเจตนาที่จะแตกต่างจากร่างของรัฐบาลมากนัก แต่ถ้าหากดูในรายละเอียดตามกฎหมายแล้ว ท่านประธานครับ ในรายละเอียด ในสาระสำคัญของแต่ละมาตรานั้น พวกเราได้เพิ่มเติมฐานความผิดของการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน ได้มีการเพิ่มสินบนนำจับ ได้มีการเพิ่มโทษแก่ผู้กระทำความผิดในฐานตัวการและตัวแทน เข้ามาในรายละเอียดด้วยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขออนุญาตนะครับ ขออนุญาตเสนอหลักการและเหตุผลก่อนในการพิจารณาของสภาครับ ส่วนรายละเอียดที่คุณเพิ่มเติมนี้เดี๋ยวค่อยอภิปรายหลังจากเสนอหลักการและเหตุผลแล้วนะครับ ให้เป็นไปตามกระบวนการของสภาผู้แทนราษฎรก่อน เชิญเลยครับ

นายปิตินงค์ เต็มเจริญ (กรุงเทพมหานคร) : ขอบคุณครับ

หลักการ แก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน พ.ศ. ๒๕๔๗ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไของค์ประกอบของการกระทำความผิดฐานกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน และกำหนดให้การโฆษณาหรือประกาศ หรือกระทำการใด ๆ ให้ประชาชนนำเงิน

สผ ๕/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

วันทนา ๑๓/๒

เข้ามาร่วมลงทุนในธุรกิจซื้อขายเงินตราต่างประเทศหรือเก็งกำไร เป็นความผิดฐานกู้ยืมเงิน ที่เป็นการฉ้อโกงประชาชนด้วย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)

(๒) กำหนดการประมาณการอัตราผลตอบแทนตอบแทนจากการให้กู้ยืมเงิน ในกรณีไม่สามารถคำนวณผลประโยชน์ตอบแทนเป็นจำนวนเงินแน่นอนได้ (เพิ่มเติมมาตรา ๖ วรรคสอง)

(๓) กำหนดความรับผิดชอบพนักงานหรือลูกจ้างของนิติบุคคลซึ่งมีพฤติกรรม เป็นผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคล ให้ต้องรับโทษในความผิดฐานกู้ยืมเงิน ที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน อย่างเดียวกับกรรมการและผู้จัดการของนิติบุคคล เว้นแต่พิสูจน์ ได้ว่าตนมิได้มีส่วนในการกระทำความผิด (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕)

(๔) เพิ่มโทษในกรณีที่มีการกระทำความผิดซ้ำ (เพิ่มเติมมาตรา ๑๕/๑)

(๕) กำหนดให้เนรเทศคนต่างด้าวซึ่งต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ (เพิ่มเติมมาตรา ๑๕/๒)

เหตุผล โดยที่ในปัจจุบันได้มีการหลอกลวงประชาชนให้นำเงินเข้ามา ร่วมลงทุนในธุรกิจซื้อขายเงินตราต่างประเทศหรือเก็งกำไร ซึ่งนอกจากจะทำให้เกิด ความเสียหายแก่ประชาชนที่ถูกหลอกลวงแล้ว ยังเกิดความเสียหายต่อเศรษฐกิจของ ประเทศในวงกว้าง แต่บทบัญญัติของพระราชกำหนดกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน พ.ศ. ๒๕๒๗ ไม่อาจใช้บังคับครอบคลุมแก่การกระทำดังกล่าวได้ จึงสมควรแก้ไขเพิ่มเติม องค์ประกอบความผิดฐานกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน และกำหนดให้การโฆษณา หรือประกาศ หรือกระทำการใด ๆ ให้ประชาชนนำเงินเข้ามาร่วมลงทุนลักษณะดังกล่าว เป็นความผิดฐานกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชนด้วย ประกอบกับสมควรเพิ่มเติม บทบัญญัติในเรื่องการคำนวณผลประโยชน์ตอบแทนความรับผิดชอบของพนักงาน หรือลูกจ้างของนิติบุคคลผู้กระทำความผิด ผู้กระทำความผิดต้องได้รับโทษหนักขึ้น เมื่อมีการกระทำความผิดซ้ำ และการเนรเทศผู้กระทำความผิดซึ่งเป็นคนต่างด้าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สม ๕/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

นัยนา ๑๔/๑

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญต่อได้เนคะครับคุณปิตพงษ์ เชิญที่คุณพูดเมื่อที่ครับที่ว่าของคุณเหมือนหรือไม่เหมือนอย่างไรครับ ที่คุณพูดแล้วผมให้กลับมาที่นี่ เชิญเลยครับเพื่อประโยชน์ของผู้พิจารณาครับ

นายปิตพงษ์ เต็มเจริญ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ ที่กระผมได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ในรายละเอียดนั้นได้แก้ไขเพิ่มเติมจากร่างพระราชบัญญัติของทางรัฐบาลได้นำเสนอขึ้นมา ในรายละเอียดได้แก้ไขใน ๔ หลักการสำคัญ คือได้เพิ่มฐานความผิดในเรื่องของการซื้อขายหุ้นในต่างประเทศโดยฝ่าฝืนกฎหมาย เพราะเนื่องจากในปัจจุบันนี้ท่านประธานอาจจะเห็นได้ว่านอกจากเป็นการกู้ยืมเงินที่เป็นกรจ้องโกงประชาชนโดยการชักชวนซื้อขายเงินตราต่างประเทศแล้ว ในปัจจุบันยังมีการชักชวนให้ซื้อขายหุ้นต่างประเทศซึ่งเป็นการฝ่าฝืนบทกฎหมายฉบับของรัฐบาลด้วย ข้อต่อมามีการได้เพิ่มสินบนนำจับให้แก่เจ้าพนักงานที่ได้กระทำการจับกุมผู้กระทำความผิด เพราะผมเห็นว่าเป็นเรื่องที่สำคัญที่เจ้าพนักงานที่กระทำการตรวจจับนั้นสมควรที่จะต้องได้รับค่าตอบแทนในการที่เขาอาจจะต้องได้รับบาดเจ็บ เสียหาย หรืออาจจะต้องได้รับความเดือดร้อนจากการกระทำกรนำจับนั้น กระผมจึงมีการนำเสนอให้มีการให้สินบนนำจับในอัตราร้อยละ ๒๕ ของค่าปรับที่ได้ชำระต่อศาล แต่เน้นบังคับว่าต้องเป็นคดีที่ถึงที่สุด

ในข้อที่ ๓ นั้นกระผมได้ยกเลิกมาตรา ๑๕ เดิม และเพิ่มมาตรา ๑๕ วรรคสอง โดยแบ่งความรับผิดชอบของกรรมการผู้จัดการออกจากความรับผิดชอบของลูกจ้างและพนักงาน เพราะเนื่องจากว่ากระผมเห็นว่าบุคคลกระทำความผิดทั้ง ๒ บุคคลนั้นมีสถานะความผิดที่แตกต่างกัน บุคคลหนึ่งสมควรที่จะได้รับความผิดในฐานะที่เป็นตัวการ ส่วนพนักงานและลูกจ้างนั้นสมควรที่จะได้รับความผิดในฐานะที่เป็นผู้สนับสนุน ส่วนข้อสุดท้ายที่ได้เพิ่มเข้ามาก็คือ ได้เพิ่มโทษกับบุคคลที่กระทำความผิดในฐานะที่เขาได้กระทำความผิดซ้ำในระหว่างที่มีการรอลงอาญา รอลงการลงโทษอยู่ หรือได้มีการกระทำความผิดซ้ำภายใน ๕ ปีนับแต่วันที่ศาลได้มีการลงโทษในการ

๓๗

สผ ๕/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

นัยนา ๑๔/๒

กระทำคามผิดครั้งแรก โดยผมอนุญาตให้ศาลสามารถที่จะเพิ่มโทษได้อีกเท่าหนึ่งของโทษที่ได้กระทำคามผิดครั้งหลัง เพราะเนื่องจากเห็นว่าความผิดที่กระทำนั้นเป็นความผิดต่อมหาชน เป็นความผิดต่อภาพรวม ดังนั้นจึงเห็นได้ว่าหากมีการกระทำอย่างนี้เกิดขึ้นในหลาย ๆ ครั้งจะก่อให้เกิดผลกระทบต่อประชาชนในภาพรวมเป็นอย่างยิ่ง จึงได้เสนอหลักการและเหตุผลต่อกฎหมายฉบับนี้ ขอคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณเสกสรรค์อภิปรายครับ

นายเสกสรรค์ แสนภูมิ (สุรินทร์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม เสกสรรค์ แสนภูมิ จากเขตเลือกตั้งที่ ๘ จังหวัดสุรินทร์ พรรคไทยรักไทย กระผมเองดีใจครับที่ทางคณะรัฐมนตรีได้มีโอกาสเสนอแก้ไขปรับปรุงกฎหมายการฉ้อโกงประชาชน แล้วก็ดีใจที่ท่านสมาชิกได้เสนอกฎหมายลักษณะเดียวกันเข้ามา โดยเนื้อหาสาระคล้ายคลึงกัน แต่กระผมได้ศึกษาในร่างของรัฐบาล ซึ่งดูแล้วก็ดีใจแล้วก็วิตกอยู่นิดหนึ่งเหมือนกันว่า จริง ๆ ในชื่อของการแก้ไขกระผมเองดูยังไม่ครอบคลุมก็นึกว่าเป็นภาคที่มีประชากรมาก พื้นดินกว้างใหญ่ แต่มีความยากจนเป็นอันดับ ๑ ท่านประธานทราบไหมครับว่า ๑ ในจำนวนนั้นก็คือการถูกหลอกที่ทำให้ประชาชนยากจนจากสาเหตุยากจนมา ๕ ประการ -----

สผ ๕/๒๕๔๕ (ส. ทวีป)

ณัฐชนก ๑๕/๑

แต่ที่ผมนำเสนอตรงนี้นั้น ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานไปถึงท่านรัฐมนตรีที่ได้มาชี้แจงว่าทำไมเสนอกฎหมายทั้งที่ท่านไม่เอาครอบคลุมไปหมดเลย ผมยกตัวอย่างอย่างนี้ครับ

ท่านประธาน ผมเข้าใจหลักการและเหตุผลของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็คือว่าเดิมที่มีการหลอกลวงกัน ถ้าจำไม่ได้ประมาณ พ.ศ. ๒๕๒๕ - ๒๕๒๖ ประมาณนั้น มีเรื่องการเล่นแชร์แชร์น้ำมัน แชร์เอาเงินมารวมกัน แล้วก็เกิดกฎหมายในลักษณะเดียวกันขึ้นมาก่อน แต่แล้ววิวัฒนาการด้านการโกหก ด้านการหลอกลวง ท่านประธาน ก็มีการปรับปรุงไปเรื่อย ๆ จากการเอาเงินมาเล่นเงินตราเป็นการแก้อัตราการแลกเปลี่ยน ตอนหลังมาจับมีกฎหมายครอบคลุมก็หนีมาเล่นหุ้น นี่คือการแก้กฎหมายฉบับนี้ กระจ่างผมเข้าใจ แต่สิ่งหนึ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนไปถึงรัฐมนตรีก็คือว่าในภาวะเดี่ยวนี้อายุ ๒ - ๓ ปีที่ผ่านมาที่นครราชสีมาบริษัทใหญ่เลยขึ้นชื่อจ้างโฆษณาสื่อวิทยุท้องถิ่น ลงหนังสือพิมพ์ทั้งส่วนกลาง ส่วนท้องถิ่น ให้คนมาเป็นสมาชิก ๑๐๐ บาทก่อนอันดับแรก ผู้คนหลามไหลไป ท่านประธาน หลามไหลไป แล้วก็บอกว่าร่วมหุ้นกัน ๓,๐๐๐ บาท สิ้นเดือนได้ยืม ๑ แสนบาท คนที่อยากจะได้เงินยืมเพียง ๑ แสนบาท ท่านประธาน ลงไปคนละ ๓,๐๐๐ ๓,๐๐๐ ๓,๐๐๐ บางครอบครัวลงไป ๒ คน ก็คือ ๖,๐๐๐ บาท บ้านกระผมติดหนี้โดยเฉลี่ยทุกครอบครัวเลย และจนบัดนี้ก็ยังไม่ได้ บริษัทนั้นก็มีส่วนตรงนั้นไป นี่ผมยกตัวอย่าง แต่ในเรื่องเกี่ยวกับลักษณะการเชิญชวนคนมาลงทุนอย่างนี้แล้ว เราก็จะบอกว่าไปฟ้องแพ่ง ซึ่งฟ้องแพ่งก็ไม่คุ้มหรือครับ แล้วเวลาก็เสียแล้วประชาชนก็ไม่มีเงินที่จะไปจ้างแม้กระทั่งนายฟ้องแพ่ง อย่างนี้เป็นต้น ผมจึงเห็นด้วยกับกฎหมายฉบับนี้ครับ โดยรวมแล้วที่นำเสนอนั้นก็คือฝากถึงรัฐมนตรี ในส่วนที่เห็นดีด้วยและอยากให้รัฐมนตรีท่านยืนยันอีกครั้งหนึ่ง และผู้เสนอร่างยืนยันอีกครั้งหนึ่งก็คือว่าในทุกครั้งที่มีการหลอกลวงประชาชน ประชาชนเป็นทาส แต่ส่วนหนึ่งที่ไม่ได้มีความผิดเลยก็คือสื่อ สื่อวิทยุท้องถิ่น สื่อหนังสือพิมพ์ หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น ท่านประธาน เขาเหล่านั้นลงข่าวเชิญชวนลงไปร่วมหุ้น ร่วมทุน เวลาถูกโกงไม่มีการดำเนินคดี เพราะฉะนั้นเวลาผมดูหลักการในข้อนี้มันอยากให้ยืนยันว่ามีผลจะเอาผิดได้ไหม แก้วของค้ประกอบของการกระทำผิดในด้านการโฆษณาให้ประชาชนนำเงินมา ตรงนี้ก็เป็นที่หัวใจ ท่านประธานครับ รวมไปถึงจริง ๆ แล้วกฎหมายฉบับนี้จะแก้ครอบคลุมไปถึงการหลอกลวงคนไปทำงานต่างประเทศ ถ้าจะบอกว่าอันนั้นมีกฎหมายแรงงาน ไม่ใช่ ท่านประธานครับ การไปทำงานต่างประเทศลักษณะอย่างนี้

สผ ๕/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

ณัฐชนก ๑๕/๒

ผมอยากจะทำอย่างนี้ว่าเขาจะบอกว่าเขาที่เข้ามาเข้าธนาคารก่อน เข้าไป ๑ แส่น ถ้าหากไม่ได้เปิด เงินไม่ต้องเบิก ท่านประธานครับ เวลาเขาไปทำนิติกรรม ทำงานองกับธนาคาร มันก็อนุมัติแล้ว เงินก็ต้องออก ผู้เป็นนายหน้าก็เอาเงินจำนวน ๑ แส่นบาทไป ท่านประธานครับ นี่ลักษณะเดิมที่ไปเสียมา มาเสียเสีย ถ้าไปต่างประเทศ แต่บ้านกระผมไม่ได้ไปก็เสียทั้งนา ทั้งเมีย ท่านประธาน คือลักษณะอย่างนี้ มีกันมากมายก่ายกองครับ เพราะฉะนั้นกระผมเห็นด้วยนะครับในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้กำหนดการกู้ยืม การขอกองประชาชน นี่ละครับ คือบทที่กำหนดโทษ

ในส่วนที่ ๑ ก็คืออยากให้เอาผิดกับผู้ทำการประชาสัมพันธ์ หรือการสื่อโฆษณาด้วยอย่างจริงจังนะครับ

ส่วนที่ ๒ ครับท่านประธาน พนักงานหรือนิติบุคคลในส่วนที่หลุดออกตรงนั้น ข้อนี้มีทั้งข้อดีข้อเสีย มีประชาชนเขาเข้าใจในเรื่องกฎหมายนี้จะออก เขาบอกว่าถ้าดำเนินการอย่างนี้คนที่เห็นหัวใจจริง ๆ นั้นมักจะไม่โดน แต่คนอยู่ในออฟฟิศ (Office) คนอยู่ในบริษัท จะเป็นคนทำความสะดวกโดนกับเขาด้วยหรือเปล่า อันนี้ก็เป็นผลเสียเหมือนกัน ถ้าจะบอกว่ายกโทษของความผิดกับกลุ่มบุคคลเหล่านี้เลย ตรงนี้ก็เป็นการฝากนะครับ เป็นความห่วงใย

ในส่วนที่ ๓ ที่กระผมเห็นด้วยอย่างยิ่งก็คือ ต้องมีการเพิ่มโทษในกรณี การทำผิดซ้ำันะครับ การทำผิดซ้ำ ๆ มีกันอยู่บ่อย ๆ ท่านประธานครับมีผู้หญิงตัวเล็ก ๆ อยู่จังหวัดสุรินทร์ หลอกหลวงเขาทั้งแฮร์ทั้งอะไรสารพัดจนตำรวจไม่รู้จะบอกอย่างไรก็ ตัวเล็ก ๆ นิดเดียว ก็ถึงขั้นยิงทิ้งเสียสิ อย่างนี้ก็มี คือเอาผิดแกไม่ได้ แกทำผิดแล้วผิดอีก ผิดซ้ำอยู่ตลอด เพราะฉะนั้นกระผมเห็นด้วยอย่างยิ่งในการเพิ่มโทษในกรณีที่มีการ หลอกหลวงซ้ำแล้วซ้ำอีกซ้ำซาก โดยรวมแล้วกระผมเองขอสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติ ของทั้งรัฐบาลและของสมาชิกที่เสนอร่วมด้วยการอภิปรายมา ณ ตรงนี้ ขอขอบพระคุณ ท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณกฤษณะครับ คุณรุ่งเรืองและก็ไปที คุณเรวัตนะครับ เชิญคุณกฤษณะครับ

ร้อยโท กฤษณะ ไสกระจำง (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม กฤษณะ ไสกระจำง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ พรรคความหวังใหม่ ท่านประธานครับ กระผมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่กำลังพิจารณาคือ ร่าง พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน พุทธศักราช ๒๕๒๗ ซึ่งมีอยู่ในมือขณะนี้ ๓ ร่าง ท่านประธานครับ กระผมคิดว่าทั้ง ๓ ร่าง เราอาจจะต้องพูดกันตรง ๆ ว่า เนื้อหานั้นไม่ได้แตกต่างกัน สิ่งที่เราต้องทำความเข้าใจตรงกัน ก็คือว่า นี่เป็นร่างพระราชบัญญัติที่มาแก้ไขพระราชกำหนด เพราะฉะนั้นพระราชกำหนดที่ ออกโดยฝ่ายบริหาร ซึ่งการออกพระราชกำหนดเราก็ทราบอยู่แล้วว่า ไม่ได้ผ่านการพิจารณา ของสภา แต่พอเมื่อฝ่ายบริหารใช้แล้วก็มาให้สภารับรองเป็นพระราชบัญญัติ ซึ่งเกิดขึ้น เมื่อปี ๒๕๒๗ สถานการณ์ขณะนั้นก็เปลี่ยนแปลงไปมาก เพราะฉะนั้นเราคงไม่ขัดข้องที่จะได้ มีโอกาสแก้ไขเพื่อให้ทันสมัย เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเมื่อไม่นานมานี้ที่มีการจับกุมคนต่างชาติ กลุ่มหนึ่งที่มาทำธุรกิจที่นี่และก็เป็นข่าวครึกโครมใหญ่โต พวกเขาที่อยู่ในสภานหลายท่านก็ตง เคยได้ยินคนมาติดต่อ เขาใช้คำว่าฟลอร์เร็กซ์ คือการซื้อขายเงินให้เราไปลงทุนซึ่งยังไม่มี กฎหมายที่จะไปเอาผิดในกรณีนี้หลอกหลวง เพราะฉะนั้นโดยหลัก กระผมคิดว่าเป็นการเสนอ

กฎหมายที่ทันต่อเหตุการณ์ ทันต่อสถานการณ์ แต่เพื่อความเข้าใจชัดเจนในรูปนิติบัญญัติของเราในฐานะท่านประธานเป็นประธานอยู่ตรงนี้ กระผมก็ต้องกราบเรียนด้วยความไม่สบายใจชนิดหนึ่งครับว่า การนำเสนอพระราชบัญญัตินี้แม้จะพยายามอธิบายให้เห็นว่าแตกต่าง แต่ในเนื้อหา ก็ไม่ได้แตกต่างกัน ร่างของรัฐบาลเขียนไว้อย่างไร ร่างของสมาชิกฝ่ายรัฐบาลที่เสนอมาก็เขียนไว้อย่างนั้นตรงกันหมด ตรงนี้กระผมไม่ได้บอกว่าเป็นเรื่องที่เสียหาย แต่กำลังจะบอกว่า ถ้าฝ่ายสมาชิกจะเสนอกฎหมายที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน ถ้าจะมีแง่มุมที่แตกต่างไปก็จะเป็นประโยชน์ต่อสภา แต่ถ้าเราคิดว่าเราจะเสนอแบบเดียวกันเลย กระผมก็คิดว่าในสภาพสมัยใหม่จำเป็นไหม เพราะว่าเอาร่างของรัฐบาล เมื่อสักครู่ผมฟังสมาชิกอธิบายว่ามีแง่มุมแตกต่าง ผมก็พยายามดูร่างรัฐบาลแล้วฟังว่าท่านจะแตกต่างอย่างไร ก็ปรากฏว่าไม่ได้แตกต่าง ก็คืออธิบายตามร่างของรัฐบาลนั้นแหละ ส่วนอีกร่างหนึ่งกระผมก็ต้องกราบเรียนด้วยความเคารพว่าเป็นความตั้งใจที่ดีนะครับ แม้จะเนื้อหาเหมือนกันกับร่างของรัฐบาล แต่หลักการที่เขียนถ้าเราไปดูข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ข้อ ๑๐๐ ที่เราเคยปฏิบัติ ก็บอกว่าหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินั้นให้กำหนดโดยชัดแจ้งนั้นหมายถึงว่า ถ้าเราจะแก้ไขพระราชบัญญัติก็จะต้องเขียนหลักการว่า แก้ไขมาตราไหน อย่างไรที่รัฐบาลเสนอมานะ ซึ่งผมคิดว่าน่าจะสอดคล้องกับข้อบังคับการประชุมมากกว่าที่จะเขียนหลักการกว้าง ๆ เพียงว่าร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดการกู้ยืมเงินอย่างที่น่าเสนอ-----

เพราะฉะนั้นในจุดนี้กระผมอยากฝากท่านประธานว่าเมื่อเราทำงานสภาในยุคใหม่แล้ว ถ้าเราจะทำอะไรเพิ่มเติมเพื่อประโยชน์ของสภา เพื่อสมาชิกที่จะมาอภิปรายจะได้เห็น แฉ่มุมหลากหลายมันน่าจะเป็นประโยชน์กว่าการที่ทราบว่ารัฐบาลเสนอ พ.ร.บ. นี้ เข้ามาแล้ว แล้วสมาชิกก็ไปถ่างแจกกันแล้วก็เซ็นชื่อเสนอเข้ามาเพียงเป็นเจ้าของร่าง ยุคนี้น่าจะหมดไปได้ เราจะได้ช่วยกันทำในเรื่องที่มันแตกต่างกัน ท่านประธานที่เคารพครับ ในเนื้อหากระผมก็ทราบเรียนว่ากระผมมีข้อที่จะต้องฝากไปยังกรรมการที่จะ พิจารณาในวาระ ๒ ต่อไป มีประเด็นที่ต้องทำให้เกิดความชัดเจนอยู่ในมาตรา ๓ ซึ่งให้ยกเลิกมาตรา ๔ และมาตรา ๕ เขียนไว้โดยนัยท่านประธานครับว่า ผู้ใดโฆษณา หรือประกาศให้ปรากฏต่อประชาชนหรือกระทำด้วยประการใด ๆ ให้ปรากฏแก่บุคคล ตั้งแต่สิบคนขึ้นไป คำว่า ตั้งแต่สิบคนขึ้นไป ก็หมายถึงว่าต้องมีการเรียกคนมาและ ประกาศตรงกัน แต่สภาพที่เราเคยเห็นเขาจะไม่ประกาศอย่างนั้น เขาจะใช้โทรศัพท์ โทรไปถึงลูกค้า และกับบอกว่าเอาเงินมาลงทุนกันไหม มาซื้อขายเงินตราต่างประเทศ ที่เรียกว่าธุรกิจฟอเร็กซ์ที่เวลานั้น กรณีตรงนี้ในมาตรา ๔ ได้คำเนืงถึงปัญหานั้นหรือไม่ กระผมพยายามอ่านต่อไป กระผมอ่านต่อไปก็เห็นว่าในมาตรานั้นเองในวรรคที่สอง เขียนว่า ผู้ใดไม่มีใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจที่เวลานั้นแล้วโฆษณาประกาศหรือชักชวน ประชาชนให้ลงทุน กรณีตรงนี้คนละกรณีกับ ๑๐ คน ใช่หรือไม่ ท่านรัฐมนตรีต้องตอบ ตรงนี้ กรณี ๑๐ คนนั้นหมายถึงว่าบริษัทที่ได้รับอนุญาตให้ทำธุรกิจฟอเร็กซ์หรือ ซื้อขายเงินตรานั้นแล้วไปประกาศเชิญชวนโดยเอาคน ๑๐ คนขึ้นไปมาฟัง จึงจะเข้า องค์ความผิด แต่ถ้าเป็นคนไม่ได้รับใบอนุญาตแม้แต่ประกาศเชิญชวนเฉพาะตัวก็มี ความผิดอย่างนั้นหรือเปล่า องค์ความผิดตรงนี้จะแยกอย่างไรถ้าเป็นองค์ความผิดจาก คนที่ได้รับใบอนุญาตไปเชิญชวนคน ๑๐ คนขึ้นไป ทั้ง ๆ ที่ตัวเองรู้ว่า ๑. ไม่สามารถทำ ธุรกิจอื่นใดที่ติกว่าเพื่อให้หมดตอบแทน ๒. ผู้ผู้ว่าจะเอาเงินเขา หลอกเอาเงิน เขาไปหมุน ในเนื้อหาที่ท่านเขียนตัวนั้นองค์ความผิดตรงนั้นพื้นฐานทำไมต้องเริ่มที่ ๑๐ คน ที่เริ่มที่ ๑๐ คนนั้นเป็นเพราะว่าบริษัทนั้นได้รับอนุญาตอย่างนั้นหรือเปล่า

สผ ๕/๒๕๔๕ (ส.ทั่วไป)

สารี ๑๗/๒

และในวรรคสองที่ไม่เริ่ม ๑๐ คน เป็นเพราะคนชักชวนไม่มีใบอนุญาต ซึ่งไม่มี
 ใบอนุญาตมันผิดตั้งแต่ต้นอยู่แล้ว เพราะไม่มีใบอนุญาตแล้วไปชักชวนผมว่าอย่างไร ๆ
 ก็ต้องผิดอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นผมอยากจะให้ชัดเจนตรงนี้นิดหน่อยว่าองค์ความผิดนั้น
 เป็นอย่างไร แล้วมาตรา ๕ ท่านประธานครับ ตรงนี้ต้องถามกันชัด ๆ เลย มาตรา ๕
 ที่ให้ยกเลิกมาตรา ๑๕ มาตรา ๑๕ เขียนว่า ในกรณีนี้ผู้กระทำความผิดตาม
 พระราชกำหนดเป็นนิติบุคคล วรรคต่อไปบอกว่า กรรมการ ผู้จัดการ พนักงาน ลูกจ้าง
 หรือบุคคลอื่นใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้นต้องรับโทษด้วย เว้นแต่
 จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนในการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น ท่านประธานครับ
 ตรงนี้ผมขอถาม กรรมการพอเข้าใจได้ครับว่าต้องรับผิดชอบ ผู้จัดการก็ต้องรับผิดชอบ
 พนักงาน ลูกจ้างในบริษัทนั้นจะมีพนักงานลูกจ้างกี่คนเราไม่รู้ แต่ข้อความที่ท่านบอกว่า
 หรือบุคคลอื่นใด ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น คำว่า ดำเนินงาน
 ของนิติบุคคลนั้นมันกว้างเหลือเกิน นิติบุคคลนั้นบริษัทนั้นอาจจะทำงานเยอะเยอะ
 ไปหมดเลย คนที่มีหน้าที่ชักชวนลูกค้าอาจจะเป็นส่วนหนึ่ง แต่คนที่ไม่ได้เกี่ยวข้องเลย
 ก็ต้องรับโทษด้วย ตรงนี้ผมขอถามตั้งเป็นประเด็นไว้ฝากไปกรมการธิการ แต่ว่า
 ท่านรัฐมนตรีในฐานะท่านเป็นเจ้าของร่างท่านคงชี้แจงได้ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าผมอยู่
 ในประเด็นท่านประธานครับ ผมก็ขออนุญาตตั้งประเด็นไว้เพียงเท่านี้เพราะดูท่านจะ
 ไม่ค่อยจะอยากให้อภิปรายมากนัก ก็ขอกราบขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอบภัย คือเนื่องจากว่าจริงอยู่บังเอิญร่างนี้สั้นไม่ได้ที่มาตรา แต่ที่ท่านอภิปรายนี้เป็นลักษณะของรายละเอียด ข้อสงสัยหรือข้อสังเกตนี้ น่าจะไปอยู่ที่การแปรญัตติ แล้ววงรรมาก็จะตอบเรา รัฐมนตรีก็จะตอบเราไม่ต้องเอาเวลาของเพื่อนสมาชิกไปตอบคำถามของเขา ผมคิดว่าน่าจะเป็นอย่างนั้นนะครับ ถึงขยับอยู่ ๒ ที่ ท่านกเทพครับ ที่นี้บังเอิญมีไม่ได้มาตราถ้าให้ร่างรายละเอียดได้ เพราะ ๓ - ๔ มาตราก็จบเกือบทั้งร่างแล้ว ถ้าเป็นหลาย ๆ มาตราถ้าเป็นอย่างนี้ผมอนุญาตไม่ได้ อันนี้บอกไว้ก่อนนะครับ เชิญคุณกเทพครับ

ร้อยโท กุเทพ ไสกะจ่าง (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพครับ บังเอิญท่านประธานได้ใช้คำพูดว่า เวลาของเพื่อนสมาชิกไม่ใช่เรื่องอื่น ผมสังเกตดูสภาแห่งนี้ถ้าจะพูดในเรื่องสาระนี้ดูท่านประธานจะกังวลเหลือเกิน บางทีเราใช้เรื่องพูดอะไรก็ไม่รู้ ๒ - ๓ ชั่วโมง ผมเชื่อว่าสิ่งที่ผมอภิปรายนี้ไม่มีนอกประเด็น เนื้อหาสาระแน่นอนครับผมเห็นด้วยกับท่านประธานว่าไม่ควรจะมาเจาะรายละเอียด แต่เมื่อผมคิดว่าท่านรัฐมนตรีเตรียมพร้อมที่จะมาตอบอยู่ที่ได้รับคำตอบ ถ้าพอใจแล้วผมก็ไม่ต้องแปรญัตติ มันก็ไม่ต้องโค้ง เพราะฉะนั้นถ้าไม่ให้พูดตรงนี้ผมก็ไม่รู้ว่าจะพูดอย่างไร มาบอกว่าผมยินดีสนับสนุน เห็นด้วย สวัสดิ์ครับ ผมก็ไม่ต้องพูดหรอกครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คงไม่ถึงขนาดนั้นหรอกครับ ท่านกเทพครับ แต่ว่าผมเรียนในหลักการว่าลักษณะเป็นรายละเอียดเหมือนกัน ในถ้อยคำในจำนวนอัตราคน ในอัตราโทษอะไรต่าง ๆ นี้ ขอบคุณนะครับที่ได้มีโลกาสทำความเข้าใจเพิ่มขึ้น คุณรุ่งเรือง แล้วต่อไปคุณเรวัตนะครับ

นายรุ่งเรือง พิทยศิริ (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายรุ่งเรือง พิทยศิริ สมาชิกจากพรรคไทยรักไทย ท่านประธานครับ ผมเข้าใจว่าการเสนอกฎหมายฉบับนี้เหตุผลสำคัญก็คือว่ากฎหมายที่ออกมาแล้ว ตั้งแต่ปี ๒๕๒๗ นี้ไม่ค่อยจะมีการใช้บังคับกันมากนัก เหตุผลผมก็ไม่ทราบว่าเป็นเพราะอะไร แต่เห็นได้ชัดว่าตั้งแต่ปี ๒๕๓๕ เป็นต้นมานี้เรื่องของกาฎก็ยังมีเงินที่เป็น

สผ ๕/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

สุทธิกานต์ ๑๘/๒

การข้อโกงประชาชนนั้นผมแทบไม่เห็นคดีความที่ใช้กฎหมายดังกล่าวเป็นตัวบังคับเลย ไม่ทราบว่ามันรัฐมนตรี้จะพอให้สถิติได้หรือเปล่าว่า ช่วงตั้งแต่ปี ๒๕๒๗ จนถึง ปี ๒๕๓๕ นี้มีการใช้กฎหมายดังกล่าวนี้มากน้อยขนาดไหน กฎหมายฉบับนั้นผมเอง เห็นด้วยอย่างยิ่ง เพราะว่าเป็นกฎหมายที่มีหลักการที่ดี ที่พยายามจะกำจัดการกู้ยืมเงินแบบแปลก ๆ และการซื้อขายอัตราแลกเปลี่ยนที่ไม่ถูกกฎหมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง มีการแก้ไของค์ประกอบของการกระทำความผิดฐานกู้ยืมเงินที่เป็นการข้อโกงให้ครอบคลุมถึงพฤติกรรมที่มีความลึกซึ้งมากขึ้น แต่อย่างไรก็ตามครับ ผมเองก็มีข้อสังเกตอยู่บ้างเล็กน้อยที่อยากจะขอความชัดเจนเกี่ยวกับคำว่า พฤติกรรมแห่งการกู้ยืมเงิน เพราะผมอ่านคำว่าพฤติการณ์แห่งการกู้ยืมเงินในกฎหมายนี้ผมค่อนข้างที่จะงง พออ่านลงไปโดยเฉพาะในมาตรา ๓ ซึ่งพูดถึงคำว่าพฤติการณ์คำนี้แหละครับลงไปอีกหลายประโยคก็จะเข้าใจมากขึ้นว่า พฤติการณ์นั้นอาจจะหมายถึงว่า ถ้ากู้ยืมเงินไปแล้วเขาไปประกอบธุรกิจหรือไปทำอะไรแล้วแต่มีผลตอบแทนน้อยกว่าอัตราดอกเบี้ยสูงสุดที่สถาบันการเงินกำหนดตามกฎหมายว่าด้วยดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมนี้ อันนี้จะถือว่าเป็นเรื่องของการกู้ยืม ผมอ่านตรงนี้แล้วผมก็เข้าใจมากขึ้น แต่ผมก็กลับไปฟังต่ออีกครับท่านประธาน เพราะว่ามันตั้งแต่ปี ๒๕๓๕ เป็นต้นมานี้ เราได้ยกเลิกอัตราดอกเบี้ยสูงสุดที่สถาบันกำหนดไปแล้ว มีการออกพระราชกำหนดขึ้นมาเพื่อที่จะแก้ไขในเรื่องของเพดานอัตราดอกเบี้ยซึ่งสมัยก่อนนี้เคยตั้งไว้ที่ประมาณร้อยละ ๑๕ เพราะฉะนั้นผมก็เลยไม่แน่ใจว่าถ้าเกิดไม่มีอัตราดอกเบี้ยสูงสุดที่สถาบันการเงินกำหนด ตรงนี้จะบังคับใช้อย่างไรในมาตรานี้ สิ่งที่ผมสงสัยต่อไปก็คือว่า เราจะรู้ได้อย่างไรว่าคนที่กู้ยืมเงินไปแล้วนี้จะสามารถไปประกอบกิจการที่มีผลตอบแทนเพียงพอในการจ่ายอัตราดอกเบี้ยนั้นได้ เพราะว่าเป็นความเป็นจริงในเรื่องของสถาบันการเงินนั้นเวลาเขาปล่อยกู้ยืมเงินไปแล้วก่อนที่เขาจะปล่อยเขาต้องพิจารณาเรื่องความเสี่ยง มีการประเมินความเสี่ยง มีการประเมินในเรื่องของความเป็นไปได้ของโครงการ

ถึงแม้ประเมินไปแล้วก็ยังเกิดเอ็นพีแอลขึ้นเยอะแยะครับ ประเมินอย่างไรโดยมีหลักการมากมายก็ยังเจ๊งกันมาก เป็นหนี้ในสถาบันการเงินที่ท่านประธานเองก็คงทราบ เพราะฉะนั้นตรงนี้ที่ใช้คำว่า ตนรู้หรือตนควรรู้ ู้้อย่างไรครับ อะไรคือรู้ อะไรคือควรรู้ และกฎหมายก็เขียนต่อลงไปว่า ถ้าเกิดไม่คอยจะรู้จักขอให้ประมาณแบบขั้นต่ำ ผมก็ไม่รู้อะไรคือขั้นต่ำ เพราะธรรมดาถ้าเกิดจะเขียนในเรื่องของรายละเอียดตัวรู้หรือไม่รู้ ขั้นต่ำหรือขั้นสูงอะไรนี้ มันจะต้องเขียนโดยการเปิดช่องไว้ให้มีการกำหนดรายละเอียดในกฎกระทรวง แต่การเขียนตรงนี้ผมเองผมค่อนข้างจะกังวลนะครับว่า ถ้าเกิดผู้ที่จะไปประกอบกิจการเขาเกิดมีความบริสุทธิ์ใจแต่เขาฉลาดน้อย แต่คนไปตีความว่าควรรู้ ก็เข้าข่ายในเรื่องของการให้ ในเรื่องของการล้อโกงประชาชน แล้วผมคิดว่าประเด็นตรงนี้เป็นเรื่องของมาตรา ๓ ผมอยากได้ความกระจ่าง เพราะว่า เป็นเรื่องที่ผมคุ้นตั้งแต่คำว่าพฤติการณ์ ตั้งแต่อัตราดอกเบี้ยสูงสุดที่กฎหมายกำหนด ตั้งแต่ที่ตนรู้ ตนควรรู้ และก็โยงไปอีกมาตราหนึ่งที่ว่าขั้นต่ำ เพราะฉะนั้นตรงนี้ ผมอ่านแล้ว ผมยังต้องยอมรับกับท่านประธานนะครับว่าผมยังตีใจทยไม่แตก ว่าตรงนี้หมายความว่าอย่างไร แต่หลักการเห็นด้วยเพราะว่าเป็นเรื่องที่จะพยายามให้การประกอบธุรกิจเกี่ยวข้องกับการกู้ยืมให้เข้าระบบ เข้าหลักเกณฑ์ และในเรื่องของการเข้าถึงกำไรอัตราแลกเปลี่ยนมีความหมดสิ้นไปจากประเทศได้มากขึ้นนะครับ

อีกจุดหนึ่งที่ผมคิดว่าผมอยากตั้งข้อสังเกตด้วย ซึ่งยังไม่ได้ศึกษาอย่างลึกซึ้งนะครับ แต่คิดว่ามันอาจจะเกี่ยวข้องกันได้ มีความเป็นไปได้ ก็คือการกู้ยืมเงินในระบบจากตรงนี้แล้วไปชำระหนี้ในระบบ เราไม่ทราบว่าเราจะตีความในเรื่องของการกู้ยืมเงินปกติ แล้วไปชำระหนี้ในระบบว่าผลตอบแทนมีความแตกต่างกันจะเข้าช่องตรงนี้ได้หรือเปล่า เพราะฉะนั้นอันนี้เป็นความกังวล

มีความกังวลอีกจุดหนึ่งครับท่านประธาน ซึ่งผมคิดว่าอยากให้กฎหมายฉบับนี้เข้าไปครอบคลุมถึงสาระในเรื่องของหลักทรัพย์และตราสารหนี้ด้วย ดังที่สมาชิกผู้ทรงเกียรติหลายท่านได้เอ่ยถึงในเรื่องของการซื้อขายหลักทรัพย์ที่มีการอุปโลกน์ตราสารอะไรขึ้นมา ดังที่เราเคยเห็นเป็นข่าวกรณีของบอยเลอร์สุม ออฟเฟอเรชั่น

ที่มีการจับคนต่างชาตินานมาก ปัญหาก็คือว่าเรื่องของ การซื้อขายหลักทรัพย์ที่มีการอุปโลกน์และมีการล่อลวงอะไรพวกนี้ ปัจจุบันนี้ยังไม่มียุทธศาสตร์ที่ เกี่ยวข้องกับหลักทรัพย์หรือแม้กระทั่งพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับคณะกรรมการ ก.ล.ต. ที่เข้าไปดูแลในเรื่องนี้เลย เพราะฉะนั้นการจับกุมในเรื่องของการซื้อขาย การล่อลวงเกี่ยวข้องกับหลักทรัพย์หรือพวกตราสารหนี้ ซึ่งต่อไปจะมีแนวโน้มว่า มีปริมาณซื้อขายมากขึ้นเรื่อย ๆ ปัจจุบันนี้ยังทำไม่ได้ครับ ปัจจุบันนี้มีการกล่าวโทษ ในเรื่องของไม่มีใบอนุญาตทำงานบ้าง หรือว่าจะต้องใช้ในเรื่องของประมวลกฎหมาย แพ่งและพาณิชย์บ้าง ประมวลกฎหมายอาญาบ้าง แต่ว่าในเรื่องของกฎหมาย ที่ไปเกี่ยวข้องตรงนี้ไม่มีความชัดเจนเลย และเราก็เห็นว่าพอมีกฎนี้อย่างต่างชาติ ถูกจับกุม สิ่งที่เราสามารถทำได้คือเพียงแค่เนรเทศออกไป แต่ว่าพอมาก่อให้เกิดปัญหา ในเรื่องของเศรษฐกิจแล้ว มันเป็นเม็ดเงินจำนวนมากซึ่งมันนับไม่ได้ เพราะฉะนั้น ผมคิดว่าในชั้นของกรรมาธิการ ผมคิดว่าเราคงจะต้องมาทำงานกันพอสมควร ในส่วนของมาตรา ๓ ซึ่งผมอยากขอความกรุณาผ่านท่านประธานไปยัง ท่านรัฐมนตรีนะครับว่า อยากขอให้ท่านช่วยกรุณาชี้แจงนิดหนึ่งว่าการโยกความคิด ในเรื่องของมาตรา ๓ เป็นอย่างไร และในส่วนของการเติมในเรื่องของหลักทรัพย์และ ตราสารหนี้ ผมคิดว่าอาจจะเป็นในเรื่องที่ต้องถกกันในเรื่องของหลักการว่าจะผนวก ลงไปในกฎหมายฉบับนี้ได้หรือไม่ ขอบพระคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายอุทัย พิมพ์วิจิตร ประธาน สภาผู้แทนราษฎร ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายสมศักดิ์ ภิรตานันทกุล รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

นายเรวัต สิริบุญกุล (กาญจนบุรี) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายเรวัต สิริบุญกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี พรรคประชาธิปัตย์ รำงพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน พ.ศ. ๒๕๒๗ ความจริงแล้วรัฐบาลได้ออกช้าไปครับ เพราะว่าพี่น้องประชาชนถูกฉ้อโกงไปมาก แม้แต่รัฐบาลก็ถูกฉ้อโกงด้วย สาระสำคัญของกฎหมายฉบับนี้ของรัฐบาลพร้อมกับของท่าน สมาชิกรวม ๓ ฉบับ กระผมได้ดูแล้วมีสาระสำคัญเหมือนกันครับ ก็คือเพื่อเพิ่มความผิดแก่บุคคลที่ทำการฉ้อโกงประชาชน ไม่ว่าจะเป็นการโฆษณา ประกาศหรือทำด้วยประการใด ๆ ที่ทำให้ดอกเบี้ยสูงเกินกว่าอัตราดอกเบี้ยที่กำหนดและเป็นการชักชวนประชาชนให้มาลงทุนก็ตาม แม้แต่การซื้อขายเงินตราสกุลต่าง ๆ ก็ตามซึ่งกระผมก็เห็นด้วยครับ ท่านประธาน แต่ในเรื่องของการซื้อขายเงินตราสกุล กระผมมีความคิดเห็นที่น่าจะไปอยู่ในกฎหมายที่เกี่ยวกับการซื้อขายเงินตราโดยเฉพาะ เพราะถ้าหากว่าแยกไปโดยเฉพาะแล้วก็จะได้ทำให้ควบคุมได้ง่ายขึ้น และกระผมก็เห็นด้วยกับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่ได้อภิปรายไปว่ากฎหมายฉบับนี้เมื่อแก้ไขแล้ว เพิ่มเติมไปแล้วน่าจะควบคุมไปถึงหลาย ๆ อย่างที่ฉ้อโกงประชาชน อีกประการหนึ่งที่ผมเห็นว่าเป็นที่น่าสงสัยว่าการแก้ไขตรงนี้ให้พนักงานหรือลูกจ้างมารับผิดชอบด้วย ความจริงแล้วพนักงานลูกจ้างก็เป็นพนักงานตัวเล็ก ๆ ครับ เหมือนกับว่าจะไปหาคนผิดหรือหาแพะ จับแพะมา ความจริงแล้วกรรมการผู้จัดการเป็นผู้รับผิดชอบ ถ้ากรรมการผู้จัดการไม่ได้ดำเนินการเรื่องนี้แล้วก็พนักงานไม่ได้รับคำสั่ง ก็ทำไม่ได้ครับเพราะกรรมการผู้จัดการหรือกรรมการนั้นเป็นตัวแทนของนิติบุคคล ความจริงต้องให้ตรงนั้นเป็นความผิด อีกประการหนึ่งครับท่านประธานครับ ที่น่าสงสัยก็คือว่า ที่กราบเรียนมาแล้วเหมือนกับท่านสมาชิกที่มีความเห็นนั้นก็คือว่า อายากจะเรียนถามท่านรัฐมนตรีช่วย ท่านวราเทพครับ กองทุนต่าง ๆ ที่มีปัญหาท่านรัฐมนตรีครับ ยกตัวอย่างง่าย ๆ กองทุนออมสินที่ท่านดูแลอยู่ ไปชักชวนเลยครับ ชักชวน ดอกเบี้ยได้สูง ได้ผลตอบแทนมากมาย อันนี้เฝ้าช่วยไว้ชัดเจนเลยครับ กฎหมายนี้เข้าข่ายเลย แล้วท่านจะทำอย่างไรครับถ้ากฎหมายนี้ออกบังคับใช้ ท่านจะไปดำเนินการกับธนาคารออมสินที่ฉ้อโกงประชาชนที่จะให้ดอกเบี้ยเขาสูง แล้วขณะนี้กองทุนซื้อไปเดี๋ยวนี้เหลือบาทหนึ่ง

หรือไม่ถึงก็แล้วแต่ ขาดทุนมากมายท่านจะทำอย่างไร จะไปจับเขาไหม เอาเขามาตีไหม นี่คือนสิ่งที่ถ้ากฎหมายฉบับนี้ใช้กับบุคคลพวกนี้ได้กระผมจะดีใจที่สุด ดีใจแทนพี่น้องประชาชนและถือว่ารัฐบาลนี้ออกกฎหมายตรงนี้เป็นประโยชน์ต่อพี่น้องประชาชนครับ ท่านประธานครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่ประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : คุณบุญจงครับ

นายบุญจง วงศ์ไตรรัตน์ (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม บุญจง วงศ์ไตรรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครราชสีมา พรรคไทยรักไทย กระผมเองต้องขออนุญาตท่านประธานที่จะใช้เวลาของสภาแห่งนี้เพื่อจะกราบเรียน สันสนุนในการเสนอกฎหมายของรัฐบาลเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม พระราชกำหนดการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน ท่านประธานครับ วันนี้การกู้ยืมนั้น เป็นเรื่องปกติของประชาชน แต่สิ่งหนึ่งซึ่งสำคัญที่สุดวันนี้ก็คือผู้ที่รวมตัวกันแล้วก็ จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลไว้ว่าจะเป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนจำกัด แล้วก็มาใช้ตรงนี้เป็น เครื่องหลอกลวงต้มตุ๋นพี่น้องประชาชน ฉะนั้นวันนี้ถ้ารัฐบาลไม่มีกฎหมายที่จะเอาผิดกับ กลุ่มบุคคลเหล่านี้ ผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนก็คือผู้ด้อยโอกาสในสังคมไทย กระผม อยากกราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพว่า ในจังหวัดนครราชสีมาของผมที่กระผมเป็นผู้แทนอยู่ เมื่อปี ๒๕๔๓ ได้มีกลุ่มบุคคลจำนวนหนึ่งจดทะเบียนเป็นหนี้บุคคลใช้ชื่อบริษัท นำชัย ต้องเอ่ยนามครับเพราะขณะนั้นบริษัทนี้เจ๊งไปแล้ว บริษัทดังกล่าวจดทะเบียน เรียบร้อย ไปเช่าตึกใหญ่โตครับ ๒ ห้อง ๓ ชั้น มีป้ายติดอยู่ที่หน้าตึกมาตรฐานมันคง แล้วก็เชิญชวนให้ประชาชนนั้นมาสมัครเป็นสมาชิก ค่าสมาชิกไม่มากครับ ๒๐๐ บาท พอสมัครเป็นสมาชิกเสร็จก็มีเงื่อนไขว่าอีก ๑๕ วันให้คุณมาใหม่ ออกเป็นใบนัดกัน

ท่านประธานครับ พอหลังจากประชาชนเป็นสมาชิกเสร็จมีเอกสารให้ด้วยว่าเมื่อคุณเป็นสมาชิกแล้ว คุณจะมียกสิทธิในการได้กู้ยืมเงิน ๕๐,๐๐๐ บาท ถึง ๑ แสนบาทต่อคน

ชาวดังกล่าวนี้พอเริ่มจากการเป็นสมาชิกมีกลุ่มนายหน้าพรรคพวกตัวเอง ทำท่าทางเป็นสมาชิกเรียบร้อย ๔๐ - ๕๐ คน พอหลังจากนั้นบริษัทนั้นก็ให้พรรคพวกตัวเองนั้นแหละครับ ได้กู้เงินไปรายละเอียด ๑ แสน พรรคพวกดังกล่าวก็เอาไปออกชาวบ้านตามหมู่บ้าน ตามตำบลต่าง ๆ พอชาวบ้านได้ยินก็มาสมัครเป็นสมาชิกคนละ ๒๐๐ บาท ๑๕ วันมาอีกเก็บอีก ๒,๐๐๐ บาท ท่านประธานครับ คราวนี้ไม่ใช่เฉพาะคนโคราชครับ ขอนแก่น บุรีรัมย์ ศรีสะเกษมากขึ้นเต็มหมดครับ บริษัทนายชายที่ตั้งอยู่ตรงนั้น ตั้งอยู่ที่แยก เขาเรียกสี่แยกจอหอครับ สี่แยกนี้เป็นถนนสี่เลนใหญ่โตมาก ตั้งแต่วันจันทร์ไม่มีวันหยุดครับ บริเวณตรงนั้นอย่างกับประชาชนไปงานมหกรรมครับ รกจอดเต็มไปหมด วันนี้ก็ได้จำนวนหนึ่ง คนศรีสะเกษก็มา บุรีรัมย์ก็มา ดีครับพ่อค้าแม่ขาย ชายของได้เยอะ ประชาชนบางคนมาเสร็จเข้าคิวไม่ทัน ต้องนอนรอเป็นกลางค้ำกลางคืนเป็นสมาชิก รวมทั้งหมดประมาณ ๗,๐๐๐ คน ที่เป็นสมาชิก วันนั้นมีปัญหาครับ หลังจากเป็นสมาชิกแล้วไม่ได้กู้เงินสักที นาน ๆ ครั้งออกมา ๒ ราย ก็พวกตัวเองญาติตัวเอง ประชาชนก็ตีใจก็มากันอีก เหตุการณ์อย่างนี้เกิดขึ้นเมื่อปี ๒๕๔๓ ที่จังหวัดนครราชสีมา แต่คนถูกต้มถูกหลอกนั้นเป็นคนอีสานทั้งนั้น คนเหล่านั้นคือโคราชครับ ยายมี ยายมา บ้าแมน คนจนทั้งนั้น วันนี้ถามว่าเหตุการณ์ขณะนั้นเจ้าหน้าที่ตำรวจทำอะไรได้ ช่วงนั้นกระผมนั้นเป็นสมาชิกสภาจังหวัด เรารู้อะไรนี้เสร็จ เราก็เอาไปบอกเจ้าหน้าที่ตำรวจ พอเจ้าหน้าที่ตำรวจจะจับกุมพนักงานในบริษัทที่ทำงานอยู่มี ๖ - ๗ คน พนักงานก็บอกไม่รู้เรื่อง รับจ้างเขามาเขาให้เดือนละ ๔,๐๐๐ บาท ตอบอย่างนี้ตำรวจก็จับไม่ได้ พอจะสาวถึงผู้จัดการก็จับไม่ได้ครับ สุดท้ายพวกเรานั้นต้องบอกว่าตำรวจต้องเฝ้า ๒๔ ชั่วโมง พอเจ้าของบริษัท กรรมการบริหารมาเมื่อไรตำรวจช่วยจับครับ ตำรวจทำตามครับ จับได้ตอนประมาณตีสอง เจ้าของบริษัทมาเก็บเงินว่ามีค่าสมาชิกเท่าไร แต่วันนี้พอจับเขาเสร็จเขาก็ประกันตัวครับ ตั้งข้อหาเขาฉ้อโกง เขาประกันตัว พอประกันตัวกิจการธุรกิจกรมของเขาไม่ได้หยุดครับ ยังเปิดต้มตุ๋นประชาชนต่อไป ถามว่าทำอย่างไรอีกครับ เมื่อเหตุการณ์อย่างนี้ประชาชนก็อยากจะรวย อยากจะลงทุนนิดเดียวแล้วกู้เงินดอกเบี้ยถูก ๆ กันก็มาหลังไหล สมาชิกสภาจังหวัดนครราชสีมาเมื่อปี ๒๕๔๓ ตอนนั้นครับ ประชุมสภามี สจ. อยู่ประมาณ ๓๐ กว่าคน ลงมติกันครับ ว่าเมื่อจังหวัดก็ยังแก้ไม่ได้ ตำรวจ

ก็ยังไม่ได้ เพราะกฎหมายยังไม่ถึง ก็จึงต้องลงทุนกันครับท่านประธานที่เคารพ เขียนป้ายขนาดใหญ่เป็นคัทเอาท์ (Cutout) จำนวน ๒๔ แผ่นครับ บอกว่าบริษัทนี้เป็นบริษัทที่ล้มตุนประชาชน ประชาชนอย่าเข้าไปเด็ดขาด แล้วก็ทำเครื่องหมายให้สังเกตว่านี่คือแหล่งล้มตุน เราพร้อมที่จะให้เขาฟ้องว่าหมิ่นประมาทครับ เพราะเราต้องการช่วยชาวบ้าน กฎหมายยังไม่ถึง วันนี้ติดป้ายตรงนี้ไว้หน้าบริษัท คนเริ่มน้อยลงครับ ฉะนั้นสิ่งที่ผมกราบเรียนท่านประธานข้างต้นนี้นะครับ ชี้ให้เห็นว่าขบวนการบุคคลเหล่านี้ยังมีอยู่ในบ้านเราครับ หลอกคนรวยยังพอว่า แต่วันนี้คนที่ถูกหลอกคือคนจนทั้งนั้น ฉะนั้นการที่รัฐบาลได้เสนอกฎหมายฉบับนี้เข้ามาผมเห็นด้วยครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในหลักการแก้ไขข้อที่ ๓ เป็นการแก้ไขเกี่ยวกับการกำหนดความรับผิดชอบของพนักงานหรือลูกจ้างของนิติบุคคล ซึ่งมีพฤติกรรมเป็นผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคล

สผ ๕/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

พทพย ๒๒/๑

ตรงนี้สำคัญครับ ลูกจ้าง พนักงานที่อยู่ในบริษัทที่ต้มตุ๋นประชาชนจะปฏิเสธ
 ความรับผิดชอบไม่ได้ บุคคลเหล่านั้นต้องรู้หรือต้องสันนิษฐานก่อนว่าคุณต้องรู้
 คุณจึงอยู่บริษัทนี้ได้ มิฉะนั้นแล้วบุคคลเหล่านี้จะลายนวลครับ ผมเห็นด้วยอย่างยิ่ง
 ในการเสนอหลักการข้อนี้ และอีกประการหนึ่งครับ ท่านประธานที่เคารพครับ
 บริษัทนำชัย บริษัทนี้หลังจากที่หลีกเลี่ยงจากจังหวัดนครราชสีมาแล้ว ตอนนั้นเคลื่อนย้ายครับ
 ออกไปยังจังหวัดภาคอีสาน ผมทราบว่ามันก็ไปตั้งครับ พอโคราชเขาเริ่มเอาจริงเอาจัง
 ก็ไปอยู่ขอนแก่น ก็ไปหลอกต้มพี่น้องประชาชนแถบชัยภูมิกันอีก มาแถบนั้นอีกครั้ง
 ฉะนั้นการเสนอกฎหมายในการแก้ (๔) เพิ่มโทษ ยิ่งเป็นสิ่งสำคัญครับ วันนี้ต้อง
 เอาจริงเอาจังในเรื่องนี้ เพิ่มโทษให้หนักขึ้นบริษัทต้มตุ๋น ด้วยความเคารพครับ กระผมจึง
 เห็นด้วยอย่างยิ่งในการที่รัฐบาลได้เสนอกฎหมายฉบับนี้ครับ ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน

สภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เจริญครับ

นายสมบุญ ไร่ไธรงค์ (แม่ฮ่องสอน) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
 กระผม นายสมบุญ ไร่ไธรงค์ พรรคไทยรักไทย แม่ฮ่องสอน เขต ๒ ครับ ท่านประธานครับ
 กฎหมายฉบับนี้เป็นสิ่งที่ดีมากและผมก็เห็นด้วยกับที่รัฐบาลเสนอ ท่านประธานครับ
 เรื่องฉ้อโกงประชาชนแต่ละท่านผู้ทรงเกียรติได้กล่าวไปแล้ว ของผมมีอยู่ที่ว่าอำเภอสบเมย
 ทั้งอำเภอเป็นชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยงโดน ธกส. ต้มตุ๋นครับท่านประธาน คือไปกู้ยืมเงิน
 ธกส. ๕๐,๐๐๐ บาท ปรากฏว่ายอดในบัญชีไหลมา ๑๕๐,๐๐๐ บาทก็มี ๑ แสนบาทก็มี
 ๔๐,๐๐๐ บาทก็มี เมื่อ ๓ - ๔ เดือนที่ผ่านมา ท่านไพโรจน์ โสฬ์สุนทร ขอภัยที่เอ่ยนาม
 ประธานที่ปรึกษาอนุกรรมการกฤษฎีการัฐมนตรีได้ไปประชุมข้าราชการเขต ๑๐
 ที่จังหวัดแม่ฮ่องสอน ผมก็ได้กราบเรียนที่ประชุม ปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ ธกส. อำเภอสบเมย
 กับแม่เลี้ยงท่านหนึ่งตอนนี้โดนจับไปแล้ว แต่เจ้าหน้าที่ ธกส. ย้ายไปหมด โดนสอบสวน
 เมื่อวานผมได้รับโทรศัพท์จากชาวบ้านว่า ทาง ธกส. บอกผ่อนผันหนี้ให้ ๒๐ ปี ๓๐ ปี
 ให้รับผิดชอบเงินที่กู้มา คือกู้มา ๕๐,๐๐๐ บาท ยอดเงินมี ๑๕๐,๐๐๐ บาท ๒ แสนบาท
 ในส่วนนี้พอดีท่านรัฐมนตรีวิโรจน์ขอภัยที่เอ่ยนามท่านมาพอดี ผมจึงขอกราบเรียนท่าน
 ให้ดูแลด้วยครับ คือผมได้รับรายชื่อที่ส่งมาให้ผม ๔๐๐ กว่าคนทั้งอำเภอ นะครับ

แต่นายหน้าที่มาหาชาวบ้านมาหาพวกกะเหรี่ยงบนดอยลงมา ว่า ส.ส. ถ้าผมคนเดียว ผมหา ๘๐๐ คน ปรากฏว่าที่ยังไม่แจ้งความอีกประมาณ ๔๐๐ - ๕๐๐ คน วงเงินที่แจ้งความตำรวจประมาณ ๒๐ ล้านบาท ผู้เสียหายที่แจ้งมาแล้ว ๔๐๐ กว่าคน เพราะในเวลานี้ถ้า พ.ร.บ. ฉบับนี้ออกมาเมื่อปีที่แล้วชาวบ้านของผมคงไม่โดนขนาดนี้ ในส่วนนี้ ผมขอฝากท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรี คงจะไม่เอาคนสบบเมยพวกกะเหรี่ยง ของผมมาที่สภา มาที่ท่าเนียบรัฐบาลเอาอีกตัวแล้วจะยกหนี้ให้เนะครับท่านประธาน เพราะฉะนั้นขอฝากรัฐบาล ท่านรัฐมนตรี โดยเฉพาะรัฐมนตรีดูแล สกส. มีแม่เลี้ยง คนที่ไปซื้อรถ ซื้อบ้านราคา ๑๐ ล้านบาท เอาเงินชาวบ้านไปซื้อ และถึงเวลาให้ชาวบ้าน รับผิดชอบ ชาวบ้านบอกว่าจะรับผิดชอบในส่วนที่กู้ เฉพาะกู้ ๕๐,๐๐๐ บาท จะรับผิดชอบ ๕๐,๐๐๐ บาท วงเงินที่เพิ่มออกมาเกือบครึ่ง ถ้าเพิ่มมาแสนสองแสนชาวบ้านจะรับไม่ได้ ถ้าจำนวน ๘๐๐ - ๙๐๐ คน ให้มาที่สภาก็ยุ่งผมห้ามไว้ก่อน และขอฝากท่านรัฐมนตรี ช่วยดูแล โดยเฉพาะอำเภอสบบเมยที่ได้ยวนะครับ คนพื้นราบมีแม่เลี้ยง เจ้าหน้าที่ สกส. บอกว่าอย่าไปบอกคนพื้นราบนะ บอกเฉพาะพวกบนดอยก็แล้วกันให้มาสู้ วิถีที่ ท่านประธาน แต่ละลายมือครับเพราะเขียนหนังสือไม่ได้ แต่ละลายมือไปแต่ที่บนดอย พกลายมือไว้ ๔ - ๕ แผ่น เจ้าหน้าที่ก็กู้ ๓ ครั้ง ครั้งละ ๕๐,๐๐๐ บาท และก็ ๑๕๐,๐๐๐ บาท ขอฝากท่านประธานผ่านท่านรัฐมนตรีช่วยดูแลคนสบบเมยของผมด้วย ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน

สภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านอภิวัณท์ครับ

พันเอก อภิวัณท์ วิริยะชัย (นนทบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม พันเอก ดอกเตอร์อภิวัณท์ วิริยะชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนนทบุรี พรรคไทยรักไทย ขออภิปรายสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติแก้ไขพระราชกำหนดการ กู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชนฉบับนี้ ก็ด้วยเหตุผลที่คณะรัฐมนตรีได้เรียนต่อที่ประชุม แห่งนี้ว่า ในรอบ ๑๐ ปีที่ผ่านมา มีกลุ่มบุคคลที่ได้ดำเนินธุรกิจในการหลอกลวงประชาชน นำเงินที่ได้จากการกู้ยืมประชาชนมาประกอบธุรกิจที่ไม่ได้เป็นจริง คือการซื้อขาย น้ำมันบ้าง การซื้อขายเงินตรา การซื้อขายหุ้น ซึ่งเป็นการหลอกลวงประชาชนแทบทั้งสิ้น

โดยเฉพาะอย่างยิ่งในมาตรา ๑๕/๑ จะเห็นได้ว่าบริษัทต่าง ๆ หรือกลุ่มบุคคลต่าง ๆ เหล่านี้บางครั้งเมื่อได้รับโทษในครั้งต้น ๆ ก็มีการเปลี่ยนชื่อบริษัทแล้วก็ไปดำเนินธุรกิจประเภทเดียวกันอีกในครั้งต่อไป เพราะฉะนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการเพิ่มโทษสำหรับกลุ่มบุคคลที่ยังไม่เข็ดหลาบกลับมาดำเนินธุรกิจประเภทเดียวกัน คือการลอกหลวงประชาชนอีกครั้งหนึ่ง ตามมาตรา ๑๕/๑ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นที่ทราบกันดีครับ บริษัทที่ดำเนินธุรกิจประเภทนี้แล้วส่วนใหญ่ทุนจะเป็นชาวต่างดาวหรือชาวต่างประเทศเข้ามาประกอบธุรกิจโดยลอกหลวงประชาชน เมื่อประกอบธุรกิจได้กำไรก็เดินทางกลับภูมิลำเนาเดิมหรือประเทศเดิม ทำให้พี่น้องประชาชนไม่สามารถไปติดตามหรือทวงถามผลประโยชน์ของประชาชนได้ ในมาตรา ๑๕/๒ ได้มีบทกำหนดลงโทษไว้ค่อนข้างชัดเจน คือให้มีการรับโทษเสียก่อน แล้วหลังจากนั้นเนรเทศออกนอกประเทศไป ซึ่งเป็นการสมควรอย่างยิ่งครับ แต่อย่างไรก็ตามผมเองมีความห่วงใยในถ้อยคำบางถ้อยคำ ในมาตรา ๔ ทั้งมาตรา ๔ วรรคแรกและมาตรา ๔ วรรคสอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในมาตรา ๔ วรรคแรก บรรทัดที่ ๖ ที่เขียนไว้ว่า หรือโดยที่ตนรู้หรือควรรู้อยู่แล้วว่าตนหรือบุคคลนั้น ไม่สามารถประกอบกิจการใด ๆ โดยชอบด้วยกฎหมายที่จะให้ผลประโยชน์ตอบแทนพอเพียงที่จะนำมาจ่ายในอัตรานั้นได้ ถ้อยคำนี้มีปัญหาครับ อยากรจะทราบเรียนท่านประธานสภาผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ถ้าหากว่ามีกลุ่มบุคคลใดที่เขาอ้างว่าเขามีความมั่นใจว่าในการประกอบธุรกิจของเขาสามารถได้ผลประโยชน์ตอบแทนสูงกว่าอัตราดอกเบี้ยที่รัฐกำหนดหรือธนาคารชาติกำหนดไว้ โดยเขาอ้างว่าคนที่เขาจะนำเงินไปลงทุนใด ๆ ก็ตาม เขาได้มีการวิเคราะห์ข้อมูลอย่างละเอียดรอบคอบ มีการกระจายความเสี่ยงในการลงทุน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการซื้อขายเงินตราสกุลต่าง ๆ ได้มีการกระจายการลงทุนในสกุลต่าง ๆ อย่างทั่วถึง หรือโดยเฉพาะอย่างยิ่งในการเอาเงินที่ได้กู้ยืมเงินประชาชนไปลงทุนซื้อขายหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ มีการกระจายความเสี่ยงโดยการกระจายการลงทุนในกลุ่มอุตสาหกรรมต่าง ๆ อย่างทั่วถึง เพราะฉะนั้นเขามั่นใจว่าผลประโยชน์ตอบแทนที่จะได้รับจะต้องเกินอัตราดอกเบี้ยที่ธนาคารชาติกำหนดหรือรัฐบาลกำหนดไว้ อย่างแน่นอน ข้อนี้จะเป็นข้อโต้แย้งซึ่งจะทำให้พระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่สามารถเอาตัว

ผู้กระทำความผิดมาลงโทษได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัติฉบับนี้
 ผมค่อนข้างมั่นใจว่าต้องการกำจัดและปราบปรามกลุ่มบุคคลที่ล่อลวงประชาชน คือกู้ยืมเงิน
 จากประชาชนแล้วไม่ได้นำเงินนี้ไปประกอบธุรกิจน่าจะเป็นหลักใหญ่ ข้อห้วงใยประการที่ ๒
 ก็คือมาตรา ๔ ในวรรคสองครับ ผู้ใดไม่มีใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับปัจจัยชำระเงิน
 ต่างประเทศตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการแลกเปลี่ยนดำเนินการหรือให้พนักงาน
 ลูกจ้างหรือบุคคลใดดำเนินการโฆษณา ประกาศ หรือชักชวนประชาชนให้ลงทุน โดย (๑)
 ชื่อหรือขายเงินตราสกุลใดสกุลหนึ่งหรือหลายสกุล หรือ (๒) เก่งกำไรหรืออาจได้รับประโยชน์
 จากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงิน ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำความผิดฐานกู้ยืมเงิน
 ที่เป็นการฉ้อโกงประชาชนด้วย ถ้อยคำตามมาตรา ๔ วรรคสองนี้ก็หมายความว่าบุคคลใด
 ที่ไม่ได้รับอนุญาตให้ทำธุรกรรมเกี่ยวกับปัจจัยการซื้อขายเงินตราหรือการแลกเปลี่ยนเงินตรา
 ไปประกอบธุรกิจซื้อขายแลกเปลี่ยนเงินตรา ถือว่าผิดกฎหมายการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกง
 ประชาชน

อยากจะเรียนถามท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรผ่านไปยังคณะรัฐมนตรีว่าถ้าหากว่าบริษัทหรือนิติบุคคลใดก็ตามที่ได้รับอนุญาตให้ดำเนินการซื้อขายหรือแลกเปลี่ยนอัตราเงินตราได้ นำเงินไปดำเนินการธุรกรรมในข้อ (๒) ว่าเก็งกำไร หรืออาจจะได้รับผลประโยชน์จากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงิน ถามว่าผิดกฎหมายหรือไม่ ตรงนี้ครับถ้อยคำยังกำกวม คือหมายความว่า เป็นการอนุญาต แล้วก็สนับสนุนให้ผู้ประกอบการที่ได้รับใบอนุญาตไปเก็งกำไรในการซื้อขายเงินตราได้ครับ แต่อย่างไรก็ตามเมื่อเราอ่านพระราชบัญญัติฉบับนี้โดยรวมแล้วผมเห็นว่ายังมีประโยชน์เป็นอย่างยิ่งครับ ยกเว้นข้อทั้งตั้งหรือข้อห่วย ๒ ประการที่ผมได้กราบเรียนไปแล้ว เพราะว่าถ้าหากว่าไม่มีกฎหมายฉบับนี้ออกมา นับวันกลุ่มบุคคลหรือกลุ่มธุรกิจต่าง ๆ ก็จะดำเนินการธุรกิจในลักษณะล่อลวงประชาชนเช่นนี้ เพราะฉะนั้นผมจึงสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านก้านันสุรชาติครับ

นายสุรชาติ ชำนาญศิลป์ (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม สุรชาติ ชำนาญศิลป์ อุดรธานี พรรคไทยรักไทย ผมเองเห็นด้วยอย่างยิ่งนะครับ ที่รัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดการซื้อโงงประชาชน เพราะว่าของเก่าเป็นพระราชกำหนด ตอนนีรัฐบาลเสนอเป็นร่างพระราชบัญญัติ ถือว่ารัฐบาลมีความจริงใจในการแก้ปัญหาเพื่อดำเนินการกับบุคคลกลุ่มต่าง ๆ ที่มาตั้งเป็นบริษัทหรือบริษัทในการซื้อโงงประชาชนเกี่ยวกับเรื่อง การแลกเปลี่ยนเงินตราสกุลต่าง ๆ ท่านประธานครับ อย่าลืมว่าหลาย ๆ ส่วนก็เกือบทุกปีครับ ผมเองมองแล้วก็อยากจะฝากท่านประธานไปยัง ฯพณฯ รัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องทั้งหลายปล่อยปลดละเลยให้บางกลุ่ม บางพวก บางบริษัทที่จัดสรรลูกใช้ก็ดี แม้กระทั่งป้ายโฆษณาการแลกเปลี่ยนเงินตราสกุลต่าง ๆ ตามโรงแรม ตามธนาคารบ้าง ผมอยากให้ชัดเจน ผมถือว่าผิดพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภคอย่างร้ายแรงด้วย ท่านประธาน เศรษฐกิจเราจะแก้ปัญหาได้ต้องอาศัยคนต่างชาติมาท่องเที่ยว

มาศึกษา ทางรัฐบาลภาครัฐ องค์กรต่าง ๆ แม้กระทั่งบรรษัทต่าง ๆ ถ้าให้ความ
 ร่วมมือกับภาครัฐด้วย เกี่ยวกับเรื่องการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ ฉะนั้นผม
 มองแล้วว่ารัฐบาลนี้มีความจริงใจ จริงจังกับการแก้ปัญหาเศรษฐกิจของเรา เพราะ
 ร่างเดิมเป็นเพียงร่างพระราชกำหนดเท่านั้น แต่ี่มาให้สภาอันทรงเกียรติของเรา
 ได้รับทราบปัญหา มาตรการต่าง ๆ ๔ - ๕ ประการที่ทางรัฐบาลเสนอมานี้ท่านประธาน
 ผมเองเห็นด้วยอย่างยิ่งนะครับ แม้กระทั่งท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้พูดไปแล้วว่า
 บริษัทนำชัยได้มาเปิดรับสมัครสมาชิกร่วมทุน ร่วมหุ้นซื้อขายเพื่อทำการปล่อยสินเชื่อ
 ให้กู้ยืมเงิน ผมฝากท่านประธานไปยังรัฐมนตรีช่วยคลังด้วยนะครับ เดี่ยวันนี้ทาง
 ภาคอีสานผมกำลังเปิดดับ ผมไม่บอกชื่อดีกว่า กลุ่มที่พากันเดินขบวนมาเรียกร้อง
 ให้ภาครัฐปล่อยสินเชื่อรายละ ๓ แสน เสร็จแล้วก็จะไม่ขอใช้รัฐบาล เปิดรับสมัคร
 คนละ ๒๕๐ บาท อุดรฯ ผมก็มีครับ ไปสอบได้โดยเขตเลือกตั้งที่ ๑๐ มีครับ แต่ผมก็
 ปล่อยเฉย ๆ เพราะผมไม่ใช่เจ้าหน้าที่ของรัฐ ขอให้กำชับกำซาไปยังจังหวัด อำเภอต่าง ๆ
 ทั่วประเทศด้วย โดยเฉพาะภาคอีสาน มีแน่นอน เปิดรับสมัครรายละ ๒๕๐ บาท
 เพื่อกู้ยืมเงินรายละ ๓ แสน อันนี้คือถึอว่าพ่วงไปหน่อยท่านประธาน จะไม่เกี่ยวโยง
 กับพระราชบัญญัตินี้ก็ตามแต่พ่วงไปนิดหน่อย เพื่อเป็นข้อสังเกตบางประการ
 ท่านประธานครับ ผมมองดูร่างแล้วก็แก้ไขเพียง ๕ - ๖ มาตรา แต่หลักเกณฑ์วิธีการ
 ที่แก้ไขนั้นผมก็ต้องขอฝากกรมการวิสามัญที่จะไปพิจารณากันว่าดูแลให้ชัดแจ้ง
 นิดหนึ่งเกี่ยวกับเรื่องการออกกฎกระทรวงเป็นองค์ประกอบหลักของร่างพระราชบัญญัติ
 เพราะไม่ต้องมาเสนอต่อสภาแก้ไขบ่อยครั้ง ให้อำนาจรัฐมนตรีออกเป็นพระราชกำหนด
 ชัดเจนไปเลยบางส่วน ๆ -----

แม้กระทั่งการโฆษณาชวนเชื่อก็เหมือนกัน คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคซึ่งสังกัดอยู่สำนักนายกรัฐมนตรีก็มีอำนาจเต็มที่อยู่แล้ว แล้วกรรมวิธีการสามัญประจำสภาเราก็มีอยู่ การโฆษณาชวนเชื่อ ติดประกาศ ติดป้าย แล้วไม่บ่งบอกชัดเจน เวลาไปแลกเปลี่ยนเงินตรา บอก ๔๔ บาท ไปแลกให้ ๔๒ บาทก็มี ๔๓ บาทก็มี อย่างนี้เป็นต้น ต้องให้ชัดเจนครับ ท่านประธานครับ ผมเห็นด้วยอย่างยิ่ง แล้วผมก็คิดว่าที่รัฐบาลมีความตั้งใจจะแก้ไขพระราชกำหนดที่แล้ว ๆ มา เราไม่ต่างกันว่ารัฐบาลชุดไหน แต่ถือว่ารัฐบาลชุดนี้มีความตั้งใจอย่างยิ่งที่เอากฎหมายมาแก้ไขปรับปรุงโครงสร้างของพระราชกำหนดที่ประกาศให้ไปแล้วครับท่านประธาน ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ ผมคิดว่าเราอภิปรายกันมาพอสมควรแล้ว แล้วก็เห็นว่าท่านสมาชิกที่ได้ลุกขึ้นอภิปรายนั้น ก็ได้แสดงความเห็นในการสนับสนุนทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นผมขอปรึกษาต่อที่ประชุมคณะครับว่า ผมขอปิดการอภิปรายนะครับ มีท่านสมาชิกเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ถ้าไม่มีจะถือว่าที่ประชุมแห่งนี้มีมติปิดการอภิปรายเชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายวราเทพ รัตนากร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม วราเทพ รัตนากร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ต้องขอขอบคุณท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ทั้งผู้ที่เป็นผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติเข้ามาในครั้งนี้ร่วมกับรัฐบาล และท่านสมาชิกผู้ซึ่งได้อภิปรายหลายท่าน ผมขออนุญาตสรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัตินี้ แล้วก็ตอบข้อซักถามและข้อสงสัยของท่านสมาชิกในเบื้องต้นดังต่อไปนี้

สาระสำคัญของการแก้ไขกฎหมายฉบับนี้ ซึ่งเป็นพระราชกำหนดเดิมซึ่งมีมาตั้งปี ๒๕๒๗ ในขณะที่เกิดปัญหา เกิดการฉ้อโกงประชาชนในรูปแบบใหม่ขึ้นมา

ซึ่งในกฎหมายเดิมกฎหมายอาญานั้นไม่สามารถครอบคลุมไปถึงได้ ก็มีวิวัฒนาการเปลี่ยนแปลงไปพัฒนาการหลอกลวงประชาชนในเรื่องของการที่จะให้มาลงทุนแตกต่างกันไป และผมก็เชื่อว่านับจากนี้ไปกฎหมายเราออกมา เราก็พยายามคิดไปถึงวันข้างหน้าว่าจะมีอะไรออกมาอีก แต่ที่สดขณะนี้เราคิดว่าในเรื่องของการฉ้อโกงประชาชน ซึ่งมีมาหลายปี โดยเฉพาะในช่วงที่กำลังประสบปัญหาเศรษฐกิจ

ใน ๓ - ๔ ปีก่อน จะมีสถิติตัวเลขของผู้ที่ถูกหลอกค่อนข้างมาก แล้วสุดท้ายขณะนี้ก็คือมีผู้ที่ค่อนข้างที่จะมีความรู้ความเข้าใจที่จะดำเนินการไม่ให้เกิดหลอก แต่ว่าที่ผ่านมาไปนั้น เราไม่สามารถดำเนินการเอาผู้กระทำความผิดมาลงโทษได้ เนื่องจากกฎหมายครอบคลุมไปไม่ถึง เพราะฉะนั้นรัฐบาลนี้เข้ามาก็ได้เห็นร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ซึ่งมีการเตรียมเสนอมานานพอสมควร อาจจะเรียกว่าซ้ำไป แต่ว่าขณะนี้ถ้าท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ให้ความสนับสนุน ผมเชื่อว่ากฎหมายฉบับนี้ก็จะออกมาเร็ว สารสำคัญของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ซึ่งเป็นการแก้ไขพระราชกำหนด จริง ๆ มีอยู่ ๕ ประการด้วยกัน ที่รัฐบาลเสนอ ๕ ประการนั้น ส่วนใหญ่แล้วผมคิดว่าจะไม่ค่อยมีใครติงหรือซักถามในเรื่องของมาตรการในเรื่องของการเพิ่มโทษหรือการกระทำความผิดซ้ำ ผมขออนุญาตที่จะไม่ชี้แจงในเรื่องของการนรเทศคนต่างด้าว ก็ไม่มีใครสอบถามหรือติงในประเด็นนี้ เพราะฉะนั้นในเรื่องการเพิ่มโทษและการผิดซ้ำนั้น ๒ ข้อ ไม่น่าที่จะต้องใช้เวลาสภาแห่งนี้พูดต่อนะครับ ส่วนอีก ๓ ข้อ ก็คือเรื่องขององค์ประกอบการกระทำความผิดรวมไปถึงการโฆษณา การประกาศ เรื่องของการกำหนดประมาณอัตราผลประโยชน์ตอบแทน คือเรื่องของการคิดผลประโยชน์ที่ไม่สามารถคำนวณเป็นตัวเงินได้ แล้วอีกเรื่องหนึ่งก็คือเรื่องของการกำหนดให้ผู้ที่มีส่วนรับผิดชอบ นอกเหนือจากกรรมการผู้จัดการก็คือพนักงานลูกจ้าง หรือคนที่อยู่ในบริษัทที่กระทำความผิดนั้น ผมรวบรวมคำถามแล้วก็ค่อนข้างที่จะมีอยู่ ๒ ประเด็น ประเด็นแรก ก็คือเรื่องที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัตินี้ ส่วนอีกเรื่องหนึ่งที่ไม่เกี่ยวกับพระราชบัญญัตินี้ ยกตัวอย่างขออนุญาตเอ่ยนาม ของคุณสมบูรณ์ ไพรวลัย นั้น เป็นเรื่องของการฉ้อโกงทั่วไปที่พนักงาน ธกส. ซึ่งก็ได้ดำเนินการไปแล้ว ได้เกิดขึ้นมาก่อนที่ผมจะเข้ามาอยู่

สพ ๕/๒๕๔๕ (ส. ทั่วไป)

นภา ๒๕/๓

ในตำแหน่งตรงนี้ ก็ได้มีการดำเนินคดีไปเรียบร้อยแล้ว ส่วนในเรื่องของการที่จะไป
ให้ลูกค้า ธกส. ที่กู้ยืมเงินไปใช้นี้ตามที่ตัวเองได้ลงชื่อแล้วไปถูกคนโกงนั้นหลอก
ใส่ชื่อได้หรือไม่ ก็ต้องไปดูพฤติการณ์แห่งคดี ซึ่งขออนุญาตที่จะบอกว่าเป็นเรื่อง
กำลังดำเนินการอยู่ขณะนี้ ซึ่งจะไม่เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ แต่เห็นใจว่า
ประชาชนนั้นถูกหลอกหรือถูกโกง เนื่องจากรู้เท่าไม่ถึงการณ์ แล้วเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็น
พนักงานของรัฐนั้นใช้ช่องว่างในฐานะเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการ -----

อีกเรื่องหนึ่งก็คือที่ท่านเรวัตได้พูดถึงก็คือ เรื่องของธนาคารออมสินในการขาย
หน่วยลงทุน ซึ่งมีมาหลายปีแล้ว แล้วสุดท้ายในปีนี้มีผู้ที่จุดชนวนขึ้นมาก็คือ
ลุงชวยในเรื่องของการเรียกร้องขอให้รัฐบาลนั้นไปช่วยแก้ไขบรรเทาปัญหา
ความเดือดร้อน ซึ่งขณะนี้ก็เรียนว่าอยู่ระหว่างการดำเนินการตั้งกรรมการขึ้นมา
ได้ข้อยุติเบื้องต้นแยกกลุ่มผู้เดือดร้อนไว้เพื่อให้ทางรัฐบาลแก้ไขปัญหา ช่วยเหลือ
บรรเทาความเดือดร้อนจากผู้เรียกร้องดังกล่าว ซึ่งก็จะไม่เกี่ยวข้องกับ พ.ร.บ.
ฉบับนี้ นั่นคือส่วนที่ ๑ ส่วนที่เกี่ยวข้องกับ พ.ร.บ. ฉบับนี้ หลายท่านที่มีความเป็นห่วง
ผมแยกประเด็นอย่างนี้ ส่วนใหญ่ก็จะเป็นห่วงในเรื่องของการที่ทำไม พ.ร.บ. ฉบับนี้
เขียนไม่สามารถที่จะระบุได้ชัดเจน อย่างเช่น พฤติการณ์แห่งการกระทำความผิด
ในเรื่องของการรู้หรือไม่รู้ ตรงนี้ผมว่าเป็นเรื่องที่เรามีปัญหา ไม่ใช่เฉพาะกฎหมาย
ฉบับนี้หรอกครับ เป็นการตีความกฎหมาย ซึ่งในกระบวนการพิจารณา
ความยุติธรรมนั้น จะนำไปสู่ชั้นศาลที่จะเป็นคนพิจารณา แต่อย่างน้อยก็ตาม
ในชั้นนี้ผมอยากจะเรียนว่า ถ้าหากไปถึงชั้นกรรมาธิการแล้ว อาจจะใช้เวลาถกกัน
แล้วก็แก้ไขให้ได้ถ้อยคำที่มากกว่านี้ก็คงจะไม่ขัดข้องในฐานะที่รัฐบาลได้เสนอ
หลักการแล้วทุกคนเห็นด้วย ส่วนในเรื่องของการดำเนินการที่เอาผู้กระทำความผิด
นอกเหนือจากตัวการก็คือ ผู้จัดการกรรมการ ทำไม่ถึงจะต้องเอาคนที่เรียกว่า
เป็นพนักงานในบริษัทนั้น จะรวมไปถึงคนทำความสะอาด หรือคนเป็นยาม
ในบริษัทนั้นหรือไม่ ผมอยากจะเรียนว่าในกฎหมายก็มีการเขียนไว้แล้วว่า
ถ้าพิสูจน์ได้ว่าไม่ได้มีส่วนรู้เห็นในการกระทำความผิด ก็ไม่ต้องรับโทษอยู่แล้ว
เพราะฉะนั้นความผิดตรงนี้ชัดเจนว่า เราเขียนเพื่อให้ครอบคลุมไปถึงการดำเนินการ
ที่ผ่านมาไม่สามารถดำเนินการได้ เนื่องจากว่ากรรมการผู้จัดการเป็นผู้รับผิดชอบ
แล้วพนักงานซึ่งมีส่วนรู้ด้วย แต่ไม่ต้องรับโทษเลย ก็จะทำให้เกิดการกระทำ
ความผิดนั้นไม่หมดไปสักทีหนึ่ง นั่นคือส่วนที่ผมอยากจะเรียนในเวลาอันจำกัด
ส่วนข้อสอบถามอีกหลายเรื่อง โดยเฉพาะเรื่องที่ดินดอกเตอร์รุ่งเรือง ขออนุญาตเขย่นนาม
สอบถามสถิติความผิดที่เกิดขึ้นในเรื่องของการกู้ยืมเงินที่เป็นการล่อโกงประชาชน

สอบถามสถิติความผิดที่เกิดขึ้นในเรื่องของการกั๊ยเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน
 ถ้าพูดถึงตั้งแต่ปี ๒๕๒๗ เป็นต้นมาจนถึงปี ๒๕๔๕ ปัจจุบันนี้มีผู้กระทำ
 ความผิดทั้งสิ้นประมาณ ๒๓๔ ราย จำนวนผู้เสียหายทั้งหมด ๘๖,๗๕๒ คน
 ผู้เสียหายค่อนข้างมาก แล้วก็มูลค่าความเสียหายคิดเป็นเงินหลายล้านบาท
 ๑๒,๙๐๐ กว่าล้านบาท นี่ก็ส่วนหนึ่งเท่านั้น แต่ว่าส่วนที่ยังไม่สามารถดำเนินการ
 จับกุมดำเนินคดีได้นั้นเพราะว่ากฎหมายครอบคลุมไปไม่ถึง วันนี้งถ้าเราผ่าน
 กฎหมายฉบับนี้แล้วสามารถที่จะดำเนินการป้องกัน แล้วก็ครอบคลุมไปถึง
 การดำเนินการเกี่ยวกับผู้กระทำความผิดได้มากขึ้น มีประเด็นอีกเล็กน้อยนะครับ
 ที่เป็นคำถาม อย่างเช่นที่ถามว่าในเรื่องขององค์ประกอบจำนวนคนในมาตรา ๔
 ที่กำหนดเกี่ยวกับการดำเนินการขององค์ประกอบตั้งแต่ ๑๐ คนขึ้นไป เรียกว่า
 เป็นเรื่องขององค์ประกอบที่เขียนกำหนดขึ้นตั้งแต่กฎหมาย ปี ๒๕๒๗
 ซึ่งแยกออกจากกฎหมายในเรื่องของประมวลกฎหมายอาญา ส่วนในวรรคที่ ๒
 ที่ไม่มีเกณฑ์ว่าจำนวนกี่คนนั้น ก็เนื่องจากว่าถ้าไม่มีใบอนุญาตแล้ว การหลอกลวง
 สามารถดำเนินการได้ไม่ต้องกำหนดตัวบุคคล อย่างเช่นเรื่องในการโทรศัพท์ที่ไป
 เชื้อเชิญนั้นก็สามรถที่จะเรียกว่าดำเนินการเข้าข่ายการกระทำความผิด
 ในเรื่องอัตราดอกเบี้ยที่ท่านดอกเตอร์รุ่งเรืองถาม ก็ขอเรียนว่าที่กำหนดไว้ นั้น
 เป็นเรื่องของอัตราดอกเบี้ยสูงสุดที่สถาบันการเงินสามารถที่จะพึงจ่ายได้
 ผมเชื่อว่าทั้งหมดนั้นเป็นเรื่องรายละเอียด ซึ่งสามารถคุยกันในส่วนแปรญัตติ
 ของกรรมาธิการได้ แล้วสุดท้ายก่อนจะสรุปก็ขอขอบคุณท่านสมาชิกที่เสนอ
 ในกฎหมายที่คล้าย ๆ กัน แต่มีสาระที่แตกต่างกันไป แต่ก็เห็นด้วยกับท่าน
 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ท่านกฤเทพ ที่ได้พูดถึงว่าเราคงจะต้องเสนอหลักการกฎหมาย
 ให้ชัดเจนเป็นไปตามข้อบังคับ เพราะฉะนั้นแล้วคงต้องขอยืนยันว่าจะขอเอา
 ร่างรัฐบาลเป็นหลัก ขอพระคุณครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ครับ ต่อไปผมจะขอมติจากที่ประชุมคณะครับว่าจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับนี้หรือไม่ครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญท่านสมาชิกลงคะแนนเสียง ท่านสมาชิกท่านใดเห็นควรที่จะรับหลักการ โปรดกดปุ่ม เห็นด้วย ท่านสมาชิกท่านใดเห็นว่าไม่ควรรับหลักการ โปรดกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ขอเชิญใช้สิทธิครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรลงคะแนนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : คุณภิญโญมีอะไรครับ

นายภิญโญ นิโรจน์ (นครสวรรค์) : ผม ภิญโญ นิโรจน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครสวรรค์ ใช้สิทธิเห็นด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : มีท่านสมาชิกท่านใดที่ไม่สามารถใช้เครื่องสอดบัตรได้ครับ ผมขอเปิดการลงคะแนนเสียงนะครับ เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนครับ ผลการลงคะแนนเสียงนะครับ เห็นด้วย ๓๒๑ เสียง ไม่เห็นด้วย ไม่มี ดออกเสียง ไม่มี แล้วก็ไม่ลงคะแนนเสียง ๑ ท่าน คือท่านภิญโญ เมื่อสักครู่นี้เนื่องจากไม่มีบัตรนะครับ เพราะฉะนั้นจะถือว่าเห็นด้วย ๓๒๒ เสียง

ต่อไปขอเชิญท่านสมาชิกเสนอคณะกรรมการครับ

นายวราเทพ รัตนากร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) :

กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ทางรัฐบาลขอเสนอคณะกรรมการวิสามัญ
จำนวน ๓๕ ท่าน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ทางรัฐบาลขอเสนอกรรมการวิสามัญ จำนวน
๓๕ ท่าน มีท่านสมาชิกเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ถ้าไม่มี จะถือว่าที่ประชุมแห่งนี้มีมติเห็นชอบตามที่
คณะรัฐมนตรีเสนอคือให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ ๓๕ ท่านนะครับ ท่านรัฐมนตรี
เสนอสัดส่วนของรัฐมนตรีที่ท่านครับ

นายวราเทพ รัตนากร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) :

กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ คณะรัฐมนตรีขอเสนอ ๕ ท่านครับ ขออนุญาตเสนอ
รายชื่อเลยนะครับ ๑. นายบพิธ พัฒนกุล ๒. นายฉัตร จารุจินดา ๓. ร้อยโท นพดล
พันธุ์ภักวี ๔. นายชาญชัย บุญฤทธิไชยศรี ๕. นางสาวศิริศักดิ์ หาระบุตร ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน

สภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ครับ คงเหลือกรรมการของท่านสมาชิกทั้งหมด
๓๐ ท่านนะครับ ซึ่ง ๓๐ ท่านเราแบ่งสัดส่วนดังนี้ เป็นสัดส่วนของพรรคไทยรักไทย ๑๖ ท่าน
พรรคประชาธิปไตย ๔ ท่าน แล้วยังพรรคชาติไทย ๒ ท่าน พรรคความหวังใหม่ ๒ ท่าน
พรรคชาติพัฒนา ๒ ท่าน ขอเชิญพรรคไทยรักไทยเสนอครับ

นายทองดี มนิสสาร (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ทองดี
มนิสสาร ขอเสนอรายชื่อกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
พระราชกำหนดการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน ในสัดส่วนพรรคไทยรักไทย ๑๖ ท่าน
ดังนี้ ๑. นายแพทย์วิมลกล ยังตรง ๒. นายประชา ประสพดี ๓. หม่อมราชวงศ์ดำรงดิศ ดิศกุล
๔. นายปิติพงศ์ เต็มเจริญ ๕. ดอกเตอร์คณิง ไทยประสิทธิ์ ๖. นายวิสาร เตชะธีราวัฒน์

สผ ๕/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

เยาวชน ๒๗/๓

๗. พันตำรวจโท ไทพจน์ อารภณรัตน์ ๘. นายวาสิต พยัคฆบุตร ๙. พันตำรวจโท บรรณิน
ตั้งภากรณ์ ๑๐. นายสุขุมพงศ์ ington ๑๑. นายบุญจง วงศ์ไตรรัตน์ ๑๒. นายธราพงษ์
สีลาวงษ์ ๑๓. นายธีระชัย แสนแก้ว ๑๔. นายเสกสรรค์ แสนภูมิ ๑๕. นายสุพล ฟองงาม
๑๖. นายเจริญ จรรย์โกมล ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน

สภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้องครับ ขอเชิญพรรคประชาธิปัตย์ครับ

สผ ๕/๒๕๔๕ (ส. ทั่วไป)

ประกาศลักษณะ ๒๘/๑

นายบรรณพัฒน์ แก้วทอง (พิจิตร) : กราบเรียนท่านประธาน ผม บรรณพัฒน์ แก้วทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ ขอเสนอรายชื่อคณะกรรมการ วิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดการกักเงินที่เป็นการ ฉ้อโกงประชาชน พ.ศ. ๒๕๒๗ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ๑. ดอกเตอร์อภิชาติ การิกานุกัน ๒. นายอดงกรณ์ พลบุตร ๓. นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ ๔. ดอกเตอร์คุณหญิงกัลยา โสภณพนิช ๕. นายวิทยา แก้วภราดัย ๖. นางสาวนริศ อดิเทพวรพันธุ์ ๗. นายธนญ ดันดีสุนทร ๘. ดอกเตอร์สรรเสริญ สมะลาภา ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน สภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้องครับ ขอเชิญพรรคชาติไทยครับ

นายอิทธิพล คุณปลื้ม (ชลบุรี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายอิทธิพล คุณปลื้ม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชลบุรี พรรคชาติไทย ขอเสนอ รายชื่อคณะกรรมการวิสามัญในสัดส่วนของพรรคชาติไทย ๒ ท่านคือ ๑. พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ และ ๒. นางสาวกัญจนา ศิลปอาชา ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน สภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้อง ต่อไปขอเชิญพรรคความหวังใหม่ครับ

นายประเสริฐ บุญเรือง (กาฬสินธุ์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายประเสริฐ บุญเรือง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกาฬสินธุ์ ในสัดส่วน ของพรรคความหวังใหม่ขอเสนอ นายกมล บันไดเพชร นายชวลิต วิชยสุทธิ์ ขอผู้รับรอง ด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน สภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้องครับ เชิญพรรคชาติพัฒนาครับ

สพ ๕/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

ประกาศลักษณ ๒๘/๒

นายพงษ์พิช รุ่งเป้า (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพ กระผม นายพงษ์พิช รุ่งเป้า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครราชสีมา
พรรคชาติพัฒนา ขอเสนอคณะกรรมการในสัดส่วนของพรรคชาติพัฒนา จำนวน
๒ ท่าน ๑. นายวราจ ศิริวัฒน์ ๒. พันตำรวจเอก พณาเจือเพชร กฤษณะราช
ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญท่านเลขาธิการอำนาจรายชื่อคณะกรรมการ
วิสามัญอีกครั้งครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : รายนามคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน
พ.ศ. ๒๕๒๗ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ๑. นายปภิต พัดมณฑล ๒. นายอัษฎพร จารุจินดา
๓. ร้อยโท นพดล พันธุ์กระวี ๔. นายชาญชัย บุญฤทธิไชยศรี ๕. นางสาวศิริศักดิ์
หาระบุตร ๖. ว่าที่เรือโท วัลลภ ยิ่งตรง ๗. นายประชา ประสพดี ๘. หม่อมราชวงศ์
ดำรงดิศ ดิศกุล ๙. นายปิติพงศ์ เต็มเจริญ ๑๐. นางสาวคณิง ไทยประสิทธิ์
๑๑. นายวิสาร เตชะธีราวัฒน์ ๑๒. พันตำรวจโท ไภพจน์ อภรณ์รัตน์ ๑๓. นายวาสิต
พยัคฆบุตร ๑๔. พันตำรวจโท บรรยนิ ตั้งภากรณ์ ๑๕. นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ
๑๖. นายบุญจง วงศ์ไตรรัตน์ ๑๗. นายธราพงษ์ สีลาวงษ์ ๑๘. นายธีระชัย แสนแก้ว
๑๙. นายเสกสรรค์ แสนภูมิ ๒๐. นายสุพล ฟองงาม ๒๑. นายเจริญ จรรย์โกมล
๒๒. นายอภิชาติ กาวินาญณ์ ๒๓. นายอลงกรณ์ พลบุตร ๒๔. นายนิพิฐฐ์
อินทรสมบัติ ๒๕. คุณหญิงกัลยา โสภณพนิช ๒๖. นายวิทยา แก้วภราดัย
๒๗. นางสาวนริศา อติเทพวรพันธุ์ ๒๘. นายธัญญ์ ดันดีสุนทร ๒๙. นายสรรเสริญ
สมะลาภา ๓๐. พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์

สผ ๕/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

จินตนา ๒๙/๑

๓๑. นางสาวกัญญา ศิลปอาษา ๓๒. นายกมล บันไดเพชร ๓๓. นายชวลิต วิชยสุทธิ์
๓๔. นายวารุจ ศิริวัฒน์ และ ๓๕. พันตำรวจเอก พงาเจือเพชร กฤษณะราช

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญกำหนดระยะเวลาในการแปรญัตติครับ

นายวราเทพ รัตนากร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) :
ขอเสนอตามข้อบังคับภายใน ๗ วันครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : มีท่านสมาชิกจะเสนอเป็นอย่างอื่นไหมครับ
(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ถ้าไม่มีจะถือว่าที่ประชุมแห่งนี้มีมติเจื่อนกำหนดเวลาของ
การแปรญัตติตามข้อบังคับ ๗ วัน ท่านสมาชิกครับ เนื่องจากเมื่อสักครู่นี้ท่านรัฐมนตรี
ในนามของคณะรัฐมนตรีได้ขอเสนอต่อที่ประชุมที่จะเสนอร่างของคณะรัฐมนตรีเป็นหลัก
เนื่องจากมีร่างในลักษณะเดียวกันอีก ๓ ฉบับ ที่ประชุมเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ถ้าไม่มีผมจะถือว่าที่ประชุมแห่งนี้มีมติในการที่จะรับร่าง
ของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา

ต่อไปเป็นระเบียบวาระร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งปงษ์ทางภูมิศาสตร์
พ.ศ. คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ ขอเชิญคณะรัฐมนตรีครับ

นายสุวรรณ วลัยเสถียร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์) :

กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายสุวรรณ วลัยเสถียร ในฐานะรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ ได้รับมอบหมายจากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ให้เป็นผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ.

หลักการ ของกฎหมายนี้ก็คือว่า ประสงค์ที่จะคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ในด้านของเหตุผลของการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็เนื่องจากว่า ประเทศไทยมีนโยบายที่จะให้ความคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์เพื่อปกป้องมิให้ประชาชน ลักเลียนหรือเข้าใจผิดหลงในแหล่งภูมิศาสตร์ของสินค้า โดยกำหนดให้มีการขอขึ้นทะเบียน สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่มาจากแหล่งภูมิศาสตร์และห้ามใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ อันจะทำให้เกิดการเข้าใจลักเลียนหรือผิดหลงในแหล่งภูมิศาสตร์อันแท้จริงของสินค้าที่ระบุไว้ในทะเบียน ในขณะเดียวกันนโยบายดังกล่าวก็เป็นการอนุญาตให้เป็นไปตามพันธกรณี ซึ่งประเทศไทย มีอยู่ตามข้อ ๒๒ ถึง ข้อ ๒๔ แห่งความตกลงว่าด้วยสิทธิในทางทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวข้องกับการค้าในภาคผนวกท้ายความตกลงมาราเกช ซึ่งจัดตั้งองค์การการค้าโลกด้วย โดยเหตุที่ว่า กฎหมายไทยในปัจจุบันยังไม่เพียงพอที่จะรองรับนโยบายการให้ความคุ้มครองและรับรอง พันธกรณีดังกล่าว จึงสมควรที่จะมีกฎหมายคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์และมีความจำเป็น จะต้องตราพระราชบัญญัติฉบับนี้

ดังนั้นกระผมจึงขออนุญาตเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ผ่านท่านประธาน ไปยังสมาชิกสภาผู้ทรงเกียรติทุก ๆ ท่านพิจารณาครับ เรียนท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติที่เคารพ เพื่อความเข้าใจในเบื้องต้นของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ผมขอสรุปรายละเอียดสำคัญ ๆ บางประการดังต่อไปนี้ สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์คือสัญลักษณ์หรือสิ่งอื่นใดที่ใช้เรียก หรือใช้แทนแหล่งภูมิศาสตร์ และที่สามารถบ่งบอกว่า สินค้าจากแหล่งภูมิศาสตร์ดังกล่าวนั้นเป็นสินค้าที่มีคุณภาพ มี ชื่อเสียงและมีคุณลักษณะเฉพาะที่เกิดจากสภาพแวดล้อมทางภูมิศาสตร์อันเป็นแหล่งกำเนิด ของสินค้านั้นโดยเฉพาะอย่างยิ่ง อาทิเช่น ข้าวหอมมะลิจากทุ่งกุลาร้องไห้ ไช้เต็มไชยา ส้มโอ

นครชัยศรี หรือใหม่ไทยเป็นต้น อันปรากฏในมาตรา ๓ ประโยชน์ของการคุ้มครองแบ่งออกได้ เป็น ๒ ประการดังนี้คือ ๑. เพื่อคุ้มครองผู้บริโภคทั่วไปไม่ให้สับสนหรือผิดพลาดในแหล่งที่มาของ สินค้า ๒. เพื่อคุ้มครองผู้ผลิตสินค้าในท้องถิ่นนั้น ๆ อันจะนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพของสินค้า ให้ดียิ่ง ๆ ขึ้น สำหรับเงื่อนไขของการขอรับความคุ้มครองนั้นมีดังนี้คือ เงื่อนไขสำคัญในการ ขอขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์แบ่งได้เป็น ๒ ข้อ ก็คือ ๑. คุณภาพหรือชื่อเสียงของสินค้า ซึ่งจะใช้กับสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์นั้น และ ๒. จะต้องเป็นเรื่องที่มีความสัมพันธ์กับท้องถิ่นหรือ สถานที่ภูมิศาสตร์นั้น อาทิเช่น ในกรณีของไข่เค็มไชยา ลักษณะของไข่เค็มไชยาที่จะเป็นที่ติดใจ ของผู้บริโภคทั้งหลายก็คือ ไข่แดงที่ใหญ่และสดเป็นผลมาจากอาหารตามธรรมชาติที่เปิดกิน และมีอยู่เฉพาะในท้องถิ่นเท่านั้น ดังนั้นแม้จะนำเขาเปิดพันธุ์เดียวกันไปเลี้ยงในท้องถิ่นก็จะ ไม่ทำให้ไข่มีลักษณะเดียวกับที่ได้รับเลี้ยงในอำเภอไชยา เช่นนี้ถือว่าคุณภาพของไข่เค็ม ไชยานั้นมีความสัมพันธ์กับท้องถิ่นนั้นแล้วดังปรากฏในร่างมาตรา ๓ -----

ในประเด็นของผู้มีสิทธิที่จะขอขึ้นทะเบียนนั้นกรมขอทราบเรียนดังนี้ว่าประกอบด้วยบุคคล ๓ กลุ่มด้วยกัน อันที่ ๑. คือบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลซึ่งประกอบกิจการเกี่ยวข้องกับสินค้าที่ใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์เป็นแหล่งภูมิศาสตร์ของสินค้านั้น ประเภทที่ ๒. ก็คือกลุ่มผู้ประกอบการผู้บริโภคสินค้าซึ่งใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ และประเภทที่ ๓. ก็คือส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ ราชการส่วนท้องถิ่น หรือองค์กรอื่นของรัฐที่เป็นนิติบุคคลในแหล่งภูมิศาสตร์ของสินค้าที่ใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์นั้นอันปรากฏตามร่างมาตรา ๖ ในเรื่องของผู้มีสิทธิใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ได้รับการขึ้นทะเบียน ซึ่งปรากฏในร่างมาตรา ๒๒ นั้นแยกออกได้ดังนี้ก็คือ

๑. ผลของการขึ้นทะเบียน สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ได้รับการขึ้นทะเบียนไว้แล้วอาทิเช่น ไช้เค็มไชยา ย่อมส่งผลให้เฉพาะคนในท้องถิ่นของอำเภอไชยาที่ทำการผลิตไช้เค็มไชยาเท่านั้นที่มีสิทธิใช้คำว่า ไช้เค็มไชยา กับไช้เค็มที่ผลิตขึ้นในท้องถิ่นนั้น คนในท้องถิ่นอื่นแม้จะผลิตไช้เค็มออกมาขายก็ไม่มีสิทธิใช้คำว่า ไช้เค็มไชยา ทั้งนี้หากบุคคลดังกล่าวใช้คำว่า ไช้เค็มไชยา เพื่อแสดงหรือเพื่อให้ผู้บริโภคเชื่อว่า ไช้เค็มของตนเป็นไช้เค็มที่มาจากอำเภอไชยาแล้ว เช่นนี้ย่อมถือว่าเป็นการใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์โดยมิชอบ ซึ่งจะมีความผิดและต้องได้รับโทษตามที่กฎหมายกำหนดไว้ ซึ่งมีปรากฏอยู่ในร่างมาตรา ๒๒ ร่างมาตรา ๒๔ และร่างมาตรา ๓๔

๒. การสั่งระงับการใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ หากปรากฏว่ามีผู้ใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์โดยไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้กับกรมทรัพย์สินทางปัญญา อธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญาอาจมีคำสั่งให้ระงับการใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์นั้นเป็นระยะเวลาไม่เกิน ๒ ปีนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งจากอธิบดีปรากฏอยู่ในร่างมาตรา ๒๓

๓. การเพิกถอนทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ตามปกติการให้ความคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์นั้น เมื่อได้ขึ้นทะเบียนแล้วก็จะให้ความคุ้มครองตลอดไปโดยไม่มีกำหนดระยะเวลา แต่ถ้าปรากฏเหตุการณ์อย่างใดอย่างหนึ่งในภายหลังผู้มีส่วนได้เสียหรือเจ้าพนักงาน เจ้าหน้าที่อาจร้องขอให้เพิกถอนทะเบียน

๗๒

สผ.๕/๒๕๔๕ (ส.ทั่วไป)

อัมพวา ๓๐/๒

สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ได้คือในกรณีแรก การขอขึ้นทะเบียนหรือการขึ้นทะเบียน
สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์นั้นได้กระทำไปโดยมิชอบด้วยกฎหมายหรืออำพรางข้อเท็จจริง
หรือมีรายการข้อความผิดอันเกิดในขณะที่ยื่นขึ้นทะเบียน ประการที่ ๒ สถานการณ์
ได้เปลี่ยนแปลงไปอันทำให้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ซึ่งมีลักษณะต้องห้ามตามกฎหมาย
และทำให้รายการเกี่ยวกับแหล่งภูมิศาสตร์หรือรายการอื่นเปลี่ยนแปลงไปจากที่ได้
ขึ้นทะเบียนไว้เดิมดังปรากฏในร่างมาตรา ๒๐ กระผมขอกราบเรียนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน

สภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญคุณวิชาติ

นายวิชาติ ปลั่งศรีสกุล (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานสภา

ที่เคารพ กระผม นายวิชาติ ปลั่งศรีสกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ระบบบัญชีรายชื่อ
พรรคไทยรักไทยครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ปัจจุบันประเทศไทยเรามีแต่กฎหมาย
ที่คุ้มครองผู้บริโภค ปัจจุบันประเทศไทยเรามีแต่กฎหมายที่คุ้มครองเครื่องหมายการค้า
และสิทธิบัตร ซึ่งทั้ง ๒ ฉบับคุ้มครองแต่ผู้บริโภค โดยเฉพาะอย่างยิ่งกฎหมายเกี่ยวกับ
เครื่องหมายการค้าและสิทธิบัตรนั้นคุ้มครองประชาชนซึ่งเป็นเจ้าของแต่ผู้เดียว เจ้าของ
แต่ผู้เดียวประเทศไทยเราก็มักจะเสียเปรียบต่างประเทศครับ เนื่องจากในเรื่องของ
การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าหรือสิทธิบัตร เป็นเรื่องของประเทศที่มีการพัฒนา
ในระดับสูงเขาจะได้เปรียบเรา แต่ผมขอกราบเรียนท่านประธานว่าขณะนี้กฎหมาย
ฉบับนี้กำลังจะคุ้มครองชุมชนในท้องถิ่นของเรา คุ้มครองผู้ผลิตสินค้าในท้องถิ่นให้ได้รับ
การคุ้มครองอย่างถ้วนหน้าตามกฎหมายรัฐธรรมนูญซึ่งเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ
ฉบับประชาชนหรือฉบับปี ๒๕๔๐ -----

มาตรา ๔๖ ที่มีบัญญัติวางหลักไว้ให้บุคคลซึ่งรวมกันเป็นชุมชนท้องถิ่นดั้งเดิม ย่อมมีสิทธิที่จะอนุรักษ์หรือฟื้นฟูจารีตประเพณีหรือภูมิปัญญาท้องถิ่น ก็หมายถึงสินค้าที่ชุมชนผลิตออกมาจะได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายฉบับนี้ ท่านประธานที่เคารพครับ นอกจากนี้ที่ท่านรัฐมนตรีท่านจะบอกว่าเรามีความผูกพันกับ ดับบลิวทีโอ หรือองค์การการค้าโลก จำเป็นจะต้องมีกฎหมายในลักษณะนี้ออกมาใช้บังคับแล้ว ผมยังเห็นกฎหมายฉบับนี้ยังรองรับนโยบายของรัฐบาลในเรื่องของหนึ่งผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบล เป็นการส่งเสริมให้ชุมชนท้องถิ่นแต่ละตำบลต่าง ๆ แต่ละหมู่บ้านที่ผลิตสินค้าแล้วแล้วมีชื่อเสียงมีคุณภาพได้รับการคุ้มครองโดยกฎหมาย ไม่อย่างนั้นผลิตไปแล้วกลายเป็นผลิตสินค้าให้กับชุมชนอื่นท้องถิ่นอื่นนำไปใช้ได้ ถ้ากฎหมายฉบับนี้บังคับก็เท่ากับรับรองคนในท้องถิ่น ท่านประธานที่เคารพครับ สินค้าต่าง ๆ ที่กำลังรอกการขึ้นทะเบียนในประเทศไทยเรามีหลายประเภทครับ ขณะนั้นนอกจากไข่เค็มไชยาตามที่ท่านรัฐมนตรีท่านได้กรุณาชี้แจง ก็ยังมีส้มโอบนศรีศรีครับ มีชื่อเสียงมากมายก็ยังไม่ได้รับการคุ้มครองไม่ได้รับการขึ้นทะเบียน ที่เชียงใหม่ก็มีเยอะเยาะมากมายครับ มะขามหวานเพชรบูรณ์ก็เป็นเรื่องที่กำลังรอกการขึ้นทะเบียน สินค้าต่าง ๆ เหล่านี้เป็นสินค้าเกษตรที่เราควรจะทำให้การรับรองคุ้มครองกับผู้ผลิตในท้องถิ่นนั้น ๆ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมอยากจะกราบเรียนว่ากฎหมายฉบับนี้ไม่ใช่คุ้มครองแต่ผู้ผลิตแต่เพียงผู้เดียว แต่หมายรวมถึงถึงผู้ผลิตในท้องถิ่นในชุมชนได้รับการคุ้มครองโดยถ้วนหน้า อย่างที่ท่านรัฐมนตรีท่านได้ชี้แจงว่ากฎหมายฉบับนี้คนที่จะไปจดทะเบียนจะเป็นบุคคลธรรมดา หรือนิติบุคคลก็ได้ หรือจะเป็นส่วนราชการในท้องถิ่นก็สามารถที่จะไปขึ้นทะเบียน อย่างเช่น ไข่เค็มไชยาก็คือขึ้นทะเบียนเป็นของคนอำเภอไชยา คนในท้องถิ่นไชยาก็คือได้รับการคุ้มครองทั้งหมด ประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับผมคิดว่ามีมากมาย กรณีที่สินค้า เช่น ไข่เค็มไชยา หรือส้มโอบนศรีศรีได้รับการจดทะเบียนแล้ว ได้รับการขึ้นทะเบียนแล้ว ท้องถิ่นอื่น ๆ หรือผู้อื่นจะนำสินค้าชนิดเดียวกัน เช่น ส้มโอที่ปลูกที่จังหวัดเพชรบุรี จะบอกว่าเป็นส้มโอบนศรีศรีก็ไม่ได้ครับ ผิดกฎหมาย ไข่เค็มที่จังหวัดเชียงใหม่ผลิต ถ้าจะใช้ชื่อคำว่า ไข่เค็มไชยา

ก็ไม่ได้ครับถ้ากฎหมายนี้ใช้บังคับ ประโยชน์ก็จะตกกับผู้บริโภคจะไม่ถูกหลอก
ในแหล่งผลิตของสินค้า เพราะสินค้าที่มาจากแหล่งต่าง ๆ แล้วขึ้นทะเบียนถือว่า
เป็นสินค้าที่ได้รับการรับรองและเป็นสินค้าที่มีคุณภาพ ท่านประธานที่เคารพครับ
นอกจากผู้บริโภคจะได้รับความเป็นธรรมไม่สับสนในแหล่งผลิตแล้วกฎหมายฉบับนี้
ยังส่งเสริมชุมชนให้เกิดความรักความหวงแหนในสินค้าที่ตนเองผลิตขึ้นมา เพราะได้รับ
การคุ้มครอง ชุมชนที่ขึ้นทะเบียนอย่างที่ผมกราบเรียนไว้เมื่อขึ้นทะเบียนแล้ว
คนในชุมชนทั้งหมดจะเป็นเจ้าของและหวงแหนสินค้าชนิดนี้ผมอยากจะกราบเรียน
ท่านประธานอีกเรื่องหนึ่งครับ เรื่องของสินค้าในระดับประเทศขณะนี้ขอกราบเรียนว่า
มีนักวิจัยของประเทศหนึ่ง จะพูดตรงไปตรงมาก็คือขโมยพันธุ์ข้าวหอมมะลิของเรา
ไปวิจัย แล้วทำท่าจะเอาไปปลูกเพื่อมาขายแข่งกับประเทศไทยเรา -----

กรณีนี้ได้ทราบว่าการตรวจพาณิชย์ได้ดำเนินการที่จะขอให้ผู้วิจัยนั้นประสานมาทางประเทศไทยแล้วห้ามนำพันธุ์ข้าวของเขาไปปลูก ถ้าไปปลูกก็ถือว่าละเมิด แต่ขณะนี้กฎหมายเรายังไม่มีครับ ถ้ากฎหมายฉบับนี้ออกไปแล้วเราในฐานะที่เป็นสมาชิกองค์การการค้าโลกหรือ ดับเบิลยูทีโอ ก็สามารถที่จะไปจดทะเบียนนำพันธุ์ข้าวหอมมะลิของไทยเราไปจดทะเบียนตามประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก ถ้าใครใช้ข้าวหอมมะลิของไทยหรือใช้คำว่า ข้าวหอมไทย ก็ถือว่าละเมิดกับเรานะครับเราก็จะได้รับความคุ้มครอง

อีกเรื่องหนึ่งครับ ขณะนี้มีบางประเทศนำเอาสามล้อหรือรถตุ๊กตุ๊กของเขาไปขึ้นทะเบียนหรือไปแอบจดทะเบียน ซึ่งความจริงก็เป็นผลิตภัณฑ์เป็นสินค้าในท้องถิ่นของเราก็คือประเทศไทย ตรงนี้จะครับเมื่อกฎหมายฉบับนี้มีผลใช้บังคับ เราก็จะได้รับความคุ้มครองจากประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกที่เป็นสมาชิกขององค์การการค้าโลกหรือ ดับเบิลยูทีโอ เราสามารถที่จะไปจดทะเบียนรถตุ๊กตุ๊กของเขา สามารถที่จะนำพันธุ์ข้าวหรือข้าวหอมมะลิไทยไปจดทะเบียนตามประเทศต่าง ๆ ถือว่าเราได้รับผลการคุ้มครองจากกฎหมายฉบับนี้ แต่กระผมก็ยังมีข้อสังเกตบางประการครับสำหรับกฎหมายฉบับนี้ที่ผ่านคณะกรรมการวิชาการไปที่จรรยาต๋ายนะครับ กฎหมายฉบับนี้ยังกำหนดแหล่งภูมิศาสตร์หรือแหล่งที่ผลิตสินค้าค่อนข้างจะกว้างไป กำหนดเอาภูเขา เอาทะเล เอาท้องถิ่น อย่างเช่น ไร่เค็ม ไร่ยา ความหมายของไร่เค็ม ไร่ยาเฉพาะตำบล ไร่ยาเฉพาะอำเภอ ไร่ยาหรือทั้งจังหวัด สุราษฎร์ธานีซึ่งมีอำเภออยู่นะครับ อันนี้ขณะที่มีการจดทะเบียนต้องขอความกรุณาทางคณะกรรมการวิชาการวิสามัญที่จะพิจารณา หากกำหนดขอบเขตให้แคบลงก็จะชัดเจนขึ้น

ประการที่ ๒ ขอดังข้อสังเกตว่า อัตราโทษของกฎหมายฉบับนี้ค่อนข้างน้อย ไม่มีโทษจำคุกเลยครับมีแต่โทษปรับอย่างเดียว ที่ปรับสูงสุดกรณีที่ผู้ลอบเลียนหรือผู้นำชื่อสินค้าที่จดทะเบียนไปใช้โดยไม่ได้รับความชอบธรรมตามกฎหมาย ปรับอย่างสูงก็แค่ ๒ แสนบาทครับไม่มีโทษจำคุก

อีกประการหนึ่งครับ ผมคิดว่ากลุ่มผู้บริโภคที่ได้จดทะเบียนที่มีกฎหมายมาตรฐานมาตรา ๖ (๒) ได้ให้สิทธิกลุ่มผู้บริโภคสามารถที่จะนำเอาสินค้าที่อยู่ตามหรือที่

สน ๕/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

พุทธชาติ ๓๒/๒

ผลิตจากภูมิปัญญา ผลิตจากท้องถิ่นสามารถที่จะนำไปจดทะเบียนได้ อันนี้น่าคิดครับ เพราะความจริงเป็นเรื่องของผู้ผลิต ถ้ากฎหมายฉบับนี้ในมาตรา ๖ (๒) ให้สิทธิผู้บริโภคไปจดทะเบียน ผมคิดว่าอาจจะมีปัญหาข้อโต้แย้งกันเกิดขึ้นต่อไปข้างหน้าครับ
ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญคุณสุพัฒน์ ธรรมเพชร ครับ

นายสุพัฒน์ ธรรมเพชร (พิทลุง) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม สุพัฒน์ ธรรมเพชร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพิทลุง พรรคประชาธิปัตย์ ก่อนอื่นต้องขอชื่นชมต่อรัฐบาลนะครับ ในการเสนอร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งปฏิกูลทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. เข้ามาในสภาแห่งนี้ จากรายละเอียดที่ผมได้ศึกษาทั้งหลักการและเหตุผลนั้น ถือว่าเป็นประโยชน์ต่อภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นประโยชน์ต่อการคุ้มครองสิ่งปฏิกูลทางภูมิศาสตร์อย่างแท้จริง แต่อย่างไรก็ดีแต่ท่านประธานที่เคารพครับ ผมเชื่อว่าปัญหาของประเทศชาตินั้นต้องอาศัยการแก้ไขกฎหมายของสภา ปัญหาของชาตินั้นต้องอาศัยการออกบทบัญญัติของกฎหมาย สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้นั้นมันสามารถไปคุ้มครองภูมิปัญญาท้องถิ่น สามารถไปดูแลเรื่องผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ที่ชาวบ้านได้ผลิตขึ้นมาอันก็จะเกิดประโยชน์ถึงแนวทางในการคุ้มครองโดยมีกฎหมายรองรับในอนาคตอันใกล้ -----

แต่อย่างไรก็แล้วแต่เป็นข้อสังเกตของผมไว้ในมาตรา ๖ เรื่องของผู้มีสิทธิการขึ้นทะเบียน
 สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ซึ่งมีลักษณะดังนี้ ผู้มีสิทธิขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์
 ใน (๑) บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลซึ่งประกอบกิจการค้าเกี่ยวข้องกับสินค้าที่ใช้
 สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ในแหล่งภูมิศาสตร์ของสินค้านั้น ๆ บุคคลธรรมดาหมายถึงว่า
 ที่ท่านรัฐมนตรีได้หยิบยกขึ้นมาว่าในส่วนของไข่เค็มไชยาอันนี้ซึ่งมีผู้ผลิตหลายราย
 ด้วยกัน ในขณะที่เดียวกันก็ต้องยอมรับว่าสินค้าบางประเภทนั้นผลิตซึ่งมีชื่อเสียงมาก
 แต่เนื่องจากว่าทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่นไม่เพียงพอมันก็ต้องอาศัยทรัพยากร
 ธรรมชาติต่างภูมิศาสตร์เข้ามาเป็นการผลิตมันก็มีอีกมากมาย ไข่เค็มไชยาผมเชื่อว่า
 ในอนาคตอันใกล้ปริมาณความต้องการของผู้บริโภคที่เดินทางผ่านจังหวัดสุราษฎร์ธานี
 นั้นอาจจะขยายพื้นที่ในการเลี้ยงเปิดมากขึ้น เหมือนกับจังหวัดผมท่านประธานครับ
 มีสินค้าอยู่ตัวหนึ่ง ถ้าใครไปพัทลุงแล้ว หรือท่านรองประธานไปจังหวัดพัทลุง ถ้าไป
 พัทลุงแล้วถ้าไม่ได้กินปลาตุกร้าทะเลน้อยก็ถือว่าไม่ถึงจังหวัดพัทลุง ท่านรัฐมนตรี
 หลายท่าน ใครก็ไปหลาย ๆ ท่านในเดือนก่อน ต้นเดือนที่พามาท่านรัฐมนตรี
 สมนยา คุณปลื้ม ขออนุญาตเอ่ยนามท่าน ท่านเดินทางไปพัทลุงครับ ท่านได้บริโภค
 ปลาตุกร้าทะเลน้อย ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์ของท้องถิ่นซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ว่า
 ถ้าไปพัทลุงแล้วในทะเลน้อยซึ่งมีพื้นที่อยู่ประมาณ ๓๐,๐๐๐ กว่าไร่ มีปลาตุกร้าเนื้ออ่อน
 ซึ่งเลี้ยงโดยธรรมชาติจับมาก็ทำเป็นปลาตุกร้าเนื้อรสชาติหวานกล่อมอร่อย หลาย ๆ
 ท่านไปก็อยากจะกิน มีท่านรัฐมนตรี ท่านรองนายกรัฐมนตรี ท่านไทรวงศ์ สุวรรณศิริ
 ท่านไปบ่อยท่านก็ชอบมากที่ผมพูดท่านน้ำลายย่อยเลย ท่านคิดดู แต่ว่าในอนาคต
 ท่านประธานครับ ๓๐,๐๐๐ กว่าไร่ที่มีปลาตุกร้าโดยธรรมชาติ วันนี้อย่างไรก็อยากจะชิม
 ใคร ๆ ก็อยากจะกิน ในอนาคตอันใกล้ถ้าเกิดมีความต้องการสูงมากมันก็ต้องอาศัย
 ปลาตุกร้า หรือปลาตุกร้าจากต่างจังหวัดในภูมิศาสตร์ซึ่งมันไม่เป็นพัทลุง ไม่เป็นพื้นที่
 ของควนขนุน อันนี้ก็เป็นอย่างหนึ่งที่เห็นว่าคุณภาพอาจจะมีการเปลี่ยนแปลงไป
 ข้อได้แย้งในอนาคตต้องมื่ออย่างแน่นอน ผมจึงนำเรียนทางท่านประธานผ่านไปยัง
 รัฐบาลครับว่าถ้ากำหนดกรอบโดยภูมิศาสตร์เพียงอย่างเดียวมันบางครั้งอาจจะไม่ได้

ถ้าเกิดมีความต้องการสูงขึ้น ประเด็นที่สำคัญผมต้องเรียนท่านประธานในเรื่องของข้าวสองหยด ซึ่งบ้านผมครับในขณะนี้ ถ้าท่านประธานไปที่ตลาด อ.ต.ก. ข้าวสองหยดมีจังหวัดเดียวคือพัทลุง วันนี้เขาทำข้าวกล็องครับ ก็คือว่าเป็นข้าวเปลือกมาสีกะเทาะเอาเปลือกออกเหลือเป็นข้าวกล็อง ตกก็โลกรั้มละประมาณ ๔๒ บาท วางขายอยู่ในตลาด อ.ต.ก. แต่ท่านประธานเชื่อไหมครับว่าในขณะนี้ข้าวสองหยดที่ไปปลูกในจังหวัดอื่นคุณภาพไม่เหมือนข้าวสองหยดพัทลุง ท่านประธานเห็นไหมครับ พจนฯ หัวหน้าพรรคผมป่วยไม่สบาย ท่านก็อยากจะกินข้าวเล็บนกพัทลุง มันก็มีอยู่จังหวัดเดียวเหมือนกันครับ ซึ่งกฎหมายฉบับนี้เป็นประโยชน์แน่นอนในเรื่องคุ้มครองสิ่งปงชี้ทางภูมิศาสตร์ แต่อย่างไรก็ดีแต่เมื่อมีการปลูกหรือมีความต้องการสูงขึ้น ก็ต้องมีปริมาณตามมา พื้นที่ต้องตามมา อะไรต้องตามมา การลอกเลียนแบบต้องมีแน่นอน ฉะนั้นการเอาพันธุ์ข้าวจากพื้นที่หนึ่งไปปลูกอีกพื้นที่หนึ่งมันก็เกิดขึ้นได้ แต่ว่าคุณภาพจะเหมือนเดิมหรือไม่ อันนี้คือสิ่งที่เห็นชัดเจนเรื่องข้าวหอมมะลิในปัจจุบัน เมื่อทุ่งกุลาร้องไห้มีข้าวหอมมะลิ ปรากฏว่าราคาข้าวมะลิเดี่ยวนี้นักก็ปลูกพื้นที่มากขึ้น เพราะความต้องการสูงขึ้น แต่ว่าความหอมก็ดี อะไรก็ตามก็อาจมีความแตกต่างกัน กฎหมายฉบับนี้สามารถที่จะคุ้มครองสิ่งปงชี้ทางภูมิศาสตร์ได้ แต่ที่ผมตั้งข้อสังเกตไว้ ท่านประธานครับคือความต้องการของตลาดเมื่อสูงขึ้น ภูมิปัญญาของชาวบ้านซึ่งมันมีขีดจำกัดบนพื้นที่ แต่เนื่องจากมีความต้องการสูงขึ้นก็ต้องมีการขยายพื้นที่ออก คนต่างจังหวัดหรือทางภูมิศาสตร์ก็มองเห็นว่าสิ่งเหล่านี้จะเป็นอาชีพของเขาได้ เขาก็มีการลอกเลียนแบบออกไป แต่อย่างไรก็ดีแต่ถือว่าโดยภาพรวมแล้วเป็นประโยชน์ในเรื่องของสินค้าที่เราเรียกว่าภูมิปัญญาของท้องถิ่น ภูมิปัญญาของชาวบ้าน -----

แต่ว่าเรื่องของอัตราค่าธรรมเนียม อันนี้ผมเรียนท่านประธานครับว่าผมไม่ทราบว่าเป็นนโยบายของรัฐบาลหรืออย่างไรในการที่จะหาภาษีให้เข้ากับเป้าหมายที่รัฐบาลตั้งไว้ในปี ๒๕๔๕ ว่าต้องหารายได้ให้ได้เท่านี้เท่านี้ ซึ่งตอนนี้ก็ต้องมีปัญหาอยู่มากในเรื่องของการเก็บรายได้เพื่อมาชดเชยในการทำงานประมาณแผ่นดินซึ่งทำงานประมาณแบบขาดดุล ซึ่งส่วนหนึ่งรัฐบาลก็ต้องหียืมมาเพื่อต้องการทำงานประมาณให้สมดุล ได้รับทราบว่าจะเวลานั้นการเก็บภาษีโดยภาพรวมแล้วไม่เข้าเป้า ท่านจะเห็นว่าการที่จะเก็บภาษีเหล่านี้มาชดเชยการขาดดุลนั้นผมค่อนข้างไม่เห็นด้วย แต่เชื่อว่ามันผู้ผลิตไข่เค็มไชยาในอำเภอไชยามีผู้ผลิตตั้ง ๑,๐๐๐ ราย เป็นบุคคลธรรมดาขอขึ้นทะเบียน ค่าขอขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท ท่านประธานคิดว่ารัฐบาลจะสามารถที่จะหาเรื่องรายได้เข้ามาใส่ในคลังของรัฐบาลได้เท่าไร แต่ว่าต้องยอมรับครับว่าภูมิปัญญาชาวบ้าน ไข่เค็มไชยาที่คนหนึ่งผลิตได้วันหนึ่งก็กำไรไม่มากครับท่านประธานเพราะว่ามันต้องหมักต้องดองครับ ไม่ใช่ทำวันนี้แล้วขายได้วันนี้ละครับ มันต้องใช้วิธีการหมักดินเหนียวบ้าง ใช้เกลือหมักบ้างอะไรบ้าง ฉะนั้นก็ขายได้ไม่มากต่อวัน คนที่ขายอยู่ข้างถนนนั้นส่วนมากไม่ใช่ผู้ผลิตครับ ส่วนมากก็ซื้อของชาวบ้านเขามา แต่เมื่อมาขึ้นทะเบียนเสร็จจะเห็นว่าค่าขอขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท นั้นก็หมายถึงว่าเพิ่มความเดือดร้อนให้กับชาวบ้านมากยิ่งขึ้นส่วนหนึ่งนะครับ นี่เป็นข้อสังเกต ค่าคัดค้านการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท สมมุติว่าใครไปลอกเลียนแบบไปผลิตสิ่งของผลิตภัณฑ์ขึ้นมา ไปลอกเลียนมากก็มีค่าคัดค้านตั้งยื่นคำคัดค้านพร้อมกับต้องเสียค่าคัดค้านการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์อีก ๑,๐๐๐ บาท ผมเรียนฝากคณะกรรมการได้กรุณาศึกษารายละเอียดเรื่องของค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ทั้ง ๖ ค่าธรรมเนียมว่ามันเหมาะสมหรือไม่อย่างไร ควรจะปรับให้น้อยกว่านี้ได้หรือไม่ เพราะว่ามันไม่ใช่เรื่องของการผลิตให้กับโรงงานขนาดใหญ่ แต่เป็นเรื่องของการสนับสนุนนโยบายรัฐบาลเองก็คือเรื่อง ๑ ผลิตภัณฑ์ ๑ ตำบลตามที่เพื่อนสมาชิกได้อภิปราย

สผ ๕/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

เบญจกุล ๓๔/๒

มาแล้วนะครับ สิ่งนี้ก็สามารถสนับสนุนได้ แต่อย่างไรก็แล้วแต่ครับ ๑,๐๐๐ บาท
มีค่ามากสำหรับประชาชนครับ ขอขอบคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญคุณศักดิ์สยามครับ

นายศักดิ์สยาม ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ
กระผม นายศักดิ์สยาม ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคชาติไทยจากจังหวัดบุรีรัมย์
สำหรับในเรื่องของร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งมีชีวิตทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. นั้น
ผมคิดว่ามีประโยชน์เพราะว่าเป็นพันธกรณีที่ตกลงกันในเรื่องของสนธิสัญญาอาราเกช
แต่สิ่งหนึ่งซึ่งเป็นประเด็นที่ต้องเรียนถามท่านประธานผ่านไปถึงท่านรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบว่า
ผมเข้าใจว่าสนธิสัญญาดังกล่าวจริง ๆ แล้วมีเงื่อนไขบังคับ พันเวลามาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๒
ปัจจุบันนี้ก็เข้ามาปี พ.ศ. ๒๕๔๕ แล้ว สิ่งที่ยากตั้งคำถามว่าในเวลาที่ว่างเว้นตรงนั้น
ประเทศไทยได้รับผลกระทบอย่างไรกับการที่เราไม่สามารถปฏิบัติตามสนธิสัญญาดังกล่าว
และในกรณีที่เรากำลังดำเนินการกันอยู่นี้จะเป็นประโยชน์กับประเทศไทยและประชาชน
อย่างไร เพราะผมเข้าใจว่ากฎหมายฉบับนี้นั้นจะออกอะไรมาก็ตาม สิ่งที่ต้องตั้งคำถาม
ก็คือว่า ประชาชนคนไทยได้อะไรและเสียอะไร ประเทศชาติได้อะไรและเสียอะไร
สิ่งเหล่านี้ผมคิดว่าเป็นหัวใจของการออกกฎหมาย นั้นเป็นประเด็นที่ ๑ ที่ต้องขออนุญาต
กราบเรียนถามผ่านท่านประธานไปสู่ท่านรัฐมนตรี -----

สผ ๕/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

สุภาภรณ์ ๓๕/๑

ประเด็นที่ ๒ ผมพิจารณาดูตามมาตรา ๖ ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้พูดถึงในเรื่องของผู้มีสิทธิขอขึ้นทะเบียนสิ่งปั้งที่ทางภูมิศาสตร์ ซึ่งทำนารัฐมนตรีได้กรุณาเรียนต่อที่ประชุมว่ามีอยู่ด้วยกัน ๓ กลุ่ม สิ่งที่ผมตั้งประเด็นข้อสงสัยก็คือกลุ่มที่ ๑ ซึ่งเป็นบุคคลธรรมดา นั้นถ้ามีกรณีว่าเขามีความจำเป็นต้องย้ายถิ่นที่อยู่ด้วยเหตุสุดวิสัย จะเป็นเหตุจากถูกภัยธรรมชาติเล่นงานหรือเหตุจากอะไรก็ตาม แต่ว่าตรงนี้เขาเป็นผู้คิดค้นสินค้าที่ชุมชนหรือว่าตัวเขาผลิตออกมาขาย ยกกรณีอย่างเมื่อสักครู่นี้ว่าไข่เค็มไชยาอาจจะไม่ชัดเจน เอาที่จังหวัดบุรีรัมย์ก็แล้วกันครับ ผ้าไหมของอำเภอนาโพธิ์ ถือว่าเป็นสินค้าที่เป็นชื่อเสียงของจังหวัดบุรีรัมย์ แต่ท่านประธานครับตัวของผ้าไหมอำเภอพานิ์นั้นจริง ๆ แล้ววัสดุที่นำมาใช้ในการผลิตผ้าไหมนั้นไม่ได้เกิดขึ้นที่อำเภอพานิ์ ผลิตนั้นไปซื้อเส้นไหมจากที่อื่นแล้วนำมาผลิตขึ้นที่อำเภอพานิ์ ประเด็นตรงนี้ต้องตั้งคำถามครับว่า ถ้ามีคนคนหนึ่งซึ่งเกิดอยู่ในหมู่บ้านหนึ่ง แล้วเขาเป็นคนคิดค้นสินค้าหรือคิดผลิตภัณฑ์ขึ้นมาซึ่งใช้เวลาตลอดชีวิตหรืออาจจะผ่านมามากหลายชั่วอายุคนจนทำให้สินค้าประเภทนั้น ๆ ได้รับการยอมรับจากตลาด แล้ววันหนึ่งคนคนนั้นต้องย้ายถิ่นที่อยู่ไปอยู่ที่อื่นถามว่า พระราชบัญญัติฉบับนี้จะคุ้มครองเขาอย่างไร เพราะเท่าที่อ่านดูรู้สึกว่าการพระราชบัญญัติฉบับนี้จะคุ้มครองในเรื่องของภูมิศาสตร์เป็นหลัก สิ่งตรงนี้เป็นประเด็นที่ต้องขออนุญาตกราบเรียนถามท่านประธานผ่านไปสู่ท่านรัฐมนตรีเพื่อให้กรมการได้พิจารณาในข้อที่อาจจะเป็นสิ่งที่ยังขาดตกบกพร่องอยู่

ส่วนประเด็นสุดท้ายก็คงเป็นเรื่องของอัตราค่าธรรมเนียม ผมก็มีความเห็นสอดคล้องกับท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้พูดไปก็คือว่าผมคิดว่าในเรื่องของค่าธรรมเนียมจะอยู่ในอัตราที่ค่อนข้างสูงเกินไปในภาวะที่ประชาชนประสบกับปัญหาเศรษฐกิจอย่างนี้ ถ้ารัฐบาลต้องการคุ้มครองในเรื่องนี้แล้วต้องการส่งเสริมให้ประชาชนนั้นได้รับสิทธิประโยชน์ ผมคิดว่าอัตราค่าธรรมเนียมควรจะลดลงมาอาจจะเหลือเพียง ๑ ใน ๔ นั่นก็คงเป็นเพียง ๓ ประเด็นที่ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานผ่านไปสู่ท่านรัฐมนตรีและกรมการที่จะได้พิจารณาต่อไป ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญคุณอุเทศครับ

สผ ๕/๒๕๔๕ (ส. ทั่วไป)

สุภาภรณ์ ๓๕/๒

ร้อยโท กุเทพ ไสกระจำง (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม กุเทพ ไสกระจำง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ พรรคความหวังใหม่ ท่านประธานครับ ก่อนอื่นกระผมคิดว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ถ้าเฉพาะชื่อมีความสับสนในเรื่องจะทำให้เรามองเห็นเนื้อหาใน ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งมีชีวิตทางภูมิศาสตร์จะเป็นคำศัพท์ที่แปลมาจากภาษาต่างประเทศอย่างไรก็ตาม แต่ถ้าดูเนื้อหาแล้วถ้าให้ว่า พระราชบัญญัติคุ้มครองสินค้าที่มาจากแหล่งทางภูมิศาสตร์จะตรงกับกระทรวงพาณิชย์กว่า เพราะตอนแรกผมไม่ได้คิดว่าเป็นเรื่องของกระทรวงพาณิชย์ แต่เมื่อท่านรัฐมนตรีมาชี้แจงจึงเห็นว่าเป็นเรื่องของกระทรวงพาณิชย์ แต่เวลาเราไปดูองค์ประกอบของคณะกรรมการในหมวด ๖ คณะกรรมการสิ่งมีชีวิตทางภูมิศาสตร์ก็เห็นว่ากระทรวงพาณิชย์มาเกี่ยวข้องค่อนข้างน้อย เพียงเป็นเจ้าของเรื่องในเรื่องสินค้า แต่คนที่จะมาชี้เป็นผู้ที่ชำนาญในเรื่องนิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ วิทยาศาสตร์ เกษตรศาสตร์ เป็นต้น เยอะ ฉะนั้นความคาบเกี่ยวตรงนี้ผมคิดว่าสื่อความหมายจากชื่อร่างอาจจะทำให้ไม่เห็นเนื้อใน ได้ชัดว่าตรงกับชื่อ แต่ไม่เป็นไรครับชื่อสำคัญไหน กระผมเพียงแต่กราบเรียนท่านประธานว่า เมื่อชื่อนี้มาจากสิ่งที่รัฐบาลจะต้องกระทำเพื่ออนุวัติตามพันธกรณีที่ประเทศไทยมีตามข้อ ๒๒ ถึงข้อ ๒๔ แห่งความตกลงในเรื่องสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาเกี่ยวกับการค้าในผนวกท้ายความตกลงมาราเกซซึ่งเป็นความตกลงที่ตั้งองค์การค้าโลก หรือ ดับบลิวทีโอ กระผมมีคำถามเป็นเบื้องต้นเนื่องจากว่าเอกสารที่ได้รับไม่ได้มีเนื้อหาของความตกลงในส่วนที่เกี่ยวกับเรื่องนี้ ถ้าท่านรัฐมนตรีจะช่วยกรุณาว่าเราจะต้องอนุวัติอย่างไร มีข้อผูกพันอะไรที่เราจะต้องออกกฎหมายตรงนี้ก็จำเป็นประโยชน์ในการพิจารณา

ประการที่ ๒ ท่านประธานครับ กระผมคิดว่าเมื่อไปอ้างถึงองค์การการค้าโลก สิ่งที่ท่านรัฐมนตรีได้ชี้แจงกับเรา ยกตัวอย่างสินค้าบางตัวที่เห็นได้ชัด ๆ เช่น ไข่เค็มไชยา ถ้าเป็นเรื่องในประเทศไทยคงไม่มีปัญหามาก เพราะเวลามาขึ้นทะเบียนเราก็จะรู้ว่าไข่เค็มจากไชยา แต่ทีนี้ถ้าไข่เค็มไชยาไปต่างประเทศจะเป็นอย่างไร จะเป็นบอกว่าไข่เค็มจากไชยาประเทศไทย หรืออย่างกรณีของศรีสะเกษ แน่นอนครับ ไปอย่างช่วยทับทันซึ่งย่างจากไม้มะดันซึ่งท่านรัฐมนตรีก็ไปชิมมาแล้ว ไปประชุมนอกสถานที่ เป็นสินค้าขึ้นชื่อ ขณะนี้ไม่มีกฎหมายฉบับนี้ ผมคิดว่าท่านสมาชิกจำนวนมากอาจจะยังไม่เห็นว่ามีความหมายอื่นที่ทำให้มีการคุ้มครองไปบ้างแล้ว แต่เท่าที่ผมทราบคือสินค้าที่อยู่ในภูมิภาคต่าง ๆ ที่มีชื่อเสียง อ่างแหล่งทางภูมิศาสตร์ได้ อย่างช่วยทับทันต้องถือว่าไม้มะดันที่เอามาบั้งไก่เป็นไม้ที่หอมทำให้เนื้อไก่แห้ง รับประทานแล้วมีความรู้สึกที่ได้รสชาติ ตรงนี้ที่ไหนก็ไม่สามารถที่จะไปผลิตได้ แต่ในขณะนี้เราจะเห็นว่าไก่ย่างช่วยทับทันมาอยู่ที่กรุงเทพ บางวัน กรม. ต้องขอเป็นเมนูพิเศษอยู่เหมือนกัน เพราะว่าเป็นเรื่องที่ยากส่งเสริมสินค้าในภูมิภาค ประเด็นที่มาอยู่กรุงเทพก็รู้ว่ามาจากช่วยทับทัน แต่การคุ้มครองตรงนี้เราจะเห็นสิทธิบัตรเป็นสัญญาณอะไรก็แล้วแต่ที่ท่านรัฐมนตรีก็ดูแลอยู่เหมือนกันเขาก็คงไปขึ้นทะเบียน แล้วก็ได้สิทธิบัตร แล้วก็มิไลเซนซ์ (Licence) คือใบอนุญาตที่ใครจะเอามาขายต้องไปซื้อลิขสิทธิ์จากเจ้าของเดิม เพราะฉะนั้นความคาบเกี่ยวระหว่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้กับฉบับอื่นที่ใช้อยู่มีอย่างไร อยากให้ท่านช่วยอธิบายนิดหนึ่งว่าทำไมจำเป็นจะต้องมีฉบับนี้ ในเมื่อฉบับนั้นก็ได้คุ้มครองในระดับหนึ่งอยู่แล้ว และในทำนองเดียวกันกระผมคิดว่าสินค้าไม่ว่าจะเป็นข้าวหอมมะลิจากทุ่งกุลาร้องไห้ ไก่ย่างช่วยทับทัน เมื่อไปสู่ตลาดโลกถ้าฟังที่บอกว่าจัสมีน ไวซ์ พอมมี วิปบิ่ง แพร์รี่ (Jasmine rice from weeping parry) จำเป็นต้องมีไทยแลนด์ด้วยไหมในจุดนั้น ผมอยากจะทราบเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่าในส่วนที่จะไปสนับสนุนตรงนี้ในตลาดโลกในกรณีที่จะเอาไปขายให้เห็นว่ามีแหล่งจากประเทศไทยนี้มีข้อตกลงที่จะต้องระบุที่มาคือประเทศไทยอย่างนั้นหรือไม่ ฉะนั้นกระผมจึงขอตั้งข้อสังเกตในจุดที่อาจจะประเด็นปลีกย่อย แต่ทราบเรียนท่านประธานว่า

โดยหลักการแล้วเป็นเรื่องน่าชื่นชม เพราะว่าเป็นที่สุดเขาก็เข้ามาสู่การที่จะต้องคุ้มครอง
สินค้าจากแหล่งทางภูมิศาสตร์ซึ่งเป็นภูมิปัญญาชาวบ้านที่ผลิตกันมานาน แต่ประเด็นที่
กระผมขอความกระจ่างเพิ่มเติมก็คือว่า พ.ร.บ. ฉบับนี้โดยแท้จริงแล้วถ้าจะเป็นเรื่อง
พาณิชย์ก็น่าจะได้ตั้งชื่อโยงถึงภารกิจของกระทรวงพาณิชย์ให้ชัด เพราะถ้าเป็นชื่อ
อย่างนี้จะโยงไปที่หมวด ๖ ซึ่งมีองค์ประกอบของคณะกรรมการสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์
ซึ่งแน่นอนกรรมการเหล่านั้น นักศิลปศาสตร์ นักประวัติศาสตร์ นักโบราณคดี ซึ่งท่านตั้ง
เข้ามาจะเป็นผู้พิจารณาและเป็นผู้พิจารณาในเชิงภูมิศาสตร์เท่านั้น หรือพิจารณา
ในแง่ของคุณภาพสินค้ากระผมเองก็ไม่แน่ใจ เพราะถ้าจะให้ท่านเหล่านี้ไปพูดถึงเรื่อง
สินค้า ประสบการณ์ของท่านคงไม่มี แต่ถ้าจะบอกว่าตรงนี้เป็นสถานที่ทางภูมิศาสตร์
ก็คงพูดกันได้ ฉะนั้นกระผมขอตั้งข้อสังเกตเพียงสั้น ๆ เท่านั้นครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน

สภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญคุณวิทยา

นายวิทยา บุรณศิริ (พระนครศรีอยุธยา) : กราบสวัสดิ์ดีครับท่านประธาน

ต้องขอขอบพระคุณพอดียกนานไปหน่อย คือในส่วนของสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ผมเห็น
ด้วยกับท่านรัฐมนตรีที่เสนอ พ.ร.บ. นี้เข้ามา แต่ก็เหมือนดาบสองคม คิดในทางที่ดี
แล้วผมมองใน พ.ร.บ. ฉบับนี้ก็ก็เป็นเรื่องที่ดีตามที่หลายท่านได้กล่าว เพราะเป็นเรื่องยาก
ผมถามว่าในส่วนที่ประชาชนที่มีความรู้ในเรื่องของภูมิศาสตร์ในประเทศไทยปัจจุบัน
ผมว่าองค์ความรู้ของประชาชนนั้นยังน้อย ถ้ากฎหมายฉบับนี้ออกมาใช้ ผมก็มีความ
เป็นห่วง แทนที่จะกันคนต่างชาติที่เขาจะลอกเลียนหรือเอาผิด หรือจะมาปรับในกรณี
สินค้าลอกเลียนแบบ แต่กลับเป็นประชาชนในประเทศไทยหรือนายทุนที่มีโอกาส มีเงิน
มีสติปัญญาจะหยิบฉวยโอกาสตัวนี้ก่อนที่เกษตรกรจะทันทะเบียนภูมิปัญญาของตัวเอง

ผมมีประสบการณ์ ยกตัวอย่างผมเคยเสนอให้มีการขึ้นภูมิปัญญาท้องถิ่นระดับจังหวัด ให้มีการขึ้นทะเบียนมาตรฐาน อย. ระดับจังหวัดเพื่อเป็นการบริการและตอบสนอง นโยบายรัฐบาลตั้งแต่เดือนตุลาคมปีที่แล้วจนถึงบัดนี้ก็ยังทำไม่ได้ แต่ถ้าตามกฎหมายดู พ.ร.บ. แล้วยะครับ ในมาตรา ๖ กิติ มาตรา ๘ กิติ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ ในหมวด ๒ ผมมีความเป็นห่วงในเรื่องของบุคคลธรรมดาโดยเฉพาะสิ่งปฏิกูลทางภูมิศาสตร์ที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะหลายท่านที่กล่าว ไม่ว่าจะเป็ผู้มีตริภูมิที่อำเภอนครหลวง จังหวัด พระนครศรีอยุธยาของผม ไม่ว่าจะเป็ไก่อ่าง ไม่ว่าจะเป็นกั้ยตาคที่บางกระพุ่ม

จังหวัด จังหวัดพิษณุโลกนะครับ บุคคลเหล่านี้ผมไม่เข้าใจเหมือนกันว่าเขาทราบเรื่อง ภูมิศาสตร์หรือเปล่าและถ้าเกิดไม่ทราบจะทำอย่างไร เกิดมีนายทุนมีความคิดตอนนี้ เตรียมการแล้วสวมองใส่เตรียมไว้แล้ว ทันทีที่กฎหมายหรือทันทีที่รู้เรื่องนี้รีบ ไปทำ เสียก่อน และตามี ตาสี ตาสาเขาจะทำอย่างไร เพราะเรื่องภูมิปัญญานั้นนะครับ ผมเรียนตามตรงว่าภูมิปัญญาเป็นสิ่งที่ติดตัวที่น้องคนไทยมาตลอด โดยเฉพาะสิ่งที่ กล่าวนะครับ ไม่ว่าจะเป็ปลาช่อนแม่ลา จังหวัดสิงห์บุรี เหล่านี้เป็การคิดของ ประชาชน เป็นภูมิปัญญาจริง ๆ แต่ถ้าเขียนให้ทราบแล้วถามว่าปัจจุบันนี้ ยกตัวอย่างอย่างปลาช่อนแม่ลา ที่แม่ลาเขาคงไม่มีปลาช่อนมากมายถึงขนาดผลิตให้ คนทั่วประเทศได้รับประทานก็ต้องมีการนำเอาอย่างนี้เพื่อนสมาชิกได้กล่าว เอาวัตถุดิบ จากต่างพื้นที่มาหรือมีตริภูมิที่อำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยาของผม ผมก็คล้ายยืนยันว่าที่นั่นคง ไม่มีแร่เหล็กแต่ถ้ามีการตีมีด ตีกันเป็นลำเป็นสัน ตีกันจน กระทั่งส่งต่างประเทศมีโรงงานผลิตชิ้นล้อมซึ่งแสดงถึงภูมิปัญญา แต่ผมเรียนใน ตอนนี้สำหรับกฎหมายและก็ฝากท่านกรรมาธิการตั้งเป็นข้อสังเกตว่าแน่นอนเหลือเกิน เรื่องของภูมิศาสตร์คงจะต้องมีปัญหา ผมเองและก็ฝากท่านกรรมาธิการด้วยว่าตั้งเป็น ข้อสังเกตว่าพี่น้องประชาชนชาวไทยจะเดือดร้อนถ้าเกิดท่านพิจารณากันไม่ดี เพราะคง ไม่ต้องทะเลาะกับต่างชาติแน่นอน อันนี้เป็นภูมิปัญญาทางภูมิศาสตร์ที่ใกล้เคียงกัน เราต้องยอมรับว่าประเทศไทยนะครับพี่น้องประชาชนคนไทยมีวัฒนธรรมและ ขนบธรรมเนียมประเพณีคล้ายคลึงกันจนบางครั้งแยกไม่ออก แยกไม่ออกจนไม่รู้ว่

สน ๕/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

อารีรัตน์ ๓๗/๒

อันไหนคือภูมิศาสตร์ ก็ช่วยประเทศไทยมีเหมือนกันหมดกับกลัสน้ำหว่าและถ้าเกิดมัน
 อยู่ติดกัน สมมุติจังหวัดข้างทองของท่านกับจังหวัดพระนครศรีอยุธยาของผมมันก็แยก
 กันไม่ออกเลยครับ เพราะฉะนั้นตัวนี้ผมเกรงว่าพี่น้องผู้ที่ยากไร้ ผู้ที่ไม่มีเงิน ไม่ใช่
 นายทุน จึงจะมาขึ้นทะเบียนภูมิปัญญาหรือให้หลักทางภูมิศาสตร์ สิ่งบ่งชี้ทาง
 ภูมิศาสตร์นั้น ผมคิดว่าเกษตรกรรมนั้นด้วยโอกาสกว่า เพราะฉะนั้นเป็นที่ตั้งข้อสังเกตได้
 สำหรับกรมการที่ว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องละเอียดอ่อนกลายไปกลายมาเรากลัวต่างชาติจะ
 ลอกเลียนแบบ เรากลัวต่างชาติจะหยิบฉวยโอกาสเอาผลิตภัณฑ์ของคนไทยไปเป็น
 เจ้าของ แต่ผมกลัวว่าในคมที่ ๒ และในอีกคมหนึ่งที่ผมบอกว่ามี ๒ คนนะครับ มีดาบ
 สองคมก็คือว่ามันอาจจะยื่นครมาให้คนไทยเอาผิดซึ่งกันและกัน และคนจนถึงเวลานั้นก็
 จะเสียโอกาสไม่สามารถที่จะไปฟ้องร้อง ไม่ทันภูมิปัญญาของตัวเองแทนที่ว่าจะได้ขึ้น
 ทะเบียนกลับตกเป็น^{ของ}ของคนอื่นเสียก่อน ลงท้ายก็เป็นเบี้ยล่างเขา พอผลิตไม่ได้ก็ต้อง
 เสียและก็เสียค่าปรับ ก็ฝากไว้ นะครับท่านกรมการที่ว่าอันนี้ต้องคิดให้ละเอียด
 ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : คุณชัชวาล

นายชัชวาล ธนาคนานุสรณ์ (สิงห์บุรี) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม ชัชวาล ธนาคนานุสรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสิงห์บุรี
พรรคประชาธิปัตย์ ผมดีใจครับที่รัฐบาลได้นำเสนออันนี้เข้ามาสู่สภาพิจารณาระดับ
เพราะกฎหมายจะช่วยคุ้มครองและสนับสนุนการค้าของพี่น้องประชาชนที่อิงกับ
สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ซึ่งคนเหล่านี้ส่วนใหญ่จะเป็นพี่น้องในชนบท ในต่างจังหวัด
ซึ่งจะขายสินค้าโดยอ้างอิงกับแหล่งที่ผลิต ก็คือในบ้านเกิดของเขาหรือในชุมชนที่เขาอยู่
แต่ที่ผมเป็นห่วงอยากจะฝากประเด็นไว้ ๑ ประเด็นนะครับ คือในเรื่องของการที่
กฎหมายเมื่อมีการคุ้มครอง การให้สิทธิกับสินค้าที่อิงกับแหล่งที่ผลิต ถ้าเกิดนำมาใช้
อย่างเข้มงวดหรือรัดกุมเกินไปก็อาจจะส่งผลกระทบต่อพ่อค้า แม่ค้า หรือผู้ประกอบการ
ที่แต่เดิมใช้ชื่อสิ่งบ่งชี้เหล่านั้นอยู่ แต่ต่อไปเมื่อกฎหมายนี้บังคับใช้ก็อาจจะเข้มงวด
จนทำให้เขาไม่สามารถประกอบการต่อไปได้ ก็ส่งผลกระทบต่อการค้าของเขา
ผมอยากจะยกตัวอย่างสินค้าอันหนึ่งซึ่งเป็นสินค้าที่เมื่อสักครู่ท่านผู้มีเกียรติได้กล่าวไป
คือ ปลาช่อนแม่ลา เป็นชื่อที่บางทีก็ดูเหมือนเป็นชื่อทั่วไป คือ ปลาช่อนแม่ลา หรือ
แม่ลาปลาเผา เป็นอาหารที่มีขายโดยทั่วไปในทุกจังหวัด จนมีคนกล่าวกันว่า ถ้าไปกิน
ปลาช่อนแม่ลาที่ร้านไหนแล้วรสชาติอร่อยก็แสดงว่าเป็นปลาช่อนแม่ลาแท้ ถ้าไม่อร่อย
ก็คงไม่ใช่ เป็นอย่างนั้นจริง ๆ แล้วก็คำว่า แม่ลา นี่ก็เป็นคำที่มาจากลำน้ำในจังหวัด
สิงห์บุรี เป็นลำน้ำที่นักวิทยาศาสตร์วิจัยและพบว่ามีพิษ มีดินในน้ำที่ทำให้ปลา มีรสชาติ
ดีก็เลยเกิดคำว่า ปลาช่อนแม่ลาต่อเนื่องกันมาหลายสิบปี ถ้าเกิดมีการนำกฎหมายนี้
มาใช้ และมีการขึ้นทะเบียนคำว่า ปลาช่อนแม่ลา ขึ้นมาจริง ๆ ผมก็เกรงว่าร้านค้า
ต่าง ๆ ในกรุงเทพฯ ในหลาย ๆ จังหวัด รวมถึงพ่อค้า แม่ค้าที่ขายปลาช่อนแม่ลา
เด็ดเดี่ยว แม่ลาปลาเผาอยู่จะเดือดร้อนแล้วครับ เพราะไม่สามารถขายสินค้า
ในชื่อนี้ได้อีกต่อไป นอกจากจะไปผลิตหรือเอาปลามาจากแม่ลาที่จังหวัดสิงห์บุรี

สน ๕/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

พหุวิทยาจารย์ ๓๔๘/๒๐

ซึ่งก็ต้องยอมรับความจริงว่าในปัจจุบันลำน้ำแม่ลาก็คงไม่สามารถที่จะผลิตปลาออกมาเพียงพอที่จะมาสนองความต้องการของพี่น้องประชาชนทั้งประเทศ ได้ ก็เลยอยากจะทำปากข้อสังเกตว่า กฎหมายนี้ก็ยิ่งเปิดช่องไว้ว่า ในมาตรา ๕ ที่กำหนดว่า ชื่อสามัญ ซึ่งเป็นชื่อใช้อยู่โดยทั่วไป ก็อาจจะไม่สามารถมาขึ้นทะเบียนได้ ก็เป็นการเปิดช่องให้มีการคุ้มครองสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นเรื่องทั่วไปที่พ่อค้า แม่ค้าใช้กันอยู่ไม่ให้เข้ามาได้รับผลกระทบจากตงนี้ แต่ประเด็นในมาตรานี้ก็คงยังมีรายละเอียดที่ต้องไปพูดถึงกันอีกมากนะครับ ก็ขอนำไปพิจารณากันในชั้นกรรมาธิการต่อไป กราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน

สภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญคุณจักรพันธ์ก่อนครับ

นายจักรพันธ์ ยมจินดา (บัญชีรายชื่อ) : ขอบพระคุณครับท่านประธาน

ผม จักรพันธ์ ยมจินดา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคไทยรักไทย กระผมคงอภิปรายสั้น ๆ แต่ว่าเป็นประเด็นที่ไม่ซ้ำกับเพื่อน ๆ ท่านประธานก็คงจะทราบดีว่าผมอภิปรายไม่ยาว ที่จริงแล้วกฎหมายฉบับนี้เข้าสภาเรามาก่อนข้างจะซ้ำด้วยซ้ำไปครับ

ท่านประธานที่เคารพครับ หลังจากที่แกตต์ (GATT) ได้พัฒนาขึ้นมาเป็นฉบับเบิ้ลยูทีโอ พันธกรณ์ที่มีอยู่ตามข้อตกลงมาจากเขานั้นจะต้องจัดทำกฎหมายฉบับนี้กันมานานพอสมควรแล้ว สิ่งที่ผมจะฝากท่านรัฐมนตรีก็คือว่า สินค้าต่าง ๆ ที่จะจดทะเบียนเป็นสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของเมืองไทยนั้นจะเป็นโอกาสทองอย่างยิ่งที่จะเผยแพร่สินค้าไทยไปยังต่างประเทศ ผมขอให้ท่านรัฐมนตรีได้กรุณานำสินค้าที่เขาจดทะเบียนเป็นสิ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของไทยนี้ะครับ ได้กรุณานำลงอินเตอร์เน็ตเพื่อเผยแพร่ไปทั่วโลกให้ทั่วโลกได้รู้จักว่าสินค้าไทยที่มีชื่อเสียงแต่ละอย่าง แต่ละประเภทนั้นเป็นอย่างไร สมมุติว่าทุกวันนี้ะครับ ผมกราบเรียนท่านประธานว่า ผมกินส้มโชกุนที่เป็นโชกุนที่มาจากสวนในจังหวัดยะลาและจังหวัดกระบี่ ผมเคยซื้อส้มชนิดเดียวกันนี้กับบางจังหวัด ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือกับผมรสชาติอร่อยไม่เหมือนกับที่จังหวัดกระบี่กับที่จังหวัดยะลา

นี่เป็นสินค้าประเภทหนึ่งที่เราไม่ได้จำไม่สามารถที่จะไปปลูกที่อื่นและทำให้คุณลักษณะ หรือคุณสมบัติที่เทียบเท่ากับต้นกำเนิดได้ ท่านประธานครับ สินค้าของไทยเรามี หลากหลายมากมายเหลือเกินที่ผมคิดว่าเราสามารถที่จะแข่งขันในต่างประเทศ และต่อสู้กับต่างประเทศได้ไม่ว่าจะเป็นสินค้าทางภาคเกษตรหรือสินค้าอื่น ๆ ที่ สามารถที่จะบ่งชี้ถึงแหล่งที่มาได้ แต่อยากที่จะกราบเรียนท่านประธานว่าขณะนี้ เรามีสินค้าที่บุกเข้ามาในตลาดประเทศไทยมากมายเหลือเกิน ซึ่งเป็นสิ่งบ่งชี้ ทางภูมิศาสตร์ของประเทศเหล่านั้นไปโลกตะวันตกซึ่งเราเองก็ให้ความคุ้มครองเขา ตามข้อตกลง แต่อย่างไรก็ตามสินค้าของเราเมื่อผลิตขึ้นมาแล้ว และเราสามารถ ที่จะไปจำหน่ายในต่างประเทศ และเมื่อมีการละเมิดสินค้าของเราในต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์หรือกรมทรัพย์สินทางปัญญามีมาตรการอะไรที่จะไปดำเนินคดี หรือดำเนินการหรือ ใช้มาตรการตามช่องทางของดับบลิวทีโอ ในการที่จะเจรจาในการที่ จะต่อสู้เพื่อสินค้าของเราแต่เพียงทางเดียว มีช่องทางทางอื่นอีกหรือเปล่าครับ ผมขอ กราบเรียนถาม แต่อย่างไรก็ตามผมคิดว่าตรงนี้จะยังเป็นประโยชน์อย่างยิ่งและจะทำให้ หน่วยงานราชการประเทศได้รู้จักสินค้าของประเทศไทยมากยิ่งขึ้นและขอสนับสนุน โดยเฉพาะพืชสมุนไพรต่าง ๆ ไปปัจจุบันนี้ได้ของและกัมพลิตหนีบห่อได้สวยงามมาก สิ่งเหล่านี้ก็น่าจะพยายามอะลุ่มอะล่วยให้เป็นสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ให้ได้มากที่สุด เท่าที่จะทำได้ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญท่านสมบุญรัตน์ครับ

นายสมบุญรัตน์ อุทัยเวียงกุล (ตรัง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
กระผม สมบุญรัตน์ อุทัยเวียงกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดตรัง
พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ หลังจากที่ได้อัปเดตร่างพระราชบัญญัติคุ้มครอง
สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. ที่ทางรัฐบาลเสนอแล้ว ผมพยายามมองที่เหตุผลของ
การเสนอร่างฉบับนี้เข้ามาสู่สภาแห่งนี้ จะสังเกตุว่าเหตุผลในการเสนอร่าง

ข้อ ๑ ก็คือ ป้องกันมิให้ประชาชนลับสนหรือหลงผิดในแหล่งภูมิศาสตร์
ของสินค้า

ตผ ๕/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

จกณอม ๓๗/๒

ข้อ ๒ เป็นเรื่องของพันธกรณีที่ประเทศไทยมีต่อองค์การการค้าโลก จาก ๒ ข้อตรงนี้มีมหาวิทยาลัยยามมารองในเนื้อหา จะสังเกตว่า ท่านผู้มีเกียรติหลายท่านก็ได้อภิปรายและก็มีข้อสังเกตหลายประการ ซึ่งที่จะคุ้มครองบางอย่างเกิดขึ้นมาจากสายพันธุ์ของสินค้า สายพันธุ์ของพืช เช่น ลิ้มไอนครชัยศรี เงาะโรงเรียนนาสาร หรือจะเป็นส้มโชกุนของจังหวัดยะลา ไม่เกี่ยวข้องกับส่วนที่ ๒ ของสินค้าก็คือกรรมวิธีการผลิตปลาช่อน ปลาตุกร้าของพัทลุง หรือจะเป็นปลาช่อนแม่ลาของสิงห์บุรีกรรมวิธีการผลิตสินค้าที่จะได้รับการคุ้มครองในส่วนของประเทศที่กระผมดูแลรับผิดชอบ คือพื้นที่จังหวัดตรังมีสินค้าที่เกี่ยวข้องกับภูมิศาสตร์ก็คือ หนุ่ยอย่างเมืองตรัง ท่านประธานครับ ผมมีความคิดคล้าย ๆ กับท่านวิทยากรฯ ซึ่งที่จะผลิตหนุ่ยได้ ส่วนลำคูนก็คิดหนุ่ยซึ่งคล้าย ๆ กันทั่วประเทศ แต่แตกต่างกันก็คิดกรรมวิธีในการหมัก การย่าง และก็ส่วนผมผมในภาวจะหมักหรือย่างหนุ่ยย่าง ตรงส่วนนี้ละครับผมถามว่าถ้าเกิดไปผลิตที่อื่นโดยใช้กรรมวิธีที่เหมือนกัน ใ้หนุ่ยของจังหวัดนครปฐมและก็นับบ้ายว่าเป็นหนุ่ยอย่างเมืองตรังได้หรือไม่ เพราะเกี่ยวข้องทั้งในเรื่องของภูมิศาสตร์และกรรมวิธีการผลิต -----

ที่นี้ส่วนที่ ๒ ที่อยากจะพูดถึงก็คือในเรื่องของมาตรา ๖ ผมพยายามมองว่าผู้ที่จะไปขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ตามข้อ ๑ ผู้ที่จะค้าหรือจะผลิตก็อาจจะลงทุน ๑,๐๐๐ บาทไปขึ้นทะเบียนได้ แต่ผมมองว่ากลุ่มที่ ๒ กลุ่มผู้บริโภคหรือองค์กรผู้บริโภคจะไปขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ผมพยายามขอความกระจ่างตรงข้อนี้ด้วย ใครที่กินไข่เค็มจะไปขึ้นทะเบียนว่า จะกินไข่เค็มเฉพาะไชยาอย่างนั้นหรือไม่

ส่วนที่ ๓ เป็นเรื่องสุดท้ายที่จะขอแสดงความคิดเห็น ก็คือในเรื่องของอัตราค่าธรรมเนียม ถ้าหากถ้ากรณีผู้ค้าหรือผู้ผลิตไม่ไปขึ้นการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ บุคคลผู้นั้นมีสิทธิจะผลิตหรือค้าได้หรือไม่ สมมุติว่าผมอยู่ในเมืองตรงจะผลิตเด็กเมืองตรง ซึ่งเป็นสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์สิ่งหนึ่ง ถ้าหากถ้าเกิดผมไม่ไปขึ้นทะเบียน ผมมีสิทธิจะขายหรือผมมีสิทธิผลิตหรือไม่ และในกรณีนี้ยกตัวอย่างสินค้า ๑ ชนิดก็คือ เงาะโรงเรียนนาสารของจังหวัดสุราษฎร์ธานี ขณะนี้ขยายพันธุ์ไปปลูกทั่วเกือบทั้งประเทศ โดยเฉพาะภาคตะวันออกของประเทศไทย จังหวัดจันทบุรี ระยอง ตราด บ่ายราคา บ่ายสินค้าก็จะติดว่าเงาะโรงเรียนเช่นเดียวกัน ถ้าหากว่าส่วนนี้จะเป็นการส่งเสริมในเรื่องการขายพันธุ์ทางด้านเกษตร หรือจะเป็นการกีดกันทางการค้าได้หรือไม่ เพราะว่าถ้าเกิดนาสารจดทะเบียนแล้ว ผลิตกันที่มันคล้าย ๆ กัน จันทบุรีขอจดทะเบียนโรงเรียนได้หรือไม่ ก็ขอเสนอแนะและก็ขอสอบถามทางท่านรัฐมนตรี ๒ - ๓ ข้อ ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญอาจารย์ลิขิตครับ

นายลิขิต สิริเวดิน (บัญญัติรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายลิขิต สิริเวดิน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ผู้แทนปวงชนชาวไทย ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๔๙ ท่านประธานครับ สิ่งที่ผมจะกราบเรียนถามเกี่ยวกับกฎหมายฉบับนี้ เผอิญเพื่อนสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้กล่าวไว้แล้วในบางส่วน

แต่กระผมจะพูดให้กระชับ เพราะว่ากระผมอยากจะทำความเข้าใจ ในเบื้องต้น
 กระผมเห็นด้วยว่า พอใช้ศัพท์คำว่า คุ่มครองเครื่องปั้นที่ทางภูมิศาสตร์ เดิมกระผม
 เข้าใจว่าเป็นเรื่องของภูเขา เรื่องของแม่น้ำ ซึ่งคนอื่นไม่มีสิทธิ์จะไม่ใช่ประโยชน์
 พออ่านกฎหมายแล้วถึงเข้าใจว่าเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์ซึ่งอาจจะทำ
 การผลิตในที่ที่หนึ่ง แล้วก็เป็นผู้ผลิตพิเศษของผลิตภัณฑ์นั้น ท่านประธาน
 ที่เคารพครับ ในการคุ่มครองสินค้านั้นเท่าที่กระผมทราบ เบื้องแรกก็คือ
 เครื่องหมายการค้า อันที่ ๒ คือจดทะเบียนสิทธิบัตร ที่เรียกว่า แพทเทิร์น
 (Pattern) อันที่ ๓ คือลิขสิทธิ์ในกรณีที่เป็นศิลปกรรม วรรณกรรม ภูมิศาสตร์นี้
 จะเป็นอีกเรื่องหนึ่ง แต่สิ่งที่กระผมอยากจะกราบเรียนถามเกี่ยวกับกฎหมายฉบับนี้
 เรียนถามท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องก็คือ

ประการแรก คล้าย ๆ กับที่เพื่อนสมาชิกพูดมาแล้ว

๑. กระบวนการผลิต กรรมวิธี หรือ โพรเซส (Process) ของการผลิต
 เช่น ไข่เค็มไชยา กระผมคิดว่าอาจจะผลิตพิเศษที่นั่น หรือเกี่ยวเนื่องที่ผลิต
 พิเศษที่นั่น กระบวนการการผลิตที่อยู่ตรงนั้น ถ้าเราเอากระบวนการนั้นย้ายภูมิศาสตร์
 ไปที่อื่น จากไชยาไปผลิตที่ชุมพร แล้วคุณภาพมาเหมือนกันจะอ้างได้หรือไม่ เพราะเรา
 พูดถึงกระบวนการ นั่นคือย้ายไปที่อื่น ย้ายทางภูมิศาสตร์

สผ ๕/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

วีรพร ๔๑/๑

ชั้นที่ ๒ ภูมิศาสตร์มีวัดศุนหรือวัตถุเฉพาะ เช่น สกอตวิสก็เขาบอกว่าที่อื่นไม่อร่อยเท่าที่สกอตแลนด์ เพราะว่ามีน้ำมันพิเศษ เราที่ขนน้ำจากสกอตแลนด์มาผลิตที่เมืองไทย แล้วก็ออกมาเป็นสกอตวิสก็เราจะอ้างได้หรือไม่ว่านั่นคือสกอตวิสก็ เพราะว่ามันเป็นน้ำที่มาจากที่นั่นไม่ใช่ในเมืองไทยนะครับ

ประการที่ ๓ ที่อยากจะกราบเรียนถาม ถ้าสมมุติมีคนผลิตจำนวนหนึ่งในภูมิประเทศตรงนั้นเป็นต้นว่าไซเคิมไฮยา กระผมเป็นคนเจ้าใหม่ก็ไปตั้งบริษัทผลิตไซเคิมที่ไซยาอีก อันนี้จะไปละเมิดสิทธิคนเดิมหรือไม่ เพราะกระผมจะต้องอ้างว่าผมผลิตที่นั่นกระบวนการที่นั่นด้วยทั้งกระบวนการและทั้งภูมิศาสตร์ ก็เป็นคำถามซึ่งอยากจะกราบเรียนถามท่านรัฐมนตรีเพื่อทราบผลปฏิบัติของกฎหมายฉบับนี้ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ ผมคิดว่าประเด็นที่พวกเราได้อภิปรายส่วนใหญ่จะเห็นด้วยทั้งนั้น แต่ประเด็นที่ผมได้ฟังสมาชิกได้อภิปรายกันมา ๑๑ ท่านครอบคลุมหมดแล้ว เพราะฉะนั้นตรงนี้มีผมคิดว่าในรายละเอียดปลีกย่อยเราไปว่ากันขึ้นของกรรมาธิการวิสามัญดีกว่านะครับ เพื่อเราจะได้พิจารณาในเรื่องอื่นต่อไป ประเด็นเดียวประเด็นปัญหาที่ท่านสมาชิกได้ซักถามผมจะให้ท่านรัฐมนตรีได้ชี้แจงแล้วถ้าหากว่าชี้แจงแล้วยังติดใจในประเด็นไหนผมจะเปิดโอกาสให้ท่านสมาชิกถามเชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายสุวรณ วลัยเสถียร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ แล้วก็ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรตินะครับ ผมขอชี้แจงตามประเด็นต่าง ๆ ที่ได้ถามผมเกี่ยวกับเรื่องการทำหนดแหล่งภูมิศาสตร์ที่บอกว่ากว้างเกินไป อันนี้รายละเอียดผมจะไปชี้แจงในคณะกรรมาธิการรวมทั้งอัตราโทษต่าง ๆ ผมขอเรียนชี้แจงอย่างนั้นครับว่า ในกฎหมายในร่างพระราชบัญญัติที่ขอเสนอเกี่ยวกับการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์เป็นเรื่องของทางภูมิศาสตร์ ฉะนั้นจะไม่เกี่ยวกับเรื่องขบวนการผลิตต่าง ๆ เพราะวิธีการผลิตจะเป็นไปตามกฎหมายสิทธิบัตรว่าเป็น

สผ ๕/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

วีรพร ๔๑/๒

อย่างไรบ้าง หรือว่าถ้าหากว่าเป็นเชื้อสายพันธุ์ อย่างบอกว่าเขาเงาะโรงเรียนของ
 นาสารไปปลูกที่อื่น คำว่า เงาะโรงเรียน จริง ๆ ตัวมันเองไม่สามารถที่จะจดทะเบียนได้
 เพราะเป็นชื่อสามัญ แต่ถ้าเป็นเงาะโรงเรียนนาสารก็ต้องอยู่ในอำเภอนาสาร ถ้าหากว่า
 เขาสายพันธุ์ไปปลูกที่อื่นก็ไม่สามารถจะใช้ได้แน่ครับ ส่วนคำของสายพันธุ์ก็มีกฎหมาย
 คุ้มครองสายพันธุ์อยู่แล้ว ในเรื่องของคนไทยที่จะจดทะเบียนขึ้นทะเบียนต่าง ๆ
 จริง ๆ แล้วผู้ที่ได้รับประโยชน์ไม่ใช่ผู้ที่ขึ้นทะเบียนโดยตรง แต่เป็นผู้ที่เป็นผู้ผลิตนะครับ
 หรือผู้ค้าสินค้าเหล่านั้นในเขตชุมชนอันนั้น ฉะนั้นเมื่อมีใครไปจดก็ตามคนอื่นก็ยังสามารถ
 ผลิตและสามารถขายได้ แต่ว่าถ้าหากว่าบอกว่าจะขายไซเค็มไซยา ก็ต้องเป็น
 ไซเค็มที่ผลิตจากอำเภอไชยาครับ การที่จะเอาไซเค็มไปใช้กรรมวิธีการเดียวกัน
 แล้วไปผลิตที่อื่นนอกเขตอำเภอไชยา ถึงแม้จะใช้กรรมวิธีอย่างนั้นก็ตามก็จะไม่เรียกว่า
 เป็นไซเค็มไซยาไม่ได้ เพราะว่าออกนอกแหล่งภูมิศาสตร์แล้วนะครับ ผมจึงขอ
 กราบเรียน สำหรับการจดทะเบียนสำหรับคนต่างด้าวที่มีท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ
 หลายท่านได้ถามผมบอกว่า ออกมาแล้วถ้าไม่กำหนดการหรือตีขอบเขตให้ตีต่างด้าว
 อาจจะมีประโยชน์ ผมขอเรียนชี้แจงว่าคนต่างด้าวที่จะมาจดทะเบียนได้จะต้องมี
 เงินไซก็คือว่า ๑. สินค้าที่เขาจดถ้าเป็นสินค้าแหล่งภูมิศาสตร์ในประเทศของเขา
 จะต้องเป็นแหล่งที่ประเทศของเขาได้จดทะเบียนรับรองเอาไว้ก่อน -----

สผ ๕/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

พัชรี (๒) ๔๒/๑

และอันที่ ๒ จะต้องเป็นคนต่างด้าวประเภทที่ว่าอยู่ในประเทศซึ่งให้ความคุ้มครองคนไทย หรือมีอยู่ในอนุสัญญาที่ประเทศไทยเป็นภาคีสมาชิกอยู่ด้วย ฉะนั้นถ้าหากว่าเป็นคนต่างด้าว ที่มาจากประเทศที่ไม่คุ้มครองคนไทยด้วยตนเอง ก็จะไม่มิตสิทธิในการที่จะมาจดทะเบียนด้วย นะครับ ในเรื่องของค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ผมจะขอรับไว้พิจารณาแล้วจะได้ไปชี้แจง ในคณะกรรมการอีกทีหนึ่งว่า การที่กำหนดไว้ท้ายพระราชบัญญัติซึ่งกำหนดว่า ค่าธรรมเนียมจะเป็นค่าขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ฉบับละพันบาท หรือค่าคัดค้านฉบับ ละพันบาท จะเหมาะสมหรือไม่นะครับ ต่อไปถ้าหากว่าในคณะกรรมการบอกว่า การกำหนดไว้แบบนี้เป็นการตายตัวเกินไปอาจจะมีการแก้ไขหรือแสดงว่าได้กำหนดไว้ใน กฎกระทรวงก็ได้ เพื่อที่จะไม่ให้เป็นตัวเลขที่เข้มงวดจนเกินไปจนกระทั่งแก้ไขไม่ได้ ฉะนั้นในข้อสรุปตรงนั้นนะครับ สำหรับสินค้าซึ่งผลิตในประเทศไทยแล้วนะครับ และก็ส่ง ไปขายต่างประเทศในเรื่องความคุ้มครอง ปกติกาส่งสินค้าไทยในต่างประเทศ ในการแสดง สิ่งบ่งชี้จะแสดงออกมาเป็น ๒ ขั้นตอน ขั้นตอนที่ ๑ ก็จะต้องแสดงว่าเป็นสินค้าผลิตจาก ประเทศไทยเสียก่อน ผมขออนุญาตใช้คำภาษาอังกฤษก็คือต้องเขียนว่าเป็น โพรดักต์ ออฟ ไทยแลนด์ (Product of thailand) จากนั้นถ้าหากว่ามีสิ่งบ่งชี้ชื่ออื่น เช่น เป็นไข่เค็มไชยาและ ก็บอกว่าเป็นไข่เค็มไชยา และก็ผลิตกันที่ประเทศไทย เพราะว่ามันนี่จะเป็นหลักของ ทางสากลว่าต่อไปนี่ ก็จะต้องมีแสดงแหล่งกำเนิดของสินค้าไว้ก่อน เพราะว่า ในเรื่องนี้จะเข้าไปเกี่ยวในเรื่องขององค์การการค้าโลกคือดับบลิวทีโอ (WTO) ซึ่งอาจจะ มีเงื่อนไขอื่นในการที่จะขายสินค้านี้ระหว่างประเทศ เพราะว่าบางครั้งมีการกำหนดโควตาก็ดี หรือมีการกำหนดถึงแหล่งกำเนิดก็ดี ฉะนั้นเราจะต้องพิมพ์ไว้ในสิ่งภาษาขณะที่บรรจุสินค้า เหล่านั้น

ผมขอตอบคำถามของท่านทูตที่ถามว่า ข้อผูกพันอันนี้ซึ่งมีประโยชน์อะไรกับ สมาชิกนะครับ คือถ้าหากว่าเราไม่มีกฎหมายฉบับนี้นะครับ การที่จะได้รับความคุ้มครองต่าง ๆ ของสินค้าที่แสดงสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ก็จะมีจริง ๆ กฎหมายฉบับนี้มีการร่างกันตั้งแต่ รัฐบาลที่แล้ว ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๒๒ - ๒๕๓๓ นะครับ แต่ว่าในการเสนอเข้าสภามีการล่าช้าไป จนกระทั่งได้มาเสนอในขณะนี้ ส่วนความเสียหายที่คนไทยได้รับในขณะนี้ก็ยังไม่

สผ ๕/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

พืชรื (๒) ๔๒/๒

เพราะว่ายังไม่มีการร้องเรียนขึ้นมา ในเรื่องรายละเอียดอื่น ๆ ผมก็จะขอรับไว้พิจารณา แล้วก็จะได้นำไว้ชี้แจงรายละเอียดในคณะกรรมการอีกหนหนึ่งนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่ประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ผมคิดว่าท่านรัฐมนตรีได้ตอบชี้แจงตั้งแต่เรื่องเชื้อสายพันธุ์ กระบวนการผลิต การออกนอกแหล่งภูมิศาสตร์ ตลอดจนค่าธรรมเนียมอะไรแล้ว ยังมีอะไรติดใจหรือเปล่าครับ เชิญท่านรองฯครับ ให้อยู่นอกประเด็นที่ท่านรัฐมนตรีได้ตอบและที่ท่านสมาชิกได้อภิปราย ไปแล้วด้วยนะครับ

นายระวัง เนตรโพธิ์แก้ว (บัญญัติรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม ระวัง เนตรโพธิ์แก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบบัญชีรายชื่อ พรรคไทยรักไทย จังหวัดนครปฐม ต่อข้อหรือที่อยากจะทำกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรี ก็คือร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์นั้นครับ เนื่องจากว่าผลิตภัณฑ์ของไทยเราส่วนใหญ่จะเป็นสินค้าเกษตร อยู่ที่พุดถึงไข่เค็มไชยกี้ดี หรือพุดถึงส้มโอนครไชยศรีก็ดี สินค้าบางประเภทอยากจะทำกราบเรียนว่า ยกตัวอย่าง เงาะ ทุเรียน หรือว่า มังคุด หรือว่าชมพู ฝรั่ง หรือว่ามะพร้าว น้ำหอม อย่างขณะนี้มีการแปรสภาพ แปรสภาพก็นำจากสินค้าเกษตรไปแปรรูป พอไปแปรรูปปุ๊บนี้ มันเป็นสินค้าของต่างชาติ เพราะว่าใช้ยี่ห้อของต่างประเทศไปแล้ว เนื่องจากว่าขณะนี้บริษัทต่างประเทศเข้ามาลงทุนในประเทศไทย อย่างกรณีในเขตจังหวัดนครปฐมนะครับ มีบริษัท แฟร์ชั่นพุดส์ กี้ดี หรือว่ามีบริษัทที่อยู่ในเขตอำเภอบางเลน แปรสภาพจากผลิตผลทางการเกษตร ข้าวที่ผลิตโดยเป็นข้าวเจ้านี้ แปรรูปเป็นเส้นใย คือแปรสภาพเป็นไมโซเส้นก้วยเตี๋ยวนะครับ เป็นที่มีชื่อ เป็นอะไรพวกนั้น แล้วก็มาไ้ยี่ห้อเป็นต่างประเทศ แล้วส่งไปจำหน่ายต่างประเทศ การแปรสภาพเช่นนี้ ไม่ใช่เป็นผลิตภัณฑ์ที่เกิดจากสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่จะจดทะเบียนได้ เพราะว่ามันแปรสภาพไป แต่ผลิตภัณฑ์นั้นเป็นผลิตภัณฑ์ของไทย ถ้าหากท่านรัฐมนตรีที่จะยก่าง พ.ร.บ. เป็นพระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ และจะพุดเน้นเฉพาะผลิตภัณฑ์ที่เป็นเกษตรกรรมนั้น ผมกราบเรียนว่าเป็นอันตราวย เพราะว่าสินค้าของไทยนั้น มันจะเป็น

๙๗

สผ ๕/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

พีซีจี (๒) ๔๒/๓

ประโยชน์แก่ต่างชาติมากขึ้นเรื่อย ๆ เพราะขณะนี้ประเทศไทยได้หันมาตั้งโรงงานในเมืองไทย แล้วเอาสินค้าไทยบรรจุ แพคเกจ (Package) ใส่กระป๋องแล้วก็ใส่กล่อง แล้วเป็นสินค้าของต่างชาติ โดยที่วัตถุดิบเป็นของไทยนะครับ-----

- ๔๓/๑

สินค้าเหล่านี้ถ้าหากจะบอกว่ามันเป็นสินค้าที่ผลิตขึ้นโดยประเทศไทยหรือเปล่า เป็นครับ เป็นของไทย คนไทย พื้นที่ไทย แหล่งทำมาหากินอยู่ในเมืองไทย แต่แปรสภาพไป แต่ว่า พ.ร.บ. คุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์นี้ ไม่ได้ครอบคลุมถึงว่า สินค้าที่จดทะเบียนนี้ มันจะเป็นสินค้านอกเหนือจากการที่แปรรูปหรือไม่ ถ้าหากไม่ป่งที่เอาไว้ใน พ.ร.บ. ฉบับนี้ ผมหวังเกรงว่าเมืองไทยเราจะเป็นการผลิตเพื่อต่างชาติ ไปเสียในอนาคต เพราะฉะนั้นด้วยความห่วงใย ผมจึงกราบเรียน ฯพณฯ รัฐมนตรี ผ่านท่านประธานสภา เพื่อได้หาทางระมัดระวังสิ่งต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้น แล้วเป็นอันตราย ต่อชาติบ้านเมืองในอนาคต ขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน สภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : มีประเด็นติดใจไหมครับ เชิญท่านพินิจครับ

นายพินิจ จันทรสมบุรณ์ (บัญญัติรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานสภา ที่เคารพ ผม พินิจ จันทรสมบุรณ์ พรรคไทยรักไทย สิ่งที่ถูกหมายฉบับนี้รัฐบาลเสนอมามา ผมก็ดีใจ แต่ถ้าดูลึก ๆ แล้วต้องคิดให้ดีให้ถี่ถ้วน กระบวนการนั้นจะต้องดูว่า มันจะมีมิดสองคมหรือดาบสองคมอย่างที่ท่าน ส.ส. วิทยาพูด และท่านระวังได้เตือน หรือไม่ สิ่งที่ว่าหวาดวิตกอย่างยิ่งยวด ก็คือว่ากฎหมายฉบับนี้ ท่านรัฐมนตรีพูดเองว่า ยังไม่มีเรื่องที่จะเดือดเนื้อร้อนใจ และเป็นกฎหมายที่ร่างตั้งแต่สมัยรัฐบาลที่แล้ว สิ่งที่ผมอยากจะพูดตรงนี้ด้วยความเคารพว่า ถ้าผมจะขามหวาน หรือถ้าผมว่า ไช้เค็มนี้ เราขายได้เท่าไร แต่ถ้าเกิดว่าต่างชาติ เขาใช้กฎหมายมากัดกันเราทางขอม เราได้อะไร สิ่งที่เราจะคิดต่อไปว่า ภูมิศาสตร์นั้นจังหวัดผมมีเพชร พลอย อย่างเช่น ไพลิน ประโยชน์ชาติมหาศาลได้คิดใหม่ หรือสิ่งหนึ่งที่เราจะคิดต่อไปว่า อย่างมะขามหวาน ที่จะส่งที่เมกกะ เกิดว่าต่างชาติ เขาบอกเขาจะจ่งจ่าจะซื้อมะขามหวานจาก เพชรบูรณ์ที่เดียว สมมุติเขาอย่างนี้ เรามีปัญญาไปสั่งใหม่ ๑๐๐ ตัน ให้แก่เมกกะ อีสลามที่กำลังทำพิธีฮัจย์ เขาอยากได้มีปัญญาขายใหม่ และอีกสิ่งหนึ่งที่ตามมา ก็คือถามว่านกกะจอกเทศ หนึ่งนกกะจอกเทศ เกิดว่าภูมิท้องถิ่น หรือว่าภูมิศาสตร์ ต่าง ๆ ออสเตรเลียเขาก็กำหนดแล้ว เขาบอกต้องการหนึ่งนกกะจอกเทศที่ผลิตที่

สพ ๕/๒๕๔๕ (ส.ทั่วไป)

เสาวลักษณ์ ๔๓/๒

ออสเตรเลีย แต่เกิดนกกระจอกเทศของไทยกำลังผลิตมากมาย รัฐบาลจะแก้
อย่างไร สิ่งนี้ต้องฝากคณะกรรมการไปพิจารณาทุกมาตรการให้ถี่ถ้วน และก็ต้อง
ระมัดระวังมาก ผมอ่านแล้วสะดุ้งเลยครับ มาตรา ๗ เราไม่ใช่ผู้แทนต่างชาติ
เราเป็น ส.ส. คนไทย บัดนี้ผมพูดแล้วว่า เรากำลังถูกรุกราน เรากำลังพ่ายแพ้
ต่อเศรษฐกิจชาติ โดยเฉพาะชาวต่างชาติ ผมตั้งคำถามเล่น ๆ ว่า เานนอกเรื่อง
โศกสมีเท่าไร ต่างชาติมีเท่าไร เราเคยไปตั้งใหม่ที่อังกฤษ ผมถามแค่นี้ละครับ
ท่านประธาน ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญครับคุณสุชุมพงศ์

นายสุชุมพงศ์ โง่นคำ (กาฬสินธุ์) : ขอบคุณท่านประธานครับ ผม
นายสุชุมพงศ์ โง่นคำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกาฬสินธุ์ พรรคไทยรักไทย
ผมเห็นว่าท่านผู้ชี้แจง ตัวแทนคณะรัฐมนตรี ท่านได้ชี้แจงในเรื่องสำคัญครบถ้วน
สมาชิกแห่งสภานี้ก็มีความเห็นตรงกัน ก็นับเป็นประวัติศาสตร์ของกฎหมายฉบับนี้
เช่นเดียวกัน ซึ่งพี่น้องในท้องถิ่น ผมเชื่อว่าในทุกจังหวัดได้รับผลประโยชน์ ได้รับ
สิ่งที่สำคัญที่จะก่อประโยชน์ในอนาคต บ้านผมเองนะครับ ท่านประธาน มีสินค้า
ในลักษณะนี้อยู่หลายสินค้าผลิตภัณฑ์ เช่น ผ้าไหมแพรวา บ้านโพน แล้วยัง
ไส้กรอกปลา จังหวัดกาฬสินธุ์นั้นมีชื่อเสียงมาก -----

แต่สิ่งซึ่งกระผมเป็นห่วง แล้วขอรับกอนเวลาท่านประธานสักเล็กน้อย เนื่องจากว่า มีประเด็นสำคัญซึ่งอยากจะขอเรียนถามท่านรัฐมนตรีเป็นข้อสงสัยของกระผมเกี่ยวกับการขอขึ้นทะเบียนครีบท่านประธาน เมื่อนายทะเบียนไม่อนุญาต สิทธิของผู้ขอจะต้องยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการ และเมื่อคณะกรรมการไม่เห็นชอบ ให้นำสิทธิดังกล่าว ขึ้นสู่ศาล เพราะฉะนั้นการที่ร่างกฎหมายฉบับนี้ไปบัญญัติคำว่า ศาล คำเดียวเกิดความสับสนแน่นอนครีบท่านประธาน ผมเข้าใจว่าศาลที่จะมีอำนาจวินิจฉัยคดีนี้ได้ น่าจะมีอยู่ ๒ ศาลในขณะนี้คือศาลยุติธรรม ซึ่งมีศาลผู้เชี่ยวชาญคือศาลสิทธิทางปัญญา อีกศาลหนึ่งน่าจะมีอำนาจเช่นเดียวกับครีบท่านประธาน คือศาลปกครอง ซึ่งกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๖ ให้อำนาจวินิจฉัยคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายของเจ้าหน้าที่ของรัฐได้ ผมใคร่ขอทราบเรียนถามท่านประธานไปยังท่านรัฐมนตรี คำว่า ศาล นี้ คือศาลใด

เรื่องที่ ๒ ครีบท่านประธาน กรณีซึ่งคณะกรรมการตั้งบั้งชี้ทางภูมิศาสตร์ ชุดนี้มีผู้ทรงคุณวุฒิจากกระทรวงพาณิชย์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ผู้ทรงคุณวุฒิต่าง ๆ ผมไม่ติดใจ ท่านตั้งได้ครบถ้วน แต่การที่อนุญาตให้คณะกรรมการแต่งตั้งข้าราชการของกระทรวงพาณิชย์ในกรมทรัพย์สินทางปัญญามาเป็นเลขานุการและผู้ช่วย ผมอยากจะทราบเรียนถามว่าข้าราชการที่จะมาดำรงตำแหน่งสำคัญเช่นนี้ทำไมท่านไม่ได้กำหนดไว้ในกฎหมายฉบับนี้ด้วย อันนี้มีความสำคัญครีบท่านประธานขอท่านได้โปรดชี้แจงผมด้วย

เรื่องสุดท้าย ในมาตรา ๔๐ ในความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ฉันได้กำหนดให้เป็นอำนาจของอธิบดีในการเปรียบเทียบปรับท่านประธานครับ ในการเปรียบเทียบปรับนั้น ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาตรา ๓๗ ซึ่งท่านรัฐมนตรีผู้มาชี้แจงทราบดี เขาบอกว่าในกรณีมีโทษปรับสถานเดียว เมื่อผู้กระทำความผิดยินยอมชำระค่าปรับในอัตราสูงสุดสำหรับความผิดนั้นให้ เจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณาถอนศาลพิพากษาได้ ซึ่งค่อนข้างจะไม่สอดคล้องกับร่างกฎหมายฉบับนี้ให้เป็นอำนาจของอธิบดี เพราะฉะนั้นคำว่า เจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่

กับอธิบดีในมาตรา ๔๐ นี้สอดคล้องกันหรือไม่ และเป็นบุคคลคนเดียวกันหรือไม่ เพราะในการวินิจฉัยพิพาทษาหรือมีคำสั่งในทางอาญานั้นจะต้องสอดคล้องกับประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาด้วย ขอขอบคุณครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านรัฐมนตรี เชิญครับ

นายสุวรรณ วลัยเสถียร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์) :

ขอขอบพระคุณครับ และขอกราบเรียนท่านประธานและท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรตินี้ครับ ผมขอตอบคำถามที่บอกว่า ถ้าหากว่าต่างชาติมาขึ้นทะเบียน เช่นอย่างที่ท่าน ส.ส. ระวีงพุด ขอภัยที่เอ่ยนามนะครับว่า มาผลิตเป็นหมี่ล้านครปฐมนะครับ คือการขึ้นทะเบียนตรงขึ้นทะเบียนแล้วคนในท้องถิ่นก็ยังผลิตได้ แต่สินค้าที่จะเอาไปขายนี้จะต้องเป็นสินค้าที่มาจากท้องถิ่นนั้น แล้วก็จะไปบอกว่าเป็นหมี่ล้านครปฐม ถ้าหากว่าเอาไปผลิตนอกเขตจังหวัดนครปฐมก็ไม่สามารถที่จะไปบอกได้ว่าเป็นหมี่ล้านซึ่งผลิตมาจากนครปฐมนะครับ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีความประสงค์ที่จะคุ้มครองสิ่งซึ่งเป็นผลิตผลทางการเกษตรเป็นส่วนใหญ่นะครับ ถึงแม้จะมีการแปรรูป ยกตัวอย่างว่า เอาพืชทางเกษตรมาทำเป็นเหล้าไวน์ต่าง ๆ ตัวเหล้าไวน์เองก็ยังสามารถคุ้มครองที่จะสามารถขึ้นทะเบียนเป็นสิ่งป่งชี้ทางภูมิศาสตร์ได้ครับ ผมขอตอบคำถามอีกคำถามหนึ่งที่บอกว่า เมื่อมีการขึ้นทะเบียนแล้ว หากนายทะเบียนไม่อนุญาตก็ต้องอุทธรณ์ และเมื่ออุทธรณ์แล้วก็หากผู้ขอขึ้นทะเบียนยังมีข้อข้องใจให้ดำเนินการต่อทางศาล ศาลอันนี้ก็คือเป็นศาลทรัพย์สินทางปัญญา และการค้าระหว่างประเทศนะครับ เหตุที่ว่าไม่ได้เขียนเอาไว้ให้ละเอียด เพราะว่าถ้าหากว่าเขียนไว้แล้วเกิดวันหลังต่อมาศาลทรัพย์สินทางปัญญามีการแก้ไขข้อขึ้นมาก็อาจจะต้องมาแก้ไขข้อในกฎหมายด้วยนะครับ ส่วนที่ท่านได้ถามเรื่องของศาลปกครองนั้น จริง ๆ แล้วถ้าหากว่าเป็นการอุทธรณ์ในเนื้อหาสาระเกี่ยวกับการวินิจฉัยของเจ้าพนักงานก็ต้องไปขึ้นศาลทรัพย์สินทางปัญญา แต่ถ้าหากว่าเป็นการที่จะฟ้องร้องว่าในเรื่องของเจ้าพนักงานไม่กระทำการตามหน้าที่

๑๐๒

สผ ๕/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

กนกวรรณ ๔๔/๓

หรือกระทำผิดต่อหน้าที่อื่นนั้นก็เป็นที่สิทธิของผู้ขึ้นทะเบียนที่จะไปฟ้องศาลปกครองอีก
ครั้งหนึ่ง มันอยู่ข้อหาและเนื้อหาที่จะนำขึ้นมานะครับ ในคณะกรรมการเหตุที่ว่ายังไม่ได้
มีการเขียนบอกมาให้ทางอธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญาที่จะมาเป็นเลขานุการ
คณะกรรมการก็จะขอรับไปพิจารณาแล้วก็จะนำไปปรึกษารายละเอียดกันอีกทีหนึ่งใน
คณะกรรมการอีกน่ะครับ

- ๔๕/๑

สผ ๕/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

ภาวดี ๔๕/๑

ส่วนความผิดเปรียบเทียบตรงนั้นะครับ กฎหมายเองก็ได้กำหนดไว้ในมาตรา ๔๐ ซึ่งให้อธิบดีเป็นผู้เปรียบเทียบนะครับ เพราะว่าในสมัยนี้คนที่ทำผิดบางทีก็อาจจะไม่มีเจตนาทุจริตโดยตรง แต่การทำผิดบางครั้งก็เป็นเรื่องที่กฎหมายจะให้โอกาสของคนที่จะนำมาเปรียบเทียบปรับได้ เพื่อที่จะให้คดีจบไปโดยเร็ว คดีจะได้ไม่ต้องมาขึ้นศาล ทำให้เกิดมีการเสียเวลาและเสียเงินทองของโจทก์จำเลยที่จะต้องมาศาลกันนะครับ ดังนั้นในเรื่องอำนาจเปรียบเทียบตรงนี้ผมว่าเป็นอำนาจของอธิบดีที่จะดำเนินการ ผมก็ขอกราบเรียนที่แจ้งครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ ผมเห็นว่าในประเด็นระยะ ๓ - ๔ คนหลังเป็นการอภิปรายในลักษณะของการซักถามมากกว่า ส่วนในกรอบสาระนั้นส่วนใหญ่แล้วจะเห็นด้วย ซึ่งการซักถามในรายละเอียดผมคิดว่าในชั้นกรรมาธิการเราน่าจะไปหารือกันได้ แล้วจึงจะได้นำกลับมาสู่สภาในวาระที่ ๒ วาระที่ ๓ ซึ่งในรายละเอียดตรงนั้นจะเป็นรายละเอียดที่ชัดเจน ซึ่งเมื่อสักครู่ที่ท่านรัฐมนตรีก็ยังไม่บอกกับพวกเราบอกแต่ยั่วต้องไปหารือในกรรมาธิการก่อนในเรื่องนี้ ๆ ผมคิดว่าน่าจะไปได้ข้อสรุปในชั้นกรรมาธิการ ในสาระหลักการและเหตุผลพวกเราล้วนแล้วแต่เห็นด้วยทั้งนั้น เพราะฉะนั้นผมขอหารือกับที่ประชุมว่าผมขอปิดการอภิปรายเรื่องนี้นะครับ มีท่านสมาชิกเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ เชิญคุณสุวโรชครับ

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม สุวโรช พะลัง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชุมพร พรรคประชาธิปัตย์ ขออนุญาตท่านประธานนิดเดียวนะครับ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการยกร่างกฎหมายฉบับนี้ของรัฐบาลนะครับ แล้วจากคำตอบของท่านรัฐมนตรีนะครับ ผมมองว่าเป็นการขัดสิทธิเสรีภาพของประชาชน ผมยกตัวอย่างนิดเดียวท่านประธานครับ ในกรณีของไข่เค็มไชยา ผมเอาไข่เค็มของไชยา แต่ผมมาทำไข่เค็มที่ชุมพร ไข่เค็มตรงนั้นมาเป็นไข่เค็มที่ชุมพร แต่ผมเอาไข่เค็มจากไชยามา ถ้าฟังท่านรัฐมนตรีตอบเมื่อสักครู่นี้ต้องบอกว่าไข่เค็มนี้เป็นไข่เค็มของไชยา จะไปพูดว่าเป็นไข่เค็มของชุมพรไม่ได้ เพราะสิ่งปงชี้ทางภูมิศาสตร์

สผ ๕/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

ภาวดี ๔๕/๒

มันมาจากอำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ถ้าลักษณะอย่างนี้ ผมถามผ่านท่านประธานเป็นการจำกัดสิทธิเสรีภาพในการประกอบธุรกิจทำมาหากินของผม ของพี่น้องประชาชนใหม่ครับ ถ้าท่านตอบอย่างนี้กระบวนการตงนี้หมายความว่าถ้าเอามาจากตรงไหนต้องใช้ชื่อตรงนั้นอย่างเดียว แล้วถ้าออกนอกเขตพื้นที่ตรงนั้น มันใช้ชื่อของไชยาไม่ได้ในะครับ ผมก็ว่ามันเท่ากับเป็นการจำกัดสิทธิเสรีภาพของประชาชน ซึ่งตงนี้เรามีกฎหมายรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๙ ว่าถ้าลักษณะอย่างนี้ การยกอ้างหลักการและเหตุผล ท่านจะต้องไปปรับปรุงในร่างกฎหมายฉบับนี้เสียก่อนที่เราจะรับหลักการ ไม่เช่นนั้นะครับ บทบัญญัติของร่างกฎหมายฉบับนี้อาจหมิ่นเหม่ต่อการยกอ้างที่ขัดต่อกฎหมายรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นกราบเรียนถามท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีอีกครั้งหนึ่งนะครับ ขอความชัดเจนหน่อยเถอะครับ ท่านรัฐมนตรี กรณีตัวอย่างที่ผมยกเมื่อกี้ผมคิดว่ามันชัดเจนนะครับ เอาไข่เบ็ดจากไชยาแล้วมาทำเป็นไข่เค็ม มาหมักมาทำอะไรที่สุดแล้วแต่ที่ชุมพรบ้านผมนี้ะครับ ผมจะใช้คำพูดว่าเป็นไข่เค็มของชุมพรได้ไหมครับ ถ้าไม่ได้ผมว่าต่อไปก็ไม่ต้องทำมาหากินอะไรครับ ก็อยู่กับตรงนั้น กวบสี่เหลี่ยมกันตรงนั้น เท่ากับเป็นการจำกัดสิทธิในการทำมาหากินของพี่น้องประชาชน ขอขอบคุณครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านรัฐมนตรีจะตอบไหมครับ เชิญครับ

นายสุวรณ วลัยเสถียร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์) :

ขอกราบเรียนท่านประธานและขอเรียนท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรตินี้ะครับ คือถ้าหากว่าออกไปนอกเขตนะครับ ผมเกรงว่าผมจะใช้ไม่ได้ในะครับ แต่อย่างไรก็ตามเรามีมาตรา ๔ ที่พูดว่าจะออกกฎกระทรวงได้ เพื่อที่จะขยายหลักเกณฑ์ตรงนี้ ซึ่งรายละเอียดจะได้ไปหารือกันในคณะกรรมาธิการนะครับ แต่ถ้าหากว่าดูให้ลึก ๆ ลงไปถ้าหากว่าเกิดเอาไปผลิตสินค้านอกเขต แล้วก็ยังเรียกชื่อทางภูมิศาสตร์ของเขตนั้นได้ จะทำให้กฎหมายฉบับนี้หมดความหมายไป เพราะกฎหมายฉบับนี้ก็เพื่อที่จะบ่งชี้และให้ลักษณะของแหล่งภูมิศาสตร์เป็นจุดเด่นของสินค้าที่ผลิตขึ้นมาะครับ เรื่องนี้ผมคิดว่าเป็นการเน้น

๑๐๕

สพ ๕/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

ภาวดี ๔๕/๓

ถึงความสำคัญและจุดเด่นของภูมิศาสตร์นี้ครับ อย่างไรก็ตามผมขอรับข้อเสนอของท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติเพื่อไปรักษารายละเอียดในคณะกรรมการอีกครั้งหนึ่งครับ
ขอประทานกราบเรียนครับ

- ๔๖/๑

สผ ๕/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

ประทีป ๔๖/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ผมคิดว่าเราควรปิดการอภิปรายได้แล้วครับ ต่อไปผมจะขอมติจากที่ประชุม นะครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญท่านสมาชิกใช้สิทธิออกเสียงลงคะแนนนะครับ ท่านสมาชิกท่านใด เห็นควรที่จะรับหลักการโปรดกตปุม เห็นด้วย ท่านสมาชิกท่านใดเห็นว่าไม่ควรรับหลักการ โปรดกตปุม ไม่เห็นด้วย เชิญใช้สิทธิครับ

(สมาชิกทำการเลียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ผมขอปิดการลงคะแนนเสียงนะครับ ขอเชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนเสียงด้วยครับ ผลของการลงคะแนนเสียง เห็นด้วย ๒๙๗ เสียง ไม่เห็นด้วย ๖ เสียง งตออกเสียง ไม่มี และไม่ลงคะแนนเสียง ไม่มีนะครับ เพราะฉะนั้นจะถือว่าที่ประชุมมีมติเห็นชอบรับหลักการใน ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ครับ

สผ ๕/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

ประทีป ๔๖/๒

ขอเชิญท่านสมาชิกเสนอคณะกรรมการมารับเชิญท่านรัฐมนตรีรับ
นายสุวรณ์ วัลย์เสถียร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์) : ผมขอ
เสนอคณะกรรมการ ๓๕ ท่านด้วยกัน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนหนึ่ง) : คณะรัฐมนตรีขอเสนอตั้งคณะกรรมการวิสามัญจำนวน ๓๕ ท่าน
มีท่านสมาชิกเห็นเป็นอย่างอื่นใหม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนหนึ่ง) : ถ้าไม่เห็นเป็นอย่างอื่น จะถือว่าที่ประชุมมีมติตามที่คณะรัฐมนตรีเสนอ
คือตั้งคณะกรรมการวิสามัญจำนวน ๓๕ ท่าน ขอเชิญท่านรัฐมนตรีเสนอสัดส่วนรัฐบาลครับ

นายสุวรณ์ วัลย์เสถียร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์) : สัดส่วน
ของรัฐบาลก็มีสมาชิกจากทางรัฐบาล ๕ ท่านด้วยกัน และมาจากสภาผู้แทนราษฎรอีก
๓๐ ท่านด้วยกัน รายชื่อของคนที่จะมาจากทางฝ่ายรัฐบาลมี ๕ ท่าน ผมขอเสนอดังนี้
๑. นายสุวรณ์ วัลย์เสถียร คือข้าพเจ้าเอง บุคคลที่ ๒ คือ นายยรรยง พวงราช ซึ่งเป็น
อธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญา ท่านที่ ๓ คือ นายชวลิต อัดตศาศตร์ บริษัทที่ปรึกษา
กฎหมายสากล จำกัด ท่านที่ ๔ นายสันติ รัตนสุวรณ์ รองอธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญา
และท่านที่ ๕ นายชูเกียรติ รัตนชัยชาญ ผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา
ขอประทานกราบเรียนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนหนึ่ง) : จะเหลือสัดส่วนกรรมการของสภาผู้แทนราษฎร ๓๐ ท่าน ซึ่งสัดส่วน
๓๐ ท่านจะแบ่งอย่างนั้นครับ พรรคไทยรักไทย ๑๖ ท่าน พรรคประชาธิปัตย์ ๘ ท่าน
พรรคชาติไทย ๒ ท่าน พรรคความหวังใหม่ ๒ ท่าน และพรรคชาติพัฒนา ๒ ท่าน ขอเชิญ
พรรคไทยรักไทยเสนอครับ

นายสุรชัย เป้าจรรยา (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพ กระผม นายสุรชัย เป้าจรรยา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคไทยรักไทย
กระผมขอเสนอรายชื่อคณะกรรมการวิสามัญในสัดส่วนของพรรคไทยรักไทย

สพ ๕/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

ประจำปี ๔๖/๓

จำนวนทั้งหมด ๑๖ ท่าน ตามรายละเอียดดังนี้ครับ ๑. ดอกเตอร์ลลิตา ฤกษ์ลำราญ
 ๒. นายภิมุข สิมะโรจน์ ๓. นายวัลลภ สุบริยศิลป์ ๔. นายพรชัย อรรถปรียางกูร
 ๕. นางสาวพัชรีภรณ์ ยะค้ำนะ ๖. นายแพทย์ทศพร เสรีรักษ์ ๗. นายยงยศ อติเวทสาร
 ๘. นายณัฐพล เกียรติวินัยสกุล ๙. พันเอก ดอกเตอร์อภิวันท์ วิริยะชัย
 ๑๐. นายสุวิทย์ โยทองยศ ๑๑. นายธีระยุทธ วาณิชชัง ๑๒. นายอภิชาติ ตีรสวัสดิ์ชัย
 ๑๓. นายสุรศักดิ์ นาคดี ๑๔. นายจรัส เวียงสงค์ ๑๕. นายพรศักดิ์ เจริญประเสริฐ
 ๑๖. นายวัฒนา เสงไฟเวาะ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
 คนที่หนึ่ง) : มีผู้รับรองถูกต้องนะครับ ต่อไปขอเชิญพรรคประชาธิปัตย์ ๘ ท่านครับ

นายทรงชัย วงศ์สวัสดิ์ (ลำพูน) : ท่านประธานที่เคารพ ผม นายทรงชัย วงศ์สวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลำพูน พรรคประชาธิปัตย์ ขอเสนอรายชื่อ คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. ในสัดส่วนของพรรคประชาธิปัตย์ จำนวน ๘ คน ดังต่อไปนี้ ๑. นายประกอบ รัตนพันธ์ ๒. นายสุวิทย์ เสี่ยมกุล ๓. นายสมบุรณ์ อุทัยเวียนกุล ๔. นายองอาจ คล้ามไพบูลย์ ๕. นายเชน เทือกสุบรรณ ๖. นางนิภา พริ้งคุลกะ ๗. นายลาภิต ปิตุเตชะ และ ๘. นายเอกภรณ์ ปานแย้ม ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้องครับ ขอเชิญพรรคชาติไทย ๒ ท่าน ครับ

นายอิทธิพล คุณปลื้ม (ชลบุรี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายอิทธิพล คุณปลื้ม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชลบุรี พรรคชาติไทย ขอเสนอรายชื่อ คณะกรรมาธิการวิสามัญในสัดส่วนของพรรคชาติไทย ๒ ท่าน คือ ๑. นายสมชาย สหชัยรุ่งเรือง และ ๒. นายศักดิ์สยาม ชิดชอบ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้องครับ ขอเชิญพรรคความหวังใหม่ครับ

นายนิสิต สินธุไพร (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นิสิต สินธุไพร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดร้อยเอ็ด พรรคความหวังใหม่ ขอเสนอรายชื่อ คณะกรรมาธิการวิสามัญในส่วนของพรรคความหวังใหม่ ๒ ท่าน ๑. นายบุญราชานุทิน อุเชิง ๒. ว่าที่พันตรี สรชาติ สุวรรณพรหม ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้องครับ เชิญพรรคชาติพัฒนาครับ

นายประชาธิปไตย คำสิงห์นอก (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายประชาธิปไตย คำสิงห์นอก โคราษฎรชาติพัฒนา ขอเสนอ
 กรรมาธิการในสัดส่วนของชาติพัฒนา ๒ ท่าน ๑. ดอกเตอร์ประวิช รัตนเพียร
 ๒. นางอารีรัตน์ เลาหลด ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
 คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้องครับ ขอเชิญท่านเลขาธิการอ่านรายชื่อคณะกรรมาธิการ
 วิสามัญซ้ำอีกครั้งครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน
 เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : รายนามคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา
 ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งปฏิกูลทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. ๑. นายสุวรรณ วลัยเสถียร
 ๒. นายยรรยง พวงราช ๓. นายชวลิต อัครศาสตร์ ๔. นายสันติ รัตนสุวรรณ
 ๕. นายชูเกียรติ รัตนชัยชาญ ๖. นางลลิตา ฤกษ์สำราญ ๗. นายภิษุ สิมะโรจน
 ๘. นายวัลลภ สุปรียศิลป์ ๙. นายพรชัย อรรถปรียางกูร ๑๐. นางสาวพัชรีภรณ์ ยะคำนะ
 ๑๑. นายทศพร เสรีรักษ์ ๑๒. นายยงยศ อติเรกสาร ๑๓. นายณัฐพล เกียรติวินัยสกุล
 ๑๔. พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย ๑๕. นายสุวิทย์ โยทองยศ ๑๖. นายธีระยุทธ วาณิชชัง
 ๑๗. นายอภิชาติ ติรสวัสดิชัย ๑๘. นายสุรศักดิ์ นาคดี ๑๙. นายจำรัส เวียงสงค์
 ๒๐. นายพรศักดิ์ เจริญประเสริฐ ๒๑. นายวัฒน์ แซ่โพทะเล ๒๒. นายประกอบ รัตนพันธ์
 ๒๓. นายสุวิทย์ เสี่ยมกุล ๒๔. นายสมบุญรณ์ อุทัยเวียนกุล ๒๕. นายองอาจ คล้ามไพบูลย์
 ๒๖. นายเชน เทือกสุนทร ๒๗. นางนิภา พริ้งศุลกะ ๒๘. นายสาธิต ปิตุเตชะ
 ๒๙. นายเอกพจน์ ปานแย้ม ๓๐. นายสมชาย สหชัยรุ่งเรือง ๓๑. นายศักดิ์สยาม ชิดชอบ
 ๓๒. นายบูรฮานูดีน อุเซ็ง ๓๓. ว่าที่พันตรี สรชาติ สุวรรณพรหม ๓๔. นายประวิช
 รัตนเพียร และ ๓๕. นางอารีรัตน์ เลาหลด

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
 คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญท่านสมาชิกหรือท่านรัฐมนตรีก็ได้มารับ กำหนดระยะเวลาใน
 การแปรญัตติครับ

นายสุวรรณ วลัยเสถียร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์) : ขอเสนอ
ระยะเวลา ๗ วันได้ไหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : คณะรัฐมนตรีขอเสนอระยะเวลาในการแปรญัตติ ๗ วันครับ มีท่านสมาชิก
เห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : ถ้าไม่มีจะถือว่าที่ประชุมแห่งนี้มีมติกำหนดการแปรญัตติจำนวน ๗ วันนะครับ
เป็นอันจบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งปั้งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. ซึ่งเสนอ
โดยคณะรัฐมนตรีครับ เชิญท่านอานวย คลังผา

นายอานวย คลังผา (ลพบุรี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม
นายอานวย คลังผา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลพบุรี พรรคไทยรักไทย ขอเสนอ
เปลี่ยนรายชื่อกรรมการวิสามัญข้อโงง จากนายธีระชัย แสนแก้ว เป็นดอกเตอร์รุ่งเรือง
พิทยศิริ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกขอเปลี่ยนรายชื่อคณะกรรมการวิสามัญ มีท่านสมาชิกเห็นเป็น
อย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : ถ้าไม่มี ที่ประชุมมีมติเห็นชอบตามที่ท่านสมาชิกขอเสนอเปลี่ยนรายชื่อ
คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดการกัญยืม ท่านสมาชิก
ครับ วันนี้เราได้ใช้เวลาประชุมมาพอสมควรแล้ว ผมขอปิดประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๗.๔๐ นาฬิกา

การประชุม สภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๒

ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญทั่วไป)

วันพุธที่ ๒๐ เดือนกุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๔๕

ผู้จัดรายงานการประชุม

พัชรี ไชคำพา	พระยววรรณ แก้วนิล
กรวี พงนิวิชัย	กมลมาศ ทังสุภูติ
เบ็ญจวรรณ พัฒนประเสริฐ	วัฒน์ อุดมภักดี
รสรินทร์ กนกอุดม	นิวรา คำงาม
ณัฐวัฒน์ อนันต์สิทธิพงศ์	สุทธาทิพย์ ศรีทองอินทร์
สุภภา หนองพงษ์	ศันสนีย์ ฤทธิประเสริฐศิริ
วันทนา อรุณภู่	นัยนา เปรมประพันธ์
ณัฐชนก วงษ์นิล	ปวีญา กองสงฆ์
สารี สิงห์เมธา	สุทธิกานต์ มั่นนุช
วัชรี สะหาม	สุนิสา กุหลาบ
สติมา จันทร์ไพจิตร	เพท่าย เวื่อนเรือง
วชิราภรณ์ นันสังค์	นภัสสร มีคุณ
นภา วีระยุทธโกศล	ชนิกา ศรีสมวงษ์
เยาวเรศ เจริญเฉลิมศักดิ์	ประภาลักษณีย์ ปูนุดดา
จินตนา ชาติกะนาวัน	อัมพา กันทิโกวิทย์
นำพร ไวยพัฒน์	พุทธชาติ พรพรรณพราว
ศิริพร ดีภาพ	จิรภา เตียวสกุล
สุภาภรณ์ ละอองแก้ว	วีณา สัตตวัตกรกุล
อารีรัตน์ พัฒนโสภณพงศ์	หทัยกาญจน์ คงแก้ว

จงถนอม พลัดเสนา
วีรพร กิจกนกศรี
เสาวลักษณ์ เพชรา
ภาวดี วรรณสถิตย์
สะแกวัลย์ คุ่มกิจ

สันทนา ทวีทรัพย์นผล
พัชรี จันทร์ส่อง
กนกวรรณ แสงมณี
ประทีป รักเมือง

ศูนย์ช่วยเหลือและพิมพ์ดีด

๑๑๕

ประชุมครั้งที่ ๑๘๖

ตรวจวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๕ เวลา ๐๙.๓๐ นาฬิกา ถึง ๑๒.๐๐ นาฬิกา
 เริ่มตรวจหน้า ๑ - ๑๑๑ ตรวจรายงาน ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญทั่วไป)

หน้า	บรรทัด	ข้อความเดิม	ข้อความที่แก้ไข
๑๕	๒๕	โรงอุตสาหกรรม	โรงงานอุตสาหกรรม
๕๗	๑๑	คูศรฯ	คูศร
๗๕	๓	จนบัดนี้	จนบัดนี้
๗๕	๕	บุคคลธรรมดา	บุคคลธรรมดา
๗๕	๗	จังหวัด	จังหวัด
๗๖	๑๑	ของผู้อื่น	ของผู้อื่น
๙๖	๑๙	หมี่ข้าว	มีข้าว
๙๙	๑๗	ทางอ้อม	ทางอ้อม
๑๐๑	๙	หมี่ข้าว	มีข้าว
๑๐๑	๑๑	หมี่ข้าว	มีข้าว
๑๐๑	๑๓	หมี่ข้าว	มีข้าว

๑๑๕

สภาผู้แทนราษฎร (สมัยสามัญทั่วไป)

ครั้งที่ ๕/๒๕๔๕

คณะกรรมการตรวจสอบรายงานการประชุม

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	ลายมือชื่อ
๑	นายมงคล กิมสูนจันทร์ ประธานคณะกรรมการ	<i>Mr. Mungkorn</i>
๒	นายนิยม วรปัญญา รองประธานฯ คนที่หนึ่ง	<i>Mr. Noy</i>
๓	นายถวิล ฤกษ์ทราย รองประธานฯ คนที่สอง	<i>Mr. Trui</i>
๔	นายประทวน เขียวฤทธิ์ รองประธานฯ คนที่สาม	<i>Mr. Pratuwan</i>
๕	นายเวียง วรเชษฐ์ รองประธานฯ คนที่สี่	<i>Mr. Wiang</i>
๖	นายฉลาด ขามช่วง รองประธานฯ คนที่ห้า	<i>Mr. Chalad</i>
๗	นายสุชาติ แก้วนาโพธิ์ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	<i>Mr. Suthat</i>
๘	นายสุรสิทธิ์ นิติวดีวิรัชช์ โฆษกคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง	<i>Mr. Surasit</i>
๙	นายพงษ์พิช รุ่งเป้า โฆษกคณะกรรมการ คนที่สอง	<i>Mr. Pongpich</i>
๑๐	นายแสวง ฤกษ์จรัส โฆษกคณะกรรมการ คนที่สาม	<i>Mr. Saeng</i>
๑๑	นายนริศ ขำนุรักษ์ กรรมการ	<i>Mr. Nares</i>
๑๒	นายมานพ จรัสดำรงนิตย์ กรรมการ	<i>Mr. Manop</i>
๑๓	นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร กรรมการ	<i>Mr. Yuthapong</i>
๑๔	นายวิทยา ภูมิเหล่าแจ้ง กรรมการ	<i>Mr. Witaya</i>
๑๕	นายภูมิ สาระผล เลขานุการคณะฯ	<i>Mr. Poomi</i>
๑๖	น.ท.รายนลาภ เอี่ยมทอง ผู้ช่วยเลขานุการฯ คนที่หนึ่ง	<i>Ms. Ratanalab</i>
๑๗	นายอิสรา สุนทรวัฒน์ ผู้ช่วยเลขานุการฯ คนที่สอง	<i>Mr. Isara</i>

ตรวจแล้ว วันที่ ๒๐ เดือน สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

สภารับรองในคราวประชุม
ครั้งที่ ๒๑ / ๒๕๔๕ / วันที่ ๒๑ สิงหาคม (ตามมติที่ประชุม)
วันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๔๕

ประธานสภาผู้แทนราษฎร